

การรับรู้สารสนเทศของผู้บริโภคโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

นางสุกัญญา พงศ์ภัสสร

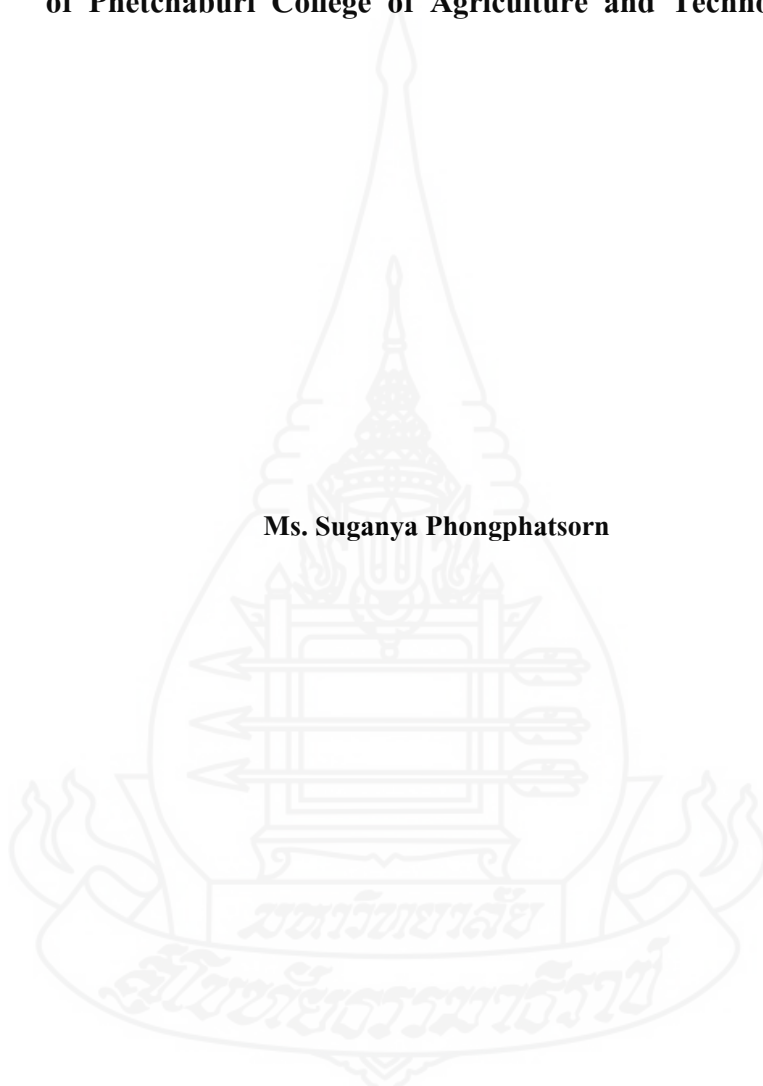

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2553

**Information Perceived by Organizers in the Sustainable Food Bank Project
of Phetchaburi College of Agriculture and Technology**

Ms. Suganya Phongphatsorn

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Arts in Information Science

School of Liberal Art

Sukhothai Thammathirat Open University

2010

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

ชื่อและนามสกุล นางสาวสุกัญญา พงศ์ภัสสร

แขนงวิชา สารสนเทศศาสตร์

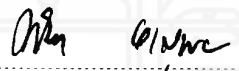
สาขาวิชา ศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนา หาญพล
2. รองศาสตราจารย์ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์

วิทยานิพนธ์นี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 26 เมษายน 2554

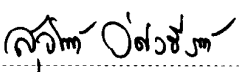
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. สุวรรณมา สาสนรักกิจ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนา หาญพล)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจินต์ วิสวธีรานนท์)

ชื่อวิทยานิพนธ์ การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

ผู้วิจัย นางสุกัญญา พงศ์ภัสสร รหัสนักศึกษา 2511000867 **ปริญญา** ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สารสนเทศศาสตร์) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร. ทศนา หาญพล (2) รองศาสตราจารย์ ธีรชนธ์ศิริสวัสดิ์ (3) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรรัตน์ ภิญโญอนันตพงษ์ **ปีการศึกษา** 2553

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีในด้านบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศและด้านปัญหาประเภทสารสนเทศ (2) เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และเขตพื้นที่การศึกษา

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ประกอบด้วยผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านการเกษตร (การผลิตอาหาร) ด้านการประกอบอาหารกลางวัน และด้านอาชีวอนามัยของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เขต 2 รวมจำนวน 196 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า (1) การรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านการบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุขทุกข้ออยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร ด้านปัญหาแหล่งสารสนเทศและด้านปัญหาประเภทสารสนเทศทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง (2) การเปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ ผลการวิจัยพบว่าผู้รับผิดชอบที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกันได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านการเกษตร (การผลิตอาหาร) ด้านการประกอบอาหาร และด้านอาชีวอนามัยมีการรับรู้สารสนเทศ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข และด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนและการเปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาต่างกัน มีการรับรู้สารสนเทศโดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ การรับรู้สารสนเทศ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

Thesis title: Information Perceived by Organizers in the Sustainable Food Bank Project of Phetchaburi College of Agriculture and Technology

Researcher: Ms. Suganya Phongphatsorn; **Id:** 2511000867; **Degree:** Master of Arts (Information Science);

Thesis advisors: (1) Dr. Tassana Hanpol, Associate Professor; (2) Tanarat Sirisawat, Associate Professor; (3) Dr. Amornrat Pinyoanantapong, Assistant Professor; **Academic year:** 2010

Abstract

This research aimed (1) to study information perceived by organizers in the Sustainable Food Bank Project of Phetchaburi College of Agriculture and Technology in the areas of administration and processing, food producing process activity, cooking activity, health indicator factor and the problems of information perception about information sources and types, and (2) to compare the perception of responsible persons on the Sustainable Food Bank Project as classified by work position and educational area.

This research was survey research. The 196 samples consisted of the administrators, teachers who were responsible for the Sustainable Food Bank Project in agriculture (food production), cooking activity and health hygiene, who participated in the Sustainable Food Bank Project in the schools under the office of educational areas in Petchaburi Province, Samut Songkhram Province, and Prachuap Khiri Khan Province Area 2. Data were collected by using the questionnaires and analyzed by using frequency, percentage, means, standard deviation and one-way analysis of variance (ANOVA).

The results of the research indicated that (1) information perception on the Sustainable Food Bank Project in the areas of administration and processing, cooking activity and all indicators factors of health were at the high level. In the areas of food producing process and perception problems of information sources and types, all items were at the moderate level. (2) The result of comparing the perception of information classified by position showed that responsible persons in different duties such as the administrators, teachers who were responsible for the Sustainable Food Bank Project in agriculture (food production), cooking activity and health hygiene, perceived and encountered problems differently, statistically significant at the 0.5 level of the administrative process, cooking activity, health indicator factor and problems of information sources perception for the Sustainable Food Bank Project. When comparing the overall information perception of the Sustainable Food Bank Project classified by educational areas, the results showed that information perception of the organizers in the Sustainable Food Bank Project in different educational areas was the same.

Keywords: Information perception, Sustainable Food Bank Project

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี โดยผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร. ทศนา หาญพล รองศาสตราจารย์ชนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรรัตน์ ญญโณนนตพงศ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่กรุณาให้คำแนะนำ และติดตามการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี อาจารย์ปิยวรรณ คุณินธุ์ อาจารย์ปฐมภรณ์ วงศ์ชนะภัย ผู้ช่วยผู้อำนวยการรัช เรืองโสภณ ผู้ช่วยผู้อำนวยการชุมพร พันธุ์ศิริ และ อาจารย์อดิชาติ สามนคร ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และตรวจสอบแก้ไข เพื่อการปรับปรุงให้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีคุณภาพสูงสุด

ขอขอบคุณ อาจารย์อนันต์ บัวตะมะ อาจารย์คมกริช นาคะศิริ อาจารย์อรัญญา สีลสัตยวงศ์ เพื่อนๆ และบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ที่ให้การสนับสนุนตลอดจนให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ ผู้เป็นที่เคารพรักยิ่ง รวมทั้งบุตรสาว บุตรชายที่ได้ให้ความรัก ให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนและความช่วยเหลือทุกด้านตลอดมา

คุณค่าและความสำเร็จนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่คุณพ่อ คุณแม่ และอาจารย์ทุกคนด้วยความเคารพอย่างยิ่ง

ศุภัญญา พงศ์ภัสสร

มกราคม 2554

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
สมมติฐานการวิจัย	7
ขอบเขตการวิจัย	7
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	10
โครงการอาหารกลางวัน	11
โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	15
ทฤษฎีที่ใช้ในการรับรู้สารสนเทศ	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	49
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	62
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	62
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	64
การเก็บรวบรวมข้อมูล	67
การวิเคราะห์ข้อมูล	67
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	69
ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	69
ตอนที่ 2 ข้อมูลโรงเรียนเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	71
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	77

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	105
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	109
สรุปการวิจัย	109
อภิปรายผล	114
ข้อเสนอแนะ	119
บรรณานุกรม	121
ภาคผนวก	130
ประวัติผู้วิจัย	165

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร จำแนกตามหน้าที่รับผิดชอบและเขตพื้นที่การศึกษา	63
ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม	70
ตารางที่ 4.2 ข้อมูลโรงเรียนการเข้าร่วม โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	72
ตารางที่ 4.3 ประเภทของสารสนเทศในการรับรู้โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	76
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้สารสนเทศโครงการ อาหารกลางวันแบบยั่งยืนในด้านการบริหารและกระบวนการ	78
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้สารสนเทศโครงการ อาหารกลางวันแบบยั่งยืนในด้านการกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร	84
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้สารสนเทศโครงการ อาหารกลางวันแบบยั่งยืนในด้านการกิจกรรมประกอบอาหาร	88
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้สารสนเทศโครงการ อาหารกลางวันแบบยั่งยืนในด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข	91
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาด้านแหล่งการรับรู้สารสนเทศ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	93
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัญหาการรับรู้สารสนเทศโครงการ อาหารกลางวันแบบยั่งยืน	97
ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่	100
ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่เป็นรายคู่	101
ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา	103
ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษาเป็นรายคู่	104
ตารางที่ 4.14 การรับรู้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการดำเนินงาน โครงการอาหารกลางวัน แบบยั่งยืน	107

ญ

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	6
ภาพที่ 2.1 กรอบแนวทางดำเนินงาน โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	21
ภาพที่ 2.2 การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน.....	22

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเป็นโครงการหนึ่งในโครงการอาหารกลางวัน เป็นความช่วยเหลือของสถาบันอาชีวศึกษาที่ร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมอบให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมงให้ความดูแลช่วยเหลือโรงเรียนที่ขาดแคลนเพื่อปฏิบัติงานเกษตร ผลิตอาหารเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวัน จนโรงเรียนสามารถดูแลตัวเอง มีอาหารกลางวันให้นักเรียนรับประทานได้ทุกคนทุกวัน

ภาวะทุพโภชนาการและการขาดแคลนอาหารกลางวันของนักเรียนประถมศึกษาเป็นปัญหาที่รัฐบาลต้องให้ความช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน จึงมีการจัดตั้งโครงการอาหารกลางวันขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เด็กไทยทุกคนได้รับประทานอาหารอย่างถูกต้องตามหลักโภชนาการเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพโดยการจัดสรรงบประมาณในลักษณะใช้เงินดอกผลของกองทุนอาหารกลางวันมาเป็นเงินทุนหมุนเวียนให้โรงเรียนดำเนินการจัดอาหารกลางวันสำหรับนักเรียน โดยมีการบูรณาการเข้ากับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนประสานความร่วมมือกันของ 4 กระทรวงหลักคือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงศึกษาธิการ มีการดำเนินงานเป็น 3 ด้านคือ 1) กระทรวงศึกษาธิการร่วมมือกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันอิ่มทุกวันและมีแหล่งผลิตอาหารในโรงเรียนเพิ่มขึ้น 2) โครงการอาหารกลางวันร้อยเปอร์เซ็นต์ เป็นการดำเนินการโครงการเงินทุนหมุนเวียนส่งเสริมผลผลิต เพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา และ 3) โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเป็นโครงการที่ตั้งขึ้นในปี 2546 เป็นวิธีการดำเนินงานด้านเกษตรกรรมที่บูรณาการร่วมกันระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.)เพื่อสามารถผลิตอาหารที่มีคุณภาพและพอเพียงตามความจำเป็นพื้นฐาน เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของนักเรียนและผู้บริโภค รวมทั้งเอื้ออำนวยให้โรงเรียนและชุมชนท้องถิ่นสามารถพัฒนาการผลิตอาหารได้อย่างเป็นอิสระและเพียงพอด้วยตนเองตลอดไป ทั้งนี้เพื่อยกระดับมาตรฐานภาวะ โภชนาการของนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

(สพฐ.) ให้ดีขึ้นและดำเนินการต่อเนื่องไปถึงนักเรียนรุ่นต่อ ๆ ไป (กระทรวงศึกษาธิการ 2550 : 30) โดยมีเป้าหมายให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมงจำนวน 47 แห่งดูแลรับผิดชอบใน 75 จังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการดำเนินงานคือมุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับโรงเรียนจนโรงเรียนสามารถจัดการอาหารกลางวันได้เองอย่างต่อเนื่องยั่งยืน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมีอาหารกลางวันที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอเหมาะสมกับความต้องการของร่างกายและมีสุขภาพอนามัยที่ดี ผู้ปกครองและชุมชนมีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพถูกหลักโภชนาการ มีสุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหารและมีความรู้ด้านการเกษตรและฝึกสอนนักเรียนจนสามารถปฏิบัติงานเกษตรได้จริง

อธิปัทย์ คลีสุนทร (2536 : ออนไลน์) กล่าวว่าไว้ว่าโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเป็นโครงการหนึ่งในโครงการพระราชดำริที่ดำเนินงานร่วมกับโครงการอาหารกลางวัน ซึ่งในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนได้รับงบประมาณจากคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาได้อนุมัติงบประมาณให้แก่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเพื่อดำเนินโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในปี 2548 ได้รับงบประมาณ 7,500,000.- บาท สามารถดำเนินการได้จำนวน 848 โรงเรียน นักเรียน 160,12 คนในปี 2549ได้รับอนุมัติงบประมาณในการดำเนินโครงการต่อเนื่องจำนวน 10,000,000 บาท (กระทรวงศึกษาธิการ 2549 : 5) มีโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมดจำนวน 1,323 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นโรงเรียนปกติจำนวน 1,223 โรงเรียน และโรงเรียนต้นแบบจำนวน 100 โรงเรียน และใน พ.ศ. 2550 มีโรงเรียนเครือข่ายเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 100 โรงเรียน รวมเป็น 1,423 โรงเรียน โดยการคัดเลือกโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการแต่ละประเภทนั้นเป็นไปโดยความสมัครใจมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของคณะกรรมการและมีการทำข้อตกลง ในการดำเนินการร่วมกัน (สุบิน แพทย์รัตน์ 2550 : 2) ยกเว้นการคัดเลือกโรงเรียนต้นแบบจะพิจารณาคัดเลือกจากโรงเรียนที่มีศักยภาพความพร้อมด้านบุคลากรในโรงเรียน ชุมชน และวัสดุอุปกรณ์พื้นฐานที่มีอยู่เดิมแล้วเป็นอันดับแรก เพื่อความยั่งยืนของโครงการ (กระทรวงศึกษาธิการ 2550 : 45)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้มอบหมายให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีรับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจำนวน 4 เขตพื้นที่การศึกษา ประกอบด้วยโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีจำนวนโรงเรียนในโครงการ 11 แห่ง เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 มีโรงเรียนในโครงการ 13 แห่งโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททศสงคราม 1 เขตพื้นที่การศึกษา มีโรงเรียนในโครงการ 14 แห่ง และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์

เขต 2 มีโรงเรียนในโครงการ 11 แห่ง รวม 49 โรงเรียน โดยมีโครงการและกิจกรรมที่ได้รับ การจัดสรรงบประมาณแบ่งเป็นโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณปกติเป็นงบประมาณที่ ได้รับจัดสรรในงวดแรก เป็นโครงการที่วิทยาลัยสามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสม มีโครงการ ปุ๋ยอินทรีย์ โครงการฝึกอบรม/ถ่ายทอดเทคโนโลยี โครงการศูนย์การเรียนรู้ คลินิกเทคโนโลยี และโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มจากปกติ มีโครงการปลูกผัก โครงการเลี้ยงสุกร โครงการเลี้ยงไก่ไข่ โครงการเลี้ยงไก่พื้นเมือง โครงการเลี้ยงปลา โครงการไม้ผล โครงการเพาะเห็ด

ในการรับผิดชอบโรงเรียนต่าง ๆ วิทยาลัยต้องให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทุพโภชนาการของนักเรียนมีการตรวจสอบประเมิน เพื่อหาความเหมาะสมทางด้านบริหารและกระบวนการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านกิจกรรม กระบวนการผลิตอาหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ด้านกิจกรรมประกอบอาหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน และด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข (เสถียร เพ็ชรรัตน์ 2551 : 1) ได้รายงานว่าจากการสำรวจจำนวนทุพโภชนาการของนักเรียน ในแต่ละปีจะมีภาวะทุพโภชนาการ ลดลงทุกปีตั้งแต่ พ.ศ.2525 พบโรคขาดสารอาหารในเด็กร้อยละ 51 พ.ศ.2533 ภาวะทุพโภชนาการ ลดลงเหลือร้อยละ 19 พ.ศ. 2535 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 18 พ.ศ.2541 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 12.10 พ.ศ. 2542 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 11.57 พ.ศ. 2543 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 11.50 พ.ศ. 2546 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือ ร้อยละ 9.97 พ.ศ. 2547 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 9.56 พ.ศ. 2548 ภาวะทุพโภชนาการ ลดลงเหลือร้อยละ 8.42 พ.ศ. 2549 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 7.33 (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2552 : 3) โดยมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของครูในโรงเรียนในการ ร่วมกันเฝ้าระวังปัญหาโภชนาการบกพร่องและโภชนาการเกินนอกจากบทบาทหน้าที่ของครู อนามัย โดยสร้างแนวคิดว่าบทบาทการเฝ้าระวังทางโภชนาการ เป็นเรื่องของครูที่จะต้องดูแล นักเรียนในห้องเรียนของตนเองให้ความรู้แก่นักเรียนเรื่องการบริโภคอาหาร เพื่อให้เด็กนักเรียนตื่นตัว และตระหนักถึงปัญหาสุขภาพของตนเอง (ศรีศักดิ์ สุนทร ไชยและคณะ 2548 : 1)โดยจะมีการศึกษา หาต้นแบบจำแนกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น 3 กลุ่มได้แก่ กลุ่มที่มีโภชนาการดี หรือมีภาวะทุพโภชนาการต่ำกว่า 5% กลุ่มที่มีโภชนาการปานกลางหรือมีภาวะทุพโภชนาการ 5-10 % และกลุ่ม ที่มีโภชนาการต่ำหรือมีทุพโภชนาการมากกว่า 10 % เพื่อพัฒนาการของนักเรียนภายหลังจากได้รับ อาหารกลางวันตามโครงการของกระทรวงศึกษาธิการแล้วว่า เด็กที่มีโภชนาการที่ต่ำ หรือเด็กที่มี น้ำหนักหรือส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก ถ้าหากยังต่ำกว่าเกณฑ์จะได้มีการปรับเรื่องอาหารที่ โรงเรียนจัดให้เด็กรับประทาน เพื่อให้เด็กมีสุขภาพแข็งแรงและเจริญเติบโตตามวัย ซึ่งการแก้ปัญหา ของโครงการอาหารกลางวันทุกประเภทคือเพื่อลดภาวะทุพโภชนาการของนักเรียนในโรงเรียน

ประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

จากการศึกษาทฤษฎีการเรียนรู้โดยการประมวลสารสนเทศ (information processing model of learning) ซึ่งเป็นทฤษฎีในกลุ่มที่มีความสนใจว่ามนุษย์มีวิธีการในการรับรู้ข้อมูลใหม่อย่างไร เมื่อได้ความรู้แล้วมีวิธีการจำอย่างไรสิ่งที่เรียนรู้แล้วจะมีผลต่อการเรียนรู้ข้อมูลใหม่อย่างไร มีระบบบันทึกการรับรู้ (sensory register) คือหน่วยบันทึกความจำหน่วยแรกของมนุษย์ ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลชนิดเดียวกับที่ได้รับมา ระยะเวลาของความจำจะมีประมาณ 1-3 วินาที เพื่อให้บุคคลตัดสินใจว่ามีความสนใจในข้อมูลหรือไม่ ข้อมูลที่ไม่ต้องการก็จะสูญหายไป ส่วนข้อมูลที่ต้องการก็จะเข้าสู่ความจำระยะสั้นต่อไปการรับรู้จะขึ้นอยู่กับความรู้จากสภาพแวดล้อมของตนและความสามารถในการแปลความหมายของสภาพนั้น ๆ ในการรับรู้สารสนเทศ เกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนนั้น วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมง มีวิธีการในการเผยแพร่สารสนเทศหรือถ่ายทอดความรู้ โดยการแจกเอกสารผ่านสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา การเข้าไปให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้โดยตรง การเผยแพร่ความรู้ทางสื่อต่าง ๆ โดยแต่ละสถานศึกษาที่มีโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) ที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนอยู่ในความรับผิดชอบ จะจัดประกวดผลการปฏิบัติงานระดับสถานศึกษาเพื่อหาตัวแทนไปประกวดระดับภาคและหาตัวแทนระดับภาคเพื่อเป็นตัวแทนไปจัดประกวดระดับชาติในงานองค์การเกษตรกรในอนาคตแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อกท.ระดับชาติ) และการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ (KM) ซึ่งวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ได้คัดเลือกโรงเรียนบ้านห้วยมงคลเข้าประกวดระดับภาค ได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนต้นแบบเข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในระดับชาติและได้เป็นตัวแทนเข้าร่วมในงานเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเดือนมกราคม 2553 ณ กรุงเทพมหานคร โดยเป็นตัวแทนเข้าร่วมงานในด้านการเพาะเห็ด

สถานศึกษาที่จะเข้าร่วมกิจกรรมและปฏิบัติงาน โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ร่วมกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี มีวิธีการเข้าร่วมโครงการโดยเขตพื้นที่การศึกษา คัดเลือกส่งเข้ามา ซึ่งโรงเรียนยังไม่มี ความเข้าใจในข้อมูลของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน แต่เป็นคำสั่งของเขตพื้นที่การศึกษา เพราะถ้าเป็นการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันประเภทอื่น โรงเรียนจะได้รับงบประมาณในการจัดซื้ออาหาร เพื่อมาทำอาหารให้นักเรียนรับประทาน แต่ถ้าเป็นโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โรงเรียนต้องนำเงินที่ได้รับไปดำเนินการด้านการเกษตร เพื่อให้สามารถนำผลผลิตที่ได้มาปรุงอาหารให้นักเรียนรับประทานได้ก็ต้องปฏิบัติงานเกษตรอย่างยั่งยืน แม้ไม่ได้รับการสนับสนุนแล้วก็ยังสามารถดำเนินการให้นักเรียนมีอาหารรับประทานอยู่ได้ หลังจากวิทยาลัยได้รับรายชื่อก็จะเข้าติดต่oprสานงาน เพื่อให้ปฏิบัติงานด้านการเกษตร เมื่อ

โรงเรียนรู้ว่าต้องปฏิบัติงานเกษตรไม่ใช่ได้รับเงินไปซื้ออาหาร จึงคิดว่าเป็นภาระกับโรงเรียน ก็ขอถอนตัวและออกไปจากความรับผิดชอบของวิทยาลัยฯ โดยปริยาย และการสมัครเข้าโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้วยตนเอง อาจได้รับการชักชวนจากโรงเรียนต้นแบบที่ใกล้เคียง ที่ได้รับเงินช่วยเหลือโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนอยู่แล้วแต่ยังไม่มีความเข้าใจในการทำงานของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนอย่างเพียงพอ

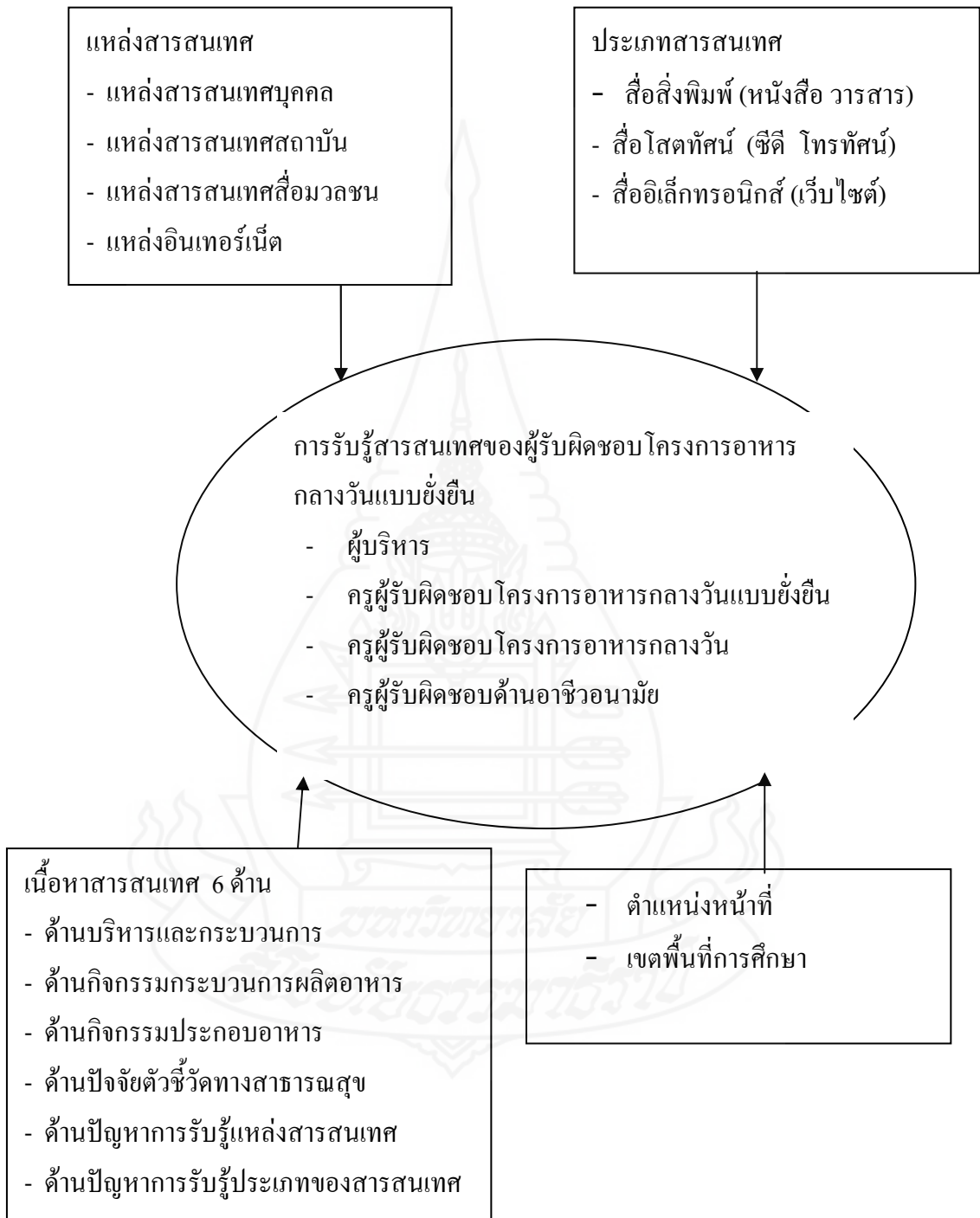
ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี จึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าการรับรู้สารสนเทศของผู้ที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนแล้วนั้น มีสภาพการรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนทั้ง 6 ด้าน คือทางด้านบริหารและกระบวนการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ด้านกิจกรรมประกอบอาหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุขเพียงใด ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนอย่างไร เพื่อนำผลที่ได้ไปขยายผลสู่โรงเรียนประถมศึกษาที่ยังไม่ได้เข้าร่วมโครงการ

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ในด้านบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางสาธารณสุข ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ และด้านปัญหาการรับรู้ประเภทของสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

2.2 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และเขตพื้นที่การศึกษา

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัยการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีการรับรู้สารสนเทศที่แตกต่างกัน

4.2 ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่มีตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีปัญหาการรับรู้สารสนเทศที่แตกต่างกัน

4.3 ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาต่างกัน มีการรับรู้สารสนเทศที่แตกต่างกัน

4.4 ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาต่างกัน มีปัญหาการรับรู้สารสนเทศที่แตกต่างกัน

5. ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้จะศึกษาการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันและครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย โรงเรียนในความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ได้แก่ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม 1 เขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 รวมจำนวน 196 คน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 โครงการอาหารกลางวัน เป็นโครงการที่ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ ด้านอาหารกลางวันให้กับนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยได้รับการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการประกอบอาหารกลางวัน

6.2 โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน หมายถึง โครงการความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยมอบหมายให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี เข้าไปให้ความช่วยเหลือด้านวิชาการ ด้านการ

ปฏิบัติงานเกษตร เพื่อนำผลผลิตส่งโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน ประกอบอาหารแก้ปัญหา ภาวะทุพโภชนาการของนักเรียน

6.3 โรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน หมายถึง โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่อยู่ในความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี จำนวน 4 เขตพื้นที่การศึกษา คือ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 13 โรงเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทสาคร 1 เขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 14 โรงเรียน และ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จำนวน 11 โรงเรียน รวม 49 โรงเรียน

6.4 เขตพื้นที่การศึกษาที่ศึกษา ได้แก่ โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เพชรบุรี เขต 2 โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุทสาคร จำนวน 1 เขตพื้นที่การศึกษา และ โรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

6.5 ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน หมายถึง

- 6.5.1 ผู้บริหารโรงเรียน
- 6.5.2 ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน (ด้านการเกษตร)
- 6.5.3 ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน (ด้านการแปรรูป)
- 6.5.4 ครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย (ด้านภาวะทุพโภชนาการ)

6.6 การรับสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน หมายถึงการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจากแหล่งสารสนเทศที่เป็นบุคคล แหล่งสถาบัน สื่อมวลชน สื่ออินเทอร์เน็ต ประเภทของสารสนเทศที่ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนได้รับเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์ จุลสาร หรือสื่อ CD ต่าง ๆ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เอกสารจากเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี และเอกสารจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

6.7 สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันอย่างยั่งยืน ด้านบริหารและกระบวนการของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ และด้านปัญหาการรับรู้ประเภทของสารสนเทศ

6.8 การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน หมายถึง การรับรู้สารสนเทศด้านโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจากแหล่งสารสนเทศและประเภทสารสนเทศต่าง ๆ

6.9 แหล่งสารสนเทศในที่นี้หมายถึงแหล่งสารสนเทศที่โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ได้รับสารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มีทั้งแหล่งสารสนเทศบุคคล แหล่งสารสนเทศสถาบัน แหล่งสารสนเทศสื่อมวลชน และ แหล่งสารสนเทศจากอินเทอร์เน็ต

6.10 ประเภทสารสนเทศในที่นี้ หมายถึง สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่เผยแพร่ไปยังโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ในรูปสื่อหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อโสตทัศน์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

6.11 ปัญหาการรับรู้สารสนเทศ คือ สาเหตุที่ทำให้ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนไม่เพียงพอ

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

7.1 ข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัย จะเป็นประโยชน์ต่อการขยายผลการดำเนินงานของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

7.2 มีโรงเรียนที่เข้าร่วมในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพิ่มมากขึ้น

7.3 โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการบริหารจัดการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ทำให้มีอาหารกลางวันให้นักเรียนได้บริโภคช่วยลดปัญหาภาวะทุพโภชนาการของนักเรียนได้อย่างทั่วถึง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาและรวบรวมวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่อง “การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี” โดยแบ่งเป็นหัวข้อหลัก ได้แก่

1. โครงการอาหารกลางวัน
 - 1.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของโครงการอาหารกลางวัน
 - 1.2 วิธีดำเนินการเกี่ยวกับเงินโครงการอาหารกลางวัน
2. โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
 - 2.1 หลักการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
 - 2.2 ประเภทโรงเรียนในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
 - 2.3 เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนต้นแบบ
 - 2.4 ภารกิจความรับผิดชอบในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
 - 2.5 กรอบแนวทางการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
 - 2.6 การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
 - 2.7 การบริหารจัดการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
 - 2.8 โรงเรียนที่ดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี
3. ทฤษฎีที่ใช้เกี่ยวกับการรับรู้สารสนเทศ
 - 3.1 การรับรู้สารสนเทศ
 - 3.2 การรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวัน
4. แหล่งสารสนเทศและปัญหาในการรับรู้สารสนเทศ
 - 4.1 แหล่งสารสนเทศ
 - 4.2 แหล่งสารสนเทศด้านโครงการอาหารกลางวัน
 - 4.3 ปัญหาในการรับรู้สารสนเทศ
 - 4.4 ปัญหาในการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. โครงการอาหารกลางวัน

1.1 ความเป็นมาและวัตถุประสงค์ของโครงการอาหารกลางวัน (กระทรวงศึกษาธิการ 2549 : 1)

โครงการอาหารกลางวันเป็นโครงการที่เกิดจากความตระหนักของรัฐบาลที่มุ่งแก้ปัญหาภาวะทุพโภชนาการในเด็ก เพื่อส่งเสริมให้เด็กทุกคนได้รับอาหารอย่างถูกต้องตามหลักโภชนาการ ซึ่งจะนี้เป็นพื้นฐานในการพัฒนาทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอันเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำเร็จ ในการพัฒนาคนและสังคมที่มีคุณภาพตามประเด็นยุทธศาสตร์สำคัญของรัฐบาล เมื่อพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ประกาศใช้โดยมีบทบัญญัติตามมาตรา 6 ว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตตรวจราชการที่ 3 2553 : ออนไลน์)

ดังนั้นการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาจึงเป็นโครงการหนึ่งที่ได้ดำเนินการได้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งการดำเนินงานอาหารกลางวันเริ่มตั้งแต่ พ.ศ. 2495 โดยจัดสรรงบประมาณในลักษณะเป็นเงินหมุนเวียนให้โรงเรียนดำเนินการจัดอาหารกลางวันสำหรับนักเรียน โดยมีกรมการศึกษานอกโรงเรียน (สอ.) เข้ากับภารกิจกรมการศึกษานอกโรงเรียน จนใน พ.ศ.2530 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กำหนดนโยบายให้โรงเรียนดำเนินโครงการอาหารกลางวันครบทุกโรงเรียนก่อนวันที่ 5 ธันวาคม 2530 เพื่อเฉลิมฉลองครบรอบ 60 พรรษา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ภายใต้คำขวัญ “ฉลอง 60 พรรษามหาราชา เด็กประถมศึกษาไม่หิวโหย” โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติจึงได้ดำเนินโครงการอาหารกลางวันตลอดมาอย่างต่อเนื่อง ปีงบประมาณ พ.ศ.2534 รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาการขาดแคลนอาหารกลางวันและภาวะทุพโภชนาการของนักเรียนประถมศึกษา จึงได้แก้ไขปัญหาการขาดแคลน โดยการจัดตั้งกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2535 (ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 109 ตอนที่ 42 ฉบับวันที่ 8 เมษายน 2535 อ้างถึงใน กระทรวงศึกษาธิการ 2549 : 2) โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 9 เมษายน 2535 เป็นต้นมา โดยรัฐบาลสนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้งกองทุนแต่ละปีไม่น้อยกว่า 500 ล้านบาท ในปีงบประมาณ 2542 รัฐบาลสามารถมีเงินกองทุนครบ 6,000 ล้านบาท

1.1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการอาหารกลางวัน ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติมี

2 ประการคือ

1) จัดสรรเงินดอกผลของกองทุนอาหารกลางวัน เพื่อช่วยเหลือโรงเรียน ในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน

โดยคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันใน โรงเรียนประถมศึกษาได้เห็นชอบให้นำเงินกองทุนฯจำนวน 6,000 ล้านบาท ไปซื้อพันธบัตรรัฐบาล ช่วยชาติอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 6.10 บาทต่อปี และนำเงินดอกผลประมาณ 2,000 ล้านบาท นำฝาก กับสถาบันการเงินที่ให้ดอกเบี้ยสูงๆ ทำให้ได้ดอกเบี้ยในแต่ละปีกว่า 400 ล้านบาท และได้นำมา ช่วยเหลือการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน ในปัจจุบันสามารถให้การช่วยเหลือนักเรียนใน 7 สังกัดได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชน กรมการศาสนา กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนกรุงเทพมหานคร และกรมการศึกษานอกโรงเรียนดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2552 : ออนไลน์)

2) ค่าอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนขาดแคลนอาหารกลางวัน ในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาเอกชน ใน พ.ศ. 2547 - 2549 นักเรียนที่ได้รับอาหารกลางวันจำนวน 12,965 คน โดยใช้ เงินดอกผลกองทุนโครงการอาหารกลางวันปีละประมาณ 27 ล้านบาท

3) ค่าอาหารมื้อเช้ามื้อเย็นสำหรับนักเรียนพักนอนในโรงเรียนสังกัดกอง บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน 1,678 คนใช้เงินดอกผลกองทุนอาหารกลางวัน ปีละ ประมาณ 6.7 ล้านบาท

4) ค่าอาหารกลางวันสำหรับนักเรียน ในโรงเรียนที่ประสบอุบัติเหตุภาค เหนือและภาคกลาง เริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่ พ.ศ. 2549 มีโรงเรียนได้รับจัดสรรงบประมาณ จำนวน 462 โรงเรียนเป็นเงินประมาณ 27.7 ล้านบาท

5) การดำเนินงานโครงการเงินทุนหมุนเวียน ส่งเสริมผลผลิตโครงการ อาหารกลางวันเพื่อนำผลผลิต/รายได้ ไปสนับสนุนให้นักเรียนได้รับประทานอาหารกลางวันทุกคน ทุกวัน เริ่มดำเนินโครงการตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2543 - 2550 มีโรงเรียนได้รับจัดสรร จำนวน 11,282 โรงเรียน เป็นเงินทั้งสิ้น 281,004,156 บาท ในปี 2550 จำนวน 2,997 โรงเรียน จำนวน เงิน 82 ล้านบาท นักเรียนที่ได้รับความช่วยเหลือ 98,369 คน ปีละประมาณ 49 ล้านบาท

6) การดำเนินโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โดยให้วิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยี และวิทยาลัยประมง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาดูแลรับผิดชอบ

ด้านการปฏิบัติงานเกษตรเพื่อสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.1.2 ประชาสัมพันธ์ปัญหาทุพโภชนาการของนักเรียน ให้ทุกภาคส่วนของสังคมได้รับทราบมีความตระหนักถึงปัญหาและมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา

การแก้ปัญหาภาวะทุพโภชนาการในเด็ก โดยกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาใช้ดอกผลของกองทุนอาหารกลางวันยังไม่สามารถดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีภาวะทุพโภชนาการและขาดแคลนได้ทั้งหมด จึงเกิดการประสานความร่วมมือกับ 4 กระทรวงหลัก ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงศึกษาธิการ โดยเงินกองทุนโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนประถมศึกษาได้รับการจัดสรรจาก

1) เงินกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา

ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (เดิม) เกิดจากพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2535 มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนและใช้จ่ายสำหรับสนับสนุนและช่วยเหลือภาวะโภชนาการของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา มีแหล่งที่มาของเงิน คือ

1.1) ทุนประเดิมจากรัฐบาลโดยในวันที่พระราชบัญญัติกองทุน

ใช้บังคับปีงบประมาณ 2535 คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติจัดสรรให้จำนวน 300 ล้านบาท และตั้งแต่ปีงบประมาณ 2536 เป็นต้นไป ได้จัดสรรให้ปีละไม่น้อยกว่า 500 ล้านบาท จนกว่ากองทุนจะมีเงินรวมกันถึง 6,000 ล้านบาทซึ่งในปีงบประมาณ 2543 กองทุนมีเงินครบตามจำนวนดังกล่าวแล้ว และเงินดอกผลที่เกิดจากกองทุนได้นำไปจัดสรรให้กับโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อดำเนินการตามโครงการอาหารกลางวัน และส่วนหนึ่งนำไปจัดหาผลประโยชน์ เช่น ซื้อพันธบัตรออมทรัพย์ช่วยชาติ ซึ่งได้รับดอกเบี้ยทุกปี

1.2) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือที่ได้รับจากงบประมาณรายจ่าย

ประจำปี

1.3) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่มีผู้บริจาคให้

1.4) ดอกผลที่เกิดจากกองทุน

2) เงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อโครงการอาหารกลางวันเป็นเงินที่รัฐบาลจัดสรร ให้ในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อดำเนินการโครงการอาหารกลางวันโดยในปีงบประมาณ 2535 เริ่มจัดสรรให้นักเรียนระดับประถมศึกษาและปีงบประมาณ 2536 ได้จัดสรรให้กับระดับก่อนประถมศึกษา โดยสำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ขอตั้งงบประมาณจัดสรรและโอนเงิน

งบประมาณผ่านสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ ไปยังโรงเรียน ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 30 (1) กำหนดให้ดำเนินการถ่ายโอนภารกิจทำให้บริการสาธารณะที่รัฐ ดำเนินการอยู่ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เงินอุดหนุน เพื่อโครงการอาหารกลางวันใน โรงเรียนประถมศึกษาจึงได้ถ่ายโอนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ 2544 การ รับโอนเงิน งบประมาณการปกครอง เป็นผู้โอนเงินให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น โอนจัดสรรต่อให้กับโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการตามโครงการหรือ องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นบางแห่งเป็นผู้ดำเนินการจัดหาอาหารให้กับโรงเรียนเอง

3) *เงินรายได้สถานศึกษา* เพื่อโครงการอาหารกลางวัน หมายถึงเงินที่มีผู้ มอบให้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อโครงการอาหารกลางวันหรือเป็นเงินที่ได้รับจากการขายอาหารหรือ เรียกเก็บค่าอาหารจากผู้ปกครองนักเรียน (เดิมถือเป็นเงินบำรุงการศึกษา) ซึ่งถือว่าเป็นเงินที่มีผู้มอบ ให้โดยมีวัตถุประสงค์ชัดเจน การใช้จ่ายและก่องหนี่ผู้กผันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของผู้มอบให้ คือเพื่อโครงการอาหารกลางวัน กรณีไม่ระบุวัตถุประสงค์ ถือเป็นเงินรายได้สถานศึกษา การก่องหนี่ ผู้กผันและการใช้จ่ายเงินถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานว่าด้วย การบริหารจัดการเกี่ยวกับเงินรายได้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลในสังกัดเขตพื้นที่ การศึกษา พ.ศ.2549โดยให้ไปใช้จ่ายหรือก่องหนี่ผู้กผันได้แต่เฉพาะเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษานั้น

ในการใช้จ่ายเงินเพื่อโครงการอาหารกลางวัน จากเงินกองทุนโครงการอาหารกลางวัน ในโรงเรียนประถมศึกษา และเงินอุดหนุนทั่วไปจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น วัตถุประสงค์ของ เงินเพื่อช่วยเหลือภาวะโภชนาการ และนักเรียนที่ไม่มีอาหารกลางวันรับประทาน (นักเรียน ขาดแคลน) ดังนั้นโรงเรียนควรนำเงินไปจัดอาหารกลางวัน อาหารเสริม ซึ่งการใช้จ่ายอยู่ใน ลักษณะดังนี้ (ระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน ประถมศึกษาว่าด้วยการรับการจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2536)

- ก) รายจ่ายประเภทค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ
- ข) รายจ่ายประเภท ค่าครุภัณฑ์ ราคาไม่เกินหน่วยละ 20,000 บาท
- ค) รายจ่ายประเภท ค่าจ้างบุคคลภายนอก ประกอบอาหาร
- ง) รายจ่ายประเภทค่าครุภัณฑ์ ราคาเกินหน่วยละ 20,000 บาท หรือรายจ่ายประเภท อื่น ๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ให้เป็นอำนาจของหัวหน้าส่วนราชการ

สำหรับเงินรายได้สถานศึกษา — เพื่อโครงการอาหารกลางวัน การก่อกำหนดผู้ผูกพันและ การใช้จ่ายให้ถือปฏิบัติตาม “ระเบียบสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานว่าด้วยการ บริหารจัดการเกี่ยวกับเงินรายได้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เป็นนิติบุคคลในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2549”

1.2 วิธีดำเนินการเกี่ยวกับเงินโครงการอาหารกลางวัน

วิธีการจัดหาอาหาร กรณีที่โรงเรียนจัดหาอาหารกลางวันเอง สามารถดำเนินการ ได้หลายวิธี เช่น

- 1) การจ้างเหมาทำอาหาร ให้ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่า ด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 2) การซื้ออาหารสด อาหารแห้งมาประกอบอาหารเอง ให้ดำเนินการตาม ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2535 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
- 3) แจกคูปอง ให้นักเรียนในโครงการอาหารกลางวันนำคูปองไปซื้อ อาหาร จากผู้ขายอาหารในโรงเรียน โดยระบุประเภทอาหารที่สามารถแลกได้ และผู้ขายนำคูปองมา ขอเบิกเงินกับโรงเรียน

2. โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน เป็นโครงการที่เริ่มดำเนินการ พ.ศ. 2546 โดยกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานร่วมกับ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) ดำเนินโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนร่วมกัน โดยให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมง จำนวน 48 แห่ง คูณโรงเรียนในสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 75 จังหวัดจำนวน 1,200 โรงเรียน โดยใช้เงิน ดอกผลกองทุน รวมจำนวน 37.30 ล้านบาท โดยวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมง ได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนและในปี 2549 ได้รับงบประมาณต่อเนื่อง จำนวน 10,000,000 บาท โดยกำหนดหลักการดำเนินงานของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน คือ

2.1 หลักการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ 2549 : 5)

- 1) ให้การสนับสนุนทางด้านวิชาการ
- 2) สนับสนุนปัจจัยการผลิต เช่น เมล็ดพันธุ์ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ เพื่อนำไปผลิต

ในโรงเรียน

- 3) ประสานชุมชน หน่วยงาน หรือองค์กรในท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในโครงการ (ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมทำ ร่วมลงทุน ร่วมประเมิน)
- 4) ให้โรงเรียนประถมศึกษาเป็นแหล่งฝึกงานสำหรับนักศึกษาของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 5) ขยายการให้บริการด้านความรู้และเทคโนโลยีใหม่ไปสู่ท้องถิ่น
- 6) ใช้กระบวนการจัดการความรู้ในการดำเนินการโครงการ
- 7) ใช้การวิจัยเป็นการประเมินผล (โดยคณะกรรมการ)

2.1.1 วัตถุประสงค์ของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน คือ

- 1) เพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอเหมาะสมต่อความต้องการของร่างกายและมีสุขภาพอนามัยที่ดี
- 2) เพื่อเผยแพร่ความรู้ด้านโภชนาการและด้านเกษตรกรรมให้นักเรียน ผู้ปกครอง รวมทั้งชุมชนให้มีความรู้เกี่ยวกับการบริโภคอาหารที่มีคุณภาพ ถูกหลักโภชนาการ มีสุขนิสัยที่ดีในการรับประทานอาหารและมีความรู้ด้านเกษตรกรรม
- 3) เพื่อให้โรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพนักเรียน โดยการปฏิบัติจริง ให้รู้จักวิธีการผลิตอาหารและบริโภคอาหารถูกหลักอนามัยและถูกสุขนิสัยที่ดี
- 4) สร้างความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษาเพื่อให้สามารถจัดอาหารกลางวันได้เองอย่างยั่งยืน

2.1.2 เป้าหมายของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน คือ

ด้านปริมาณ

- 1) โรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เข้าร่วมโครงการจำนวน 1,000 แห่ง
- 2) นักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เข้าร่วมโครงการมีอาหารกลางวันบริโภคอย่างเพียงพอทุกคน ทุกวันที่เปิดเรียนตลอดปีการศึกษา
- 3) ภาวะทุพโภชนาการนักเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการลดลงทุกปี
- 4) สร้างโรงเรียนต้นแบบ จำนวน 100 แห่ง และโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการสามารถบริหารจัดการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนได้ด้วยตนเอง

ด้านคุณภาพ

- 1) นักเรียนบริโภคอาหารในปริมาณที่เพียงพอและถูกหลักโภชนาการ มี

สารอาหารครบหมู่

2) โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สามารถผลิตผลิตผลทางการเกษตรและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ เพื่อสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โดยนักเรียน ชุมชน หน่วยงาน หรือองค์กรท้องถิ่นมีส่วนร่วม โดยใช้กระบวนการจัดการความรู้

3) นักเรียน มีความรู้ ความเข้าใจในการผลิต ผลิตผลทางการเกษตรที่มีคุณภาพ และสามารถขยายผลไปสู่ชุมชนและท้องถิ่นได้

พรหมสวัสดิ์ ทิพย์คงคา (2553 : ออนไลน์) การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากโครงการ “อาหารกลางวันแบบยั่งยืน” เป็นการเผยแพร่องค์ความรู้ทั้งด้านเกษตรกรรม นวัตกรรมเกษตร และการประกอบอาหาร เช่น การปลูกผัก เลี้ยงปลา เลี้ยงไก่ไข่ เลี้ยงสุกร การปลูกไม้ผล การเพาะเห็ด การผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ธนาคารจุลินทรีย์ การผลิตก๊าซชีวภาพจากวัสดุเหลือใช้และเปิดฝีกอบรวมอาชีพพระยะสันฟรี โดยให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) 48 แห่ง เป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านวิชาการและปัจจัยการผลิตให้กับโรงเรียนระดับประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กว่า 1,450 โรงเรียน ให้สามารถช่วยเหลือตัวเองในการผลิตวัตถุดิบเพื่อเป็นอาหารกลางวันได้เองอย่างพอเพียงและยั่งยืน ซึ่งเตรียมจะขยายผลเพิ่มวิทยาลัยอาชีวศึกษาเข้าร่วมอีก 24 แห่งในปี 2553 และเพิ่มโรงเรียนในโครงการอีก 1,000 แห่งภายใน 3 ปี และจะเชื่อมโยงกับโครงการผลิตเกษตรกรยุคใหม่ร่วมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อช่วยเพิ่มประชากรภาคเกษตรให้มากยิ่งขึ้น

2.2 ประเภทโรงเรียนในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ใน พ.ศ. 2549 มีโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการทั้งหมด จำนวน 1,323 โรงเรียน โดยแบ่งเป็นโรงเรียนปกติ จำนวน 1,223 โรงเรียน และโรงเรียนต้นแบบจำนวน 100 โรงเรียน พ.ศ. 2550 มีโรงเรียนเครือข่ายเพิ่มขึ้นอีกจำนวน 100 โรงเรียน รวมเป็น 1,423 โรงเรียน จำแนกประเภทออกเป็น 3 ประเภท (สำนักงานโครงการอาหารกลางวัน 2551 : 51)

2.2.1 โรงเรียนปกติ คือ โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน รวมจำนวน 1,223 โรงเรียน

2.2.2 โรงเรียนต้นแบบ คือ โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่มีผลการดำเนินการดี และได้รับการคัดเลือกตามเกณฑ์ รวมจำนวน 100 โรงเรียน

2.2.3 โรงเรียนเครือข่าย คือ โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการ

การการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีความพร้อมและได้รับการคัดเลือกจากโรงเรียนต้นแบบ ซึ่งโรงเรียนต้นแบบจะเป็นผู้ดูแลและให้การสนับสนุน รวมจำนวน 100 โรงเรียน

ในการคัดเลือกโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการแต่ละประเภทนั้นเป็นไปโดยความสมัครใจ มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ของคณะกรรมการและมีการทำข้อตกลงในการดำเนินการร่วมกัน ขึ้นอยู่กับศักยภาพของโรงเรียน แบ่งออกเป็น โรงเรียนช่วยเหลือตนเองได้ 100 % คือ โรงเรียนที่สามารถดำเนินการเรื่องโครงการอาหารกลางวันได้ด้วยตนเอง โรงเรียนช่วยเหลือตนเองได้บางส่วน คือ โรงเรียนที่สามารถดำเนินงานเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันให้กับนักเรียนได้บางส่วน ต้องได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานอื่น ๆ และ โรงเรียนขาดแคลน คือ โรงเรียนที่ต้องการได้รับความช่วยเหลือในทุกด้านจากหน่วยงานต่าง ๆ

2.3 เกณฑ์การคัดเลือกโรงเรียนต้นแบบ (กระทรวงศึกษาธิการ 2549 : 14)

คะแนน 100 คะแนน (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 75)

- 1) มีข้อมูลนักเรียนเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ครบถ้วน สมบูรณ์ 5 คะแนน
- 2) ประเมินภาวะทุพโภชนาการของนักเรียนก่อนและหลัง ดำเนินโครงการ 10 คะแนน (พิจารณาจากจำนวนร้อยละของนักเรียนที่มีภาวะทุพโภชนาการลดลง)ลดลง 80 – 100 %
- 3) ใช้กระบวนการจัดการความรู้ในการดำเนินการ 10 คะแนน
- 4) ให้ความรู้ทางด้านการเกษตร ด้านโภชนาการ ด้านสุขอนามัย ฯลฯ ให้แก่ครู นักเรียน และชุมชน 15 คะแนน
- 5) ผลิต และแปรรูป เพื่อใช้ในโครงการอาหารกลางวัน 10 คะแนน
- 6) จัดอาหารกลางวันให้แก่ นักเรียนทุกคนทุกวัน อย่างเพียงพอและถูกหลักโภชนาการ มีสารอาหารครบหมู่ 15 คะแนน
- 7) มีองค์กรท้องถิ่นอื่นให้ความร่วมมือ 15 คะแนน
- 8) จัดตั้งเครือข่ายแลกเปลี่ยนผลผลิตระหว่างชุมชน และโรงเรียนอื่น ๆ 10 คะแนน
- 9) ประชาสัมพันธ์ 5 คะแนน
- 10) ประเมินผล และรายงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องสม่ำเสมอ 5 คะแนน

2.4 ภารกิจความรับผิดชอบในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

(กระทรวงศึกษาธิการ 2549 : 11)

2.4.1 ความรับผิดชอบของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ

อาชีพศึกษา

- 1) แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน
- 2) ประชาสัมพันธ์โครงการ
- 3) ติดต่อประสานงานและวางแผนร่วมกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพท.) ผู้อำนวยการโรงเรียน ชุมชน องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น วัด ฯลฯ
- 4) ดำเนินการตามแผน โดย
 - เผยแพร่ความรู้ด้านการเกษตรและโภชนาการ
 - สนับสนุนการผลิตและพัฒนา เพื่อให้เกิดแหล่งอาหาร
 - จัดนักเรียน/นักศึกษา เข้าร่วมโครงการ
 - ให้ผู้ปกครอง/องค์กรชุมชน อบต.สหกรณ์ กลุ่มแม่บ้านมีส่วนร่วม
 - ใช้กระบวนการจัดการความรู้ (KM) ในการดำเนินกิจกรรม
- 5) จัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับสถานศึกษา เพื่อคัดเลือกโรงเรียนต้นแบบ ร้อยละ 10 ของโรงเรียนเข้าร่วมโครงการ ตามเกณฑ์ที่กำหนด ไปนำเสนอในเวทีระดับภาคและระดับชาติต่อไป
- 6) ติดตามประเมินผล ปรับปรุงกระบวนการ และส่งข้อมูลให้คณะกรรมการประสานงานระดับภาค
- 7) วิจัยเพื่อประเมิน โครงการระดับสถานศึกษา และรายงานวิจัยให้ศูนย์ส่งเสริมฯ
- 8) จัดเก็บข้อมูลการวิจัยระดับภาค
- 9) รายงานผลการดำเนินงานฯ

2.4.2 ความรับผิดชอบของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

- 1) จัดเตรียมข้อมูลและรวบรวมข้อมูลของโรงเรียนพร้อมที่ตั้ง จำนวนนักเรียนที่ขาดแคลนอาหารกลางวัน และที่มีภาวะทุพโภชนาการ จำแนกประเภทโรงเรียนตามเกณฑ์ของโครงการอาหารกลางวัน

- 2) วางแผนร่วมกับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ

อาชีพศึกษา

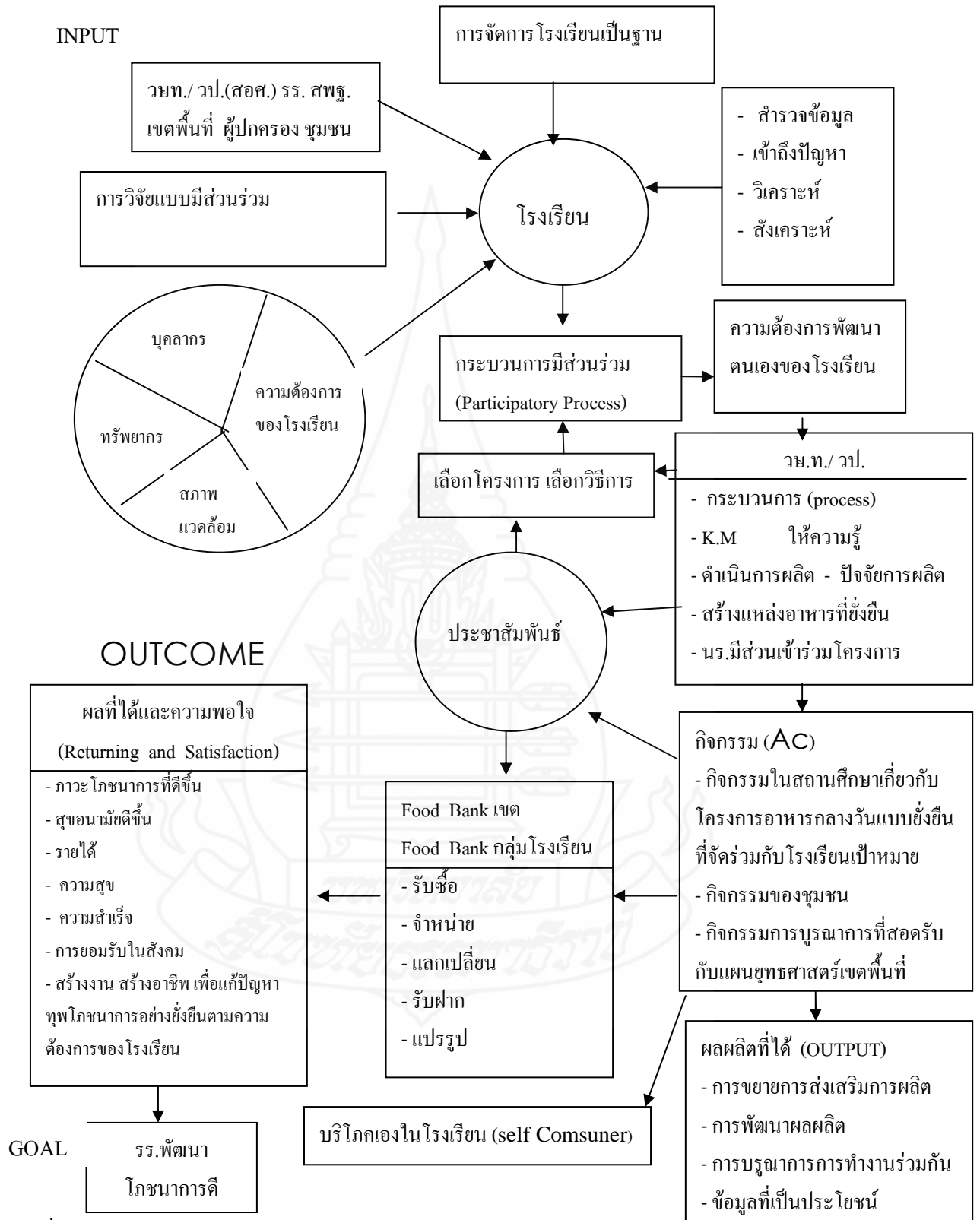
- 3) สนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการ
- 4) ประชาสัมพันธ์โครงการ
- 5) จัดตั้งเครือข่ายการแลกเปลี่ยนผลผลิตระหว่างสถานศึกษา

6) ติดตาม ประเมินและรายงานผล ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

2.4.3 ความรับผิดชอบของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน

- 1) สำรวจข้อมูลนักเรียน
- 2) ประเมินภาวะทุพโภชนาการของนักเรียนก่อนและหลังดำเนิน โครงการ
- 3) ประสานงานและวางแผนร่วมกับสถานศึกษาสังกัด สอศ. ในการ
ดำเนินการโดยใช้กระบวนการจัดการความรู้
- 4) แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- 5) ดำเนินการตามแผน
 - ให้ความรู้ทางด้านการเกษตร ด้านโภชนาการ ด้านสุขอนามัย ฯลฯ
 - แก่ครู นักเรียน และชุมชน
 - ผลิตและ แปรรูป เพื่อใช้ในโครงการอาหารกลางวัน
 - จัดอาหารกลางวันให้แก่ นักเรียนทุกคน ทุกวัน อย่างเพียงพอและถูก
หลักโภชนาการมีสารอาหารครบหมู่
- 6) ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง ชุมชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 7) จัดการเรียนรู้ด้านเกษตรกรรมและโภชนาการให้กับนักเรียน
- 8) ประชาสัมพันธ์โครงการ
- 9) จัดตั้งเครือข่ายแลกเปลี่ยนผลผลิตระหว่างชุมชน และโรงเรียนอื่น ๆ
- 10) ให้ความร่วมมือในการวิจัย ติดตาม และข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 11) ประเมินผลและรายงานผลการดำเนินงานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
การจัดอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษานั้น นอกจากจะจัดให้
นักเรียนได้รับประทานอิ่มเพียงพอทุกคนแล้วจะต้องคำนึงถึงคุณภาพและสารอาหารให้ครบ 5 หมู่
ตามหลักโภชนาการและถูกหลักอนามัยด้วย เพื่อมิให้เกิดการขาดสารอาหารหรือเกินความต้องการ
จนเกิดโรคอ้วน และอีกประการหนึ่งที่สำคัญ คือ ต้องไม่ให้มีการซ้ำซากจำเจ ทำให้นักเรียนเกิด
ความเบื่อหน่าย ดังนั้นโรงเรียนจึงควรต้องทำโครงการที่ปลูกพืช เลี้ยงหมู เลี้ยงไก่ เลี้ยงปลา
เพาะเห็ด ปลูกต้นไม้ ให้หลากหลาย และพยายามบริหารจัดการให้ครบวงจร โดยยึดหลักปรัชญา
เศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวดำเนินการ โดยในการดำเนินงานต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากร
ประกอบ ด้วย ผู้บริหารโรงเรียน คณะครู ภารโรง แม่ครัว ผู้รับจ้างประกอบอาหาร กลุ่มแม่บ้าน
ผู้ปกครองนักเรียน (พงศ์ติ แก้วอายุ 2540 : 1)

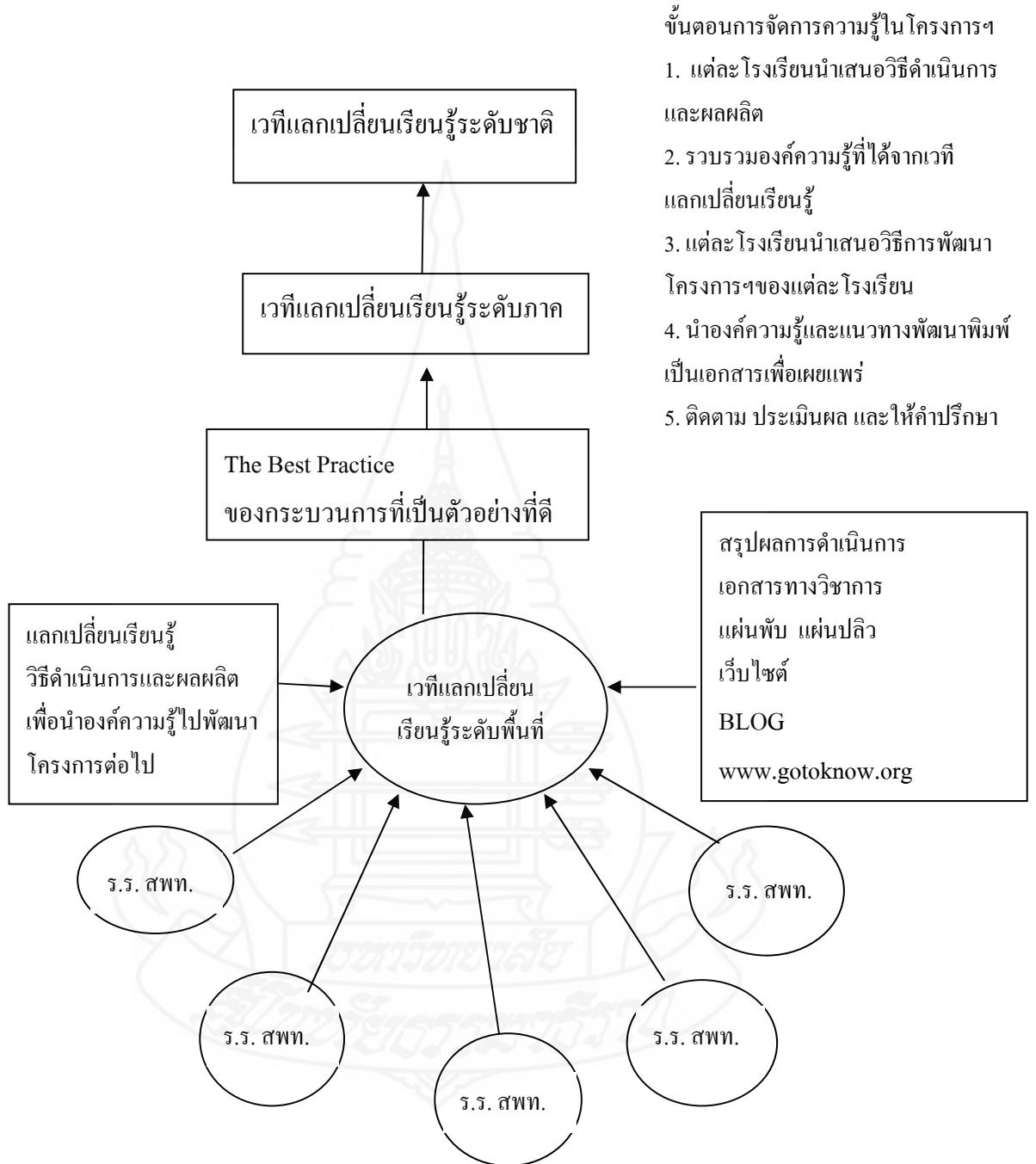
2.5 กรอบแนวทางดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ (2550 : 29) คู่มือปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวทางดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

2.6 การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ (2550 : 33) คู่มือปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
ภาพที่ 2.2 การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

2.7 การบริหารจัดการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนสำหรับโรงเรียนประถมศึกษา

โครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษานั้น เป็นโครงการที่สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ดำเนินการมาก่อนที่สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจะยื่นมือเข้าไปร่วมงาน เพื่อช่วยสร้างองค์ความรู้ให้กับโรงเรียนที่อยู่ในความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีต่าง ๆ ของแต่ละภาค ซึ่งเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแต่ละภาคเรียนก็มีเวทีเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (พิมพ์ กระจันทร์ 2551 : ออนไลน์) ในการดำเนินงานของโครงการอาหารกลางวันนั้น มีความแตกต่างจากการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ดังนี้

การดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันได้กำหนดวิธีการบริหารเงิน 3 รูปแบบ คือ

- 1) การจ้างเหมาทำอาหาร
- 2) การซื้ออาหารสด อาหารแห้งมาประกอบอาหารเอง
- 3) แจกคูปองให้นักเรียนในโครงการอาหารกลางวัน นำไปซื้ออาหารจากผู้ขาย

อาหารในโรงเรียน และผู้ขายนำคูปองอาหารนั้นมาขอเบิกเงินกับโรงเรียน

ทดลอง จำปาสิม (2549 : 42) กล่าวถึงรูปแบบของการจัดอาหารกลางวันที่มีอยู่หลายรูปแบบ ดังนี้

1) โรงเรียนจัดเองเป็นรูปแบบหนึ่งซึ่งหากจัดได้ดีแล้วจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามวัตถุประสงค์ได้เป็นอย่างดี ทั้งยังสามารถช่วยเหลือเด็กยากจนได้เต็มที่ รวมทั้งสถานศึกษายังมีรายได้ไปทำประโยชน์ในด้านต่าง ๆ ของสถานศึกษาได้อีกด้วย

2) บุคคลภายนอกจัดการโดยโรงเรียนเปิดโอกาสให้เอกชนจากภายนอกหนึ่งราย หรือมากกว่าหนึ่งรายเข้ามาผลิตและจำหน่ายทั้งหมดหรือร่วมมือกับสถานศึกษาเป็นแบบที่ค่อนข้างจัดกันแพร่หลาย เนื่องจากเป็นแบบที่จัดสะดวก เพราะมีผู้รับผิดชอบไปอย่างชัดเจนแต่มักจะมีปัญหาเรื่องอาหารแพง คุณภาพอาหารทั้งด้านความสะอาด และคุณค่าทางอาหารควบคุมยาก รวมทั้งผลประโยชน์ตอบแทนต่อสถานศึกษาด้อยกว่าแบบแรก ข้อพึงระวังการนำบุคคลภายนอกมาดำเนินการจะต้องแน่ใจว่าบุคคลภายนอกดังกล่าวนั้นจะต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคลากรในสถานศึกษา เพราะจะกระทบกับงานในหน้าที่และเสียครหานานาประการ

3) อาสาสมัคร จัดเป็นวิธีการที่สถานศึกษาหาอาสาสมัครมาจัดอาหารกลางวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ปกครอง หรือประชาชนที่มีจิตเป็นกุศลอาจจะจัดประจำหรือ หมุนเวียนก็ได้ แต่การดำเนินการค่อนข้างยุ่งยาก มีขอบเขตจำกัดและยากจะจัดได้ในระยะยาว เพราะหากศรัทธา

ของอาสาสมัครไม่หนักแน่นพอจะมีปัญหาเรื่องค่าใช้จ่าย การเปลี่ยนแปลงอาสาสมัครบ่อย ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการฝึกอบรมและทำความเข้าใจ

4) การใช้ครัวกลาง เป็นการจัดที่ต้องพึ่งธุรกิจการทำอาหารขนาดใหญ่ที่สามารถบริการได้หลายโรงเรียนในขณะเดียวกัน เป็นรูปแบบที่สะดวกมากและควบคุมคุณภาพได้มาก แต่จะมีความค้อยเรื่องโอกาสฝึกฝนเด็กในรูปของการปฏิบัติการวิชาต่าง ๆ และช่วยเหลือเด็กที่ฐานะยากจนได้ยาก

5) การให้เด็กนำอาหารมารับประทานเอง เป็นรูปแบบที่ยังใช้มากกับโรงเรียนในท้องถิ่นชนบท นับว่าเป็นวิธีการที่ประหยัดแต่มีปัญหาด้านคุณค่าของอาหาร และการฝึกฝนเด็กอย่างไรก็ตามสถานศึกษาอาจแก้ไขได้โดยการให้ความรู้กับผู้ปกครองในการปรุงอาหาร ที่มีคุณค่าทางอาหารครบถ้วนอาจให้นักเรียนร่วมรับประทานอาหารอย่างมีแบบแผน

6) รูปแบบผสม แต่ละสถานศึกษาอาจเลือกใช้รูปแบบมากกว่าหนึ่งรูปแบบในขณะเดียวกัน ทั้งนี้เพื่อตอบสนองกลุ่มนักเรียนที่หลากหลาย แต่จะต้องระวังว่าแต่ละรูปแบบจะต้องเลี้ยงตัวเองอยู่ได้ สำหรับเกณฑ์ที่สถานศึกษาจะใช้ในการเลือกรูปแบบการบริการอาหารหนึ่งหรือหลายรูปแบบ ควรใช้เกณฑ์อาหารราคาถูกหรือประหยัด เกณฑ์การมีอาหารที่สะอาดและมีคุณค่าทางอาหารครบถ้วนมาให้บริการ เกณฑ์การบริการอาหารเด็กยากจน เกณฑ์การฝึกเด็กภาคปฏิบัติในหลายวิชา และเกณฑ์การรับผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรของสถานศึกษาประกอบอาหาร เพราะจะช่วยให้ได้รูปแบบการบริการอาหารที่ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบริการอาหารได้ครบถ้วน

บุญหนา อินทร์สีลา (2549 : 14) กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนเรื่อง งานบ้าน งานครัว และงานเกษตรที่แต่ละโรงเรียนเคยดำเนินการ เมื่อจัดโครงการอาหารกลางวันเป็นสื่อ จึงถูกลดความสำคัญลง หรือบางแห่งถูกทอดทิ้ง ทำให้นักเรียนขาดโอกาสที่จะเรียนรู้ประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวที่ส่งผลถึงประสบการณ์ชีวิตในวัยเรียน และการเรียนรู้วิถีชีวิตในครอบครัวอย่างมีความสุขในสังคมปัจจุบัน

ส่วนการดำเนินงานในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โดยความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) นั้นจะเน้นให้โรงเรียนได้ผลิตวัตถุดิบ โดยมีการดำเนินการใน 13 กิจกรรมได้แก่

1. โครงการปลูกผัก
2. โครงการไม้ผล
3. โครงการเตาเผาถ่านเก็บน้ำส้มควันไม้/ เตาประหยัดพลังงาน
4. โครงการเลี้ยงสุกร

5. โครงการเลี้ยงปลา
6. โครงการผลิตแก๊สชีวภาพ
7. โครงการเลี้ยงไก่ไข่
8. โครงการเลี้ยงไก่พื้นเมือง
9. โครงการปู้ยอินทรีย์
10. โครงการเพาะเห็ด
11. โครงการธนาคารจุลินทรีย์
12. โครงการเรียนรู้/คลินิกเทคโนโลยี
13. โครงการต่อยอดผลิตภัณฑ์ ได้แก่ การปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงปลา เพาะเห็ด

และแปรรูปอาหาร เพื่อที่นักเรียนและครูจะได้อาหารที่มีคุณภาพ ปราศจากสารเคมี ถูกสุขอนามัย ที่สำคัญคือ ครู นักเรียน และผู้ประกอบการได้รับการถ่ายทอดความรู้และการพัฒนาองค์ความรู้ด้านเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นด้วย ทำให้เกิดการพัฒนาอาชีพของครอบครัว ก่อให้เกิดความเข้มแข็งในชุมชน ซึ่งมีประโยชน์มากกว่าการนำเงินไปซื้ออาหารจากแหล่งต่างๆและด้านการศึกษการจัดทำโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนเป็นประจําห้องทดลองหรือห้องปฏิบัติการของหลายวิชา เช่น วิชาสุขศึกษา (ใช้ความรู้ในทางปฏิบัติ) วิชาคหกรรมศาสตร์ (ใช้ความรู้ทั้งในฐานะผู้ผลิตหรือช่วยผลิตและผู้บริโภค) วิชาสังคมศึกษา (ฝึกมารยาทในการเข้าสังคม มารยาทในการรับประทานอาหาร) วิชาคณิตศาสตร์(ฝึกฝนการคำนวณในการจ่ายและปรุงอาหาร)(สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2530 : 48 อ้างถึงใน บุญหนา อินทร์สีลา 2549 : 15) ถึงแม้ในทางปฏิบัติของโรงเรียนประถมศึกษาที่มีส่วนน้อยที่ครูจะประกอบอาหารเองส่วนมากจะจ้างผู้ขายอาหารในโรงเรียนนั้นเป็นผู้ทำอาหารแต่โรงเรียนก็สามารถทำข้อตกลงขายวัตถุดิบป้อนให้กับผู้รับจ้างได้ บางโรงเรียนจะมีการจัดตั้งสหกรณ์หรือร้านค้าในโรงเรียนโดยการฝึกให้เด็กเป็นผู้ค้าขายภายในโรงเรียนและยังสามารถนำผลผลิตที่ผลิตได้มาวางจำหน่ายให้กับผู้ประกอบการหรือบุคคล ภายนอกได้อีกด้วย โดยในการจัดอาหารนั้นมีหลักในการคำนึงถึงหลักโภชนบัญญัติ(ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาภาคเหนือ 2552 : ออนไลน์) คือ

- 1) กินอาหารครบ 5 หมู่ แต่ละหมู่ให้หลากหลาย
- 2) กินข้าวเป็นอาหารหลัก สลับกับอาหารประเภทแป้งเป็นบางมื้อ
- 3) กินพืชผักให้มาก และกินผลไม้เป็นประจำ
- 4) กินปลา เนื้อสัตว์ที่ไม่ติดมัน ไข่ และถั่วเมล็ดแห้ง
- 5) ดื่มนมให้เหมาะสมกับวัย
- 6) กินอาหารที่มีไขมันแต่พอควร

7) หลีกเลี่ยงการกินอาหารรสหวานจัด และเค็มจัด

8) กินอาหารที่สะอาด ปราศจากการปนเปื้อน

แต่วัตถุประสงค์หลักที่เหมือนกันของทั้งโครงการอาหารกลางวันและโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนคือ ลดภาวะทุพโภชนาการของนักเรียนและนักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันที่มีคุณภาพอย่างเพียงพอเหมาะสมต่อความต้องการของร่างกายและมีสุขภาพอนามัยที่ดี ซึ่งทางศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษภาคเหนือ (2552 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึง ภาวะทุพโภชนาการว่า หมายถึง ภาวะที่ร่างกายได้รับสารอาหารผิดเบี่ยงเบนไปจากปกติ อาจเกิดจากได้รับสารอาหารน้อยกว่าปกติ หรือเหตุทุติยภูมิคือเหตุเนื่องจากความบกพร่องต่าง ๆ จากการกินการย่อย การดูดซึมในระยะ 2-3 ปีแรกของชีวิตจะมีผลกระทบต่อระดับสติปัญญา และการเรียนภายหลัง เนื่องจากเป็นระยะที่มีการเจริญเติบโตของสมองสูงสุดซึ่งระยะเวลาที่วิกฤติต่อพัฒนาการทางร่างกายของวัยเด็กมากที่สุดนั้นตรงกับช่วง 3 เดือนหลังการตั้งครรภ์จนถึงอายุ 18-24 เดือนหลังคลอด เป็นระยะที่มีการสร้างปลอกหุ้มเส้นประสาทของระบบประสาท และมีการแบ่งตัวของเซลล์ประสาทมากที่สุด เมื่ออายุ 3 ปี มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตถึงร้อยละ 80 สำหรับผลกระทบทางร่างกายภายนอกที่มองเห็นได้ก็คือเด็กจะมีรูปร่างเตี้ย เล็ก ซุบซอม ผิวน้ำเหลืองอ่อนเนื่องจากขาดไขมันชั้นผิวน้ำนอกจากนี้อวัยวะภายในต่างๆก็ได้รับผลกระทบด้วย เช่น หัวใจจะพบว่ากล้ามเนื้อหัวใจไม่แน่นอนหนาและการบีบตัวไม่ดีตับ จะพบไขมันแทรกอยู่ในตับ เซลล์เนื้อตับมีลักษณะบางและบวมเป็นน้ำเป็นสาเหตุให้ทำงานได้ไม่ดีไตพบว่าเซลล์ทั่วไปมีลักษณะบวมน้ำและติดสีจางกล้ามเนื้อพบว่าส่วนประกอบในเซลล์ลดลงมีน้ำเข้าแทนที่

นอกจากการขาดสารอาหารแล้วการได้รับอาหารเกิน ในรายที่อ้วนก็ถือเป็นภาวะทุพโภชนาการเป็นการได้รับอาหารมากเกินความต้องการพลังงานที่มีมากนั้นไม่ได้ใช้ไปพลังงานส่วนเกินเหล่านั้นก็จะแปลงไปเป็นคลอเรสเตอรอลเกาะจับแน่นอยู่ตามส่วนต่างๆ ของร่างกายและอาจลุกลามเข้าสู่เส้นเลือด ผลที่ตามมาก็คือ โรคอ้วน โรคเบาหวาน โรคหัวใจ และโรคต่างๆ การจัดโภชนาการอาหารแก่นักเรียนโครงการอาหารกลางวัน ต้องมีอาหารหลักครบ 5 หมู่ที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการ ให้อาหารเสริม และต้องได้มาตรฐานทางโภชนาการอาหารกลางวันของเด็กต้องมีผักทุกมื้อและได้ปริมาณตามที่แนะนำ มีผลไม้เป็นอาหารว่างอย่างน้อย 3 วันต่อสัปดาห์ จัดอาหารให้ครบ 5 หมู่ มีรสไม่เผ็ด หรือเค็มเกินไป มีความหลากหลายของชนิดอาหาร มีเนื้อสัมผัสนุ่มง่ายต่อการขบเคี้ยว แบ่งอาหารที่กำหนดขึ้นออกเป็นประเภทต่างๆ เช่น อาหารจานเดียว อาหารกับข้าว ขนมหวาน ผลไม้ สำหรับโรงเรียนที่ไม่ได้ทำอาหารและเด็กซื้ออาหารจากร้านค้าในโรงเรียน ควรมีมาตรการส่งเสริมอาหารที่ได้มาตรฐานทางโภชนาการ เช่น ลดค่าเช่าเพื่อขายอาหารได้ถูกกว่า มีผลไม้ราคาถูกกว่าในโรงเรียนติดป้ายสัญลักษณ์รายการอาหารที่ได้มาตรฐานในโรงเรียนควรทำ

การเกษตร เพื่อผลิตเป็นอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ทำการผลิตอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการในโรงเรียนทั้งเนื้อสัตว์ ปลา ถั่วเมล็ดแห้ง พืช ผัก ผลไม้ ที่หลากหลายเหมาะสมในท้องถิ่น โดยเฉพาะกล้วยและมะละกอ โดยใช้รูปแบบเกษตรผสมผสานและวิถีชีวิต ให้ผลผลิตที่หลากหลายหมุนเวียนกันอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับแผนประกอบอาหารของโรงเรียน(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2536 : ออนไลน์)โรงเรียนควรจะดำเนินการจัดอาหารกลางวันให้นักเรียนได้รับประทานทุกคนทุกวันและสามารถบริหารจัดการจนสามารถจัดตั้งกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนได้ในที่สุด (สำนักงานโครงการอาหารกลางวัน 2552 : ออนไลน์) โดย

- 1) นักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันอิ่มทุกวันอย่างมีคุณภาพ
 - 2) โรงเรียนสามารถบริหารจัดการจนสามารถนำผลผลิตและรายได้มาสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนได้อย่างยั่งยืน
 - 3) นักเรียนที่เข้าร่วมโครงการมีรายได้ระหว่างเรียนและได้เรียนรู้จากการ ฝึกปฏิบัติจริง
 - 4) โรงเรียนสามารถบูรณาการการเรียนการสอนโดยเน้นให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมและขยายผล สู่ชุมชน/เครือข่าย
 - 5) โรงเรียนสามารถบริหารจัดการจนสามารถจัดตั้งกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนได้
 - 6) ภาวะทุพโภชนาการและความขาดแคลนอาหารกลางวันของนักเรียนลดลง
- การจัดการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โดยภาพรวมของโครงการสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นหรือประสบผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ แต่ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการนั้น นับตั้งแต่การขาดเงินทุนหมุนเวียนในการจัดทำโครงการให้ต่อเนื่อง ขาดครูผู้รับผิดชอบโครงการ โดยตรงหรือครูผู้รับผิดชอบไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการดำเนินโครงการ ขาดทักษะด้านการบริหารจัดการปัญหาเกี่ยวกับอุปสรรคและสถานที่สำหรับจัดทำโครงการ ซึ่งแต่ละโรงเรียนก็มีปัญหาที่แตกต่างกันอยู่มาก บางโรงเรียนก็สามารถจัดกิจกรรมนี้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ คือ จัดได้ครบวงจรตามขั้นตอน 7 ขั้นตอนของการจัดกิจกรรม คือ
- การเรียนการสอนเพื่ออาหารกลางวัน
 - การเตรียมผลผลิต
 - การเตรียมอาหาร
 - การประกอบอาหาร
 - การรับประทานอาหาร
 - การเก็บและล้าง

- การจัดการนอมอาหาร

ซึ่งจัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่บางโรงเรียนก็มีความปัญหาในการดำเนินงานไม่สามารถจัดให้มีประสิทธิภาพได้ตามที่มุ่งหวังไว้ ทั้งนี้เพราะขาดปัจจัยหลายด้านด้วยกัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2536 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันว่า

1) งบประมาณได้ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดูแลและบริหารจัดการทำให้มีผลกระทบต่อกิจกรรมการประกอบอาหาร และการดำเนินงานโครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน

2) โรงเรียนขาดกำลังคน ไม่เพียงพอที่จะดูแลการจัดอาหารกลางวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3) ขาดการบริหารจัดการที่ดีในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน

4) โรงเรียนขาดองค์ความรู้ในการจัดอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการและถูกหลักโภชนาการ

5) โรงเรียนจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ ยังไม่เป็นระบบและไม่เป็นปัจจุบัน

6) ไม่มีการนิเทศติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ

7) ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนเห็นความสำคัญและตระหนักถึงปัญหาภาวะทุพโภชนาการ ทำให้ขาดการมีส่วนร่วมทั้งจากผู้ปกครองหรือชุมชน

ในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนนั้น สิ่งที่เป็นความคาดหวังของการดำเนินโครงการฯ (พิมพ์ ศรีจันทร์ 2551 : ออนไลน์) คือ

1) เห็นความต่อเนื่องและยั่งยืนของโครงการ จนเกิดคำว่า “โรงเรียนแบบยั่งยืน” ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์ไว้ว่า

1.1) จะต้องดำเนินการโครงการอย่างต่อเนื่อง มีทุนสำรองเก็บไว้โดยพึ่งงบประมาณน้อยที่สุดและสร้างรายได้มีทุนสำรองเพื่อดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

1.2) เน้นกระบวนการเรียนการสอนเป็นหลักแล้วนำกิจกรรมต่างๆ ของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มาบูรณาการในเนื้อหาของแต่ละสาระการเรียนรู้

1.3) ไม่ได้ปิดกั้นการของงบประมาณทั้งหมด คือ งบประมาณที่เคยได้รับของแต่ละประเภทไปแล้วไม่ควรขอซ้ำอีก เช่น เลี้ยงไก่จนเกิดดอกออกผลแล้วก็ไม่ควรของบประมาณประเภทนี้อีก แต่ถ้าเกิดมีเหตุสุดวิสัยก็จะได้รับการพิจารณาเป็นรายๆ เช่นกัน

2) การขยายโรงเรียนเครือข่าย โรงเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์บางส่วนเป็นเบื้องต้นไปแล้วจากหน่วยงานต้น

สังกัด และ มักจะเกิดคำถามตามมาว่า ทำไม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (วชท.) ไม่ขยายเครือข่ายเอง ซึ่งก็มีคำตอบอยู่ว่า

2.1) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) มีจำนวน 47 แห่ง เมื่อเทียบสัดส่วนกับ โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ก็ห่างกันอย่างลิบลิบ

2.2) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) คงจะดำเนินการในภารกิจหลักๆ ได้ ส่วนแยกย่อยลงไปคงจะทำได้ค่อนข้างจำกัด ซึ่งขณะนี้ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ยังสนับสนุนพืชพันธุ์ต่างๆ อยู่

2.3) ภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูงมาก ยิ่งเมื่อเป็นช่วงที่น้ำมันมีราคาแพง ต้องแบกรับภาระนี้ จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่ง

สรุปได้ว่าโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเป็นโครงการหนึ่งที่อยู่ในโครงการอาหารกลางวันของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาที่มีจุดประสงค์หลักเพื่อให้โรงเรียนสามารถจัดทำด้านการเกษตร เพื่อให้มีอาหารกลางวันสำหรับนักเรียนได้รับประทานอย่างยั่งยืนและต่อเนื่อง

2.8 โรงเรียนที่ดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ได้มอบหมายให้วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมงทั่วประเทศรับผิดชอบดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนใน 4 เขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 49 โรงเรียน คือ

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 11 โรงเรียน

1. โรงเรียนวัดโพพระโน
2. โรงเรียนวัดในกลาง
3. โรงเรียนวัดหนองปลาไหล
4. โรงเรียนท่าเสลา
5. โรงเรียนวัดฉิ่งปุรา
6. โรงเรียนบ้านบ่อขม
7. โรงเรียนบ้านเนินรัก

8. โรงเรียนวัดกุฎี
9. โรงเรียนวัดลาดโพธิ์
10. โรงเรียนบ้านเขาย้อย
11. โรงเรียนวัดลัด

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 จำนวน 13 โรงเรียน คือ

1. โรงเรียนชาวไร่
2. โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ
3. โรงเรียนบ้านทุ่งเคล็ด
4. โรงเรียนวัดบ้านหนองโสน
5. โรงเรียนบ้านพุดม
6. โรงเรียนบ้านท่าไม้รวก
7. โรงเรียนหนองโรง
8. โรงเรียนบ้านตะเคียนงาม
9. โรงเรียนบ้านนายาง
10. โรงเรียนวัดเขาอ่างแก้ว
11. โรงเรียนบ้านดอนมะกอก
12. โรงเรียนบ้านเขากระปุก
13. โรงเรียนบ้านหนองบัว

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททศสงคราม 1 เขตพื้นที่การศึกษา
จำนวน 14 โรงเรียน คือ

1. โรงเรียนวัดบางป่อ
2. โรงเรียนวัดเทพประสิทธิ์คณาวาส
3. โรงเรียนบ้านแพรกหนามแดง
4. โรงเรียนบ้านคลองบางกก
5. โรงเรียนวัดโรงธรรม
6. โรงเรียนเขายี่สาร
7. โรงเรียนวัดอมรวดี
8. โรงเรียนวัดปากสมุทร
9. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 70
10. โรงเรียนบ้านคลองสมบูรณ

11. โรงเรียนบ้านเขตเมือง
12. โรงเรียนวัดศรีจินดา
13. โรงเรียนวัดช่องลมวรรณาราม
14. โรงเรียนวัดบางน้อย

โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จำนวน 11

โรงเรียน คือ

1. โรงเรียนทับใต้
2. โรงเรียนบ้านหนองไผ่
3. โรงเรียนวัดกุยบุรี
4. โรงเรียนบ้านหนองเกตุ
5. โรงเรียนห้วยไคร้
6. โรงเรียนเนินพะยอม
7. โรงเรียนบ้านคอนกลาง
8. โรงเรียนบ้านไร่ใหม่
9. โรงเรียนบ้านห้วยมงคล
10. โรงเรียนบ้านหนองกระทิง
11. โรงเรียนบ้านหนองพลับ

โดยมีโครงการ และกิจกรรมที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ แบ่งเป็น โครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณเพิ่มจากปกติ มีโครงการปลูกผัก โครงการเลี้ยงสุกร โครงการเลี้ยงไก่ไข่ โครงการไก่พื้นเมือง โครงการเลี้ยงปลา โครงการไม้ผล โครงการเพาะเห็ด และโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณปกติ เป็นงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในงวดแรก ซึ่งเป็นโครงการที่วิทยาลัยสามารถดำเนินการได้ตามความเหมาะสม มีโครงการปฎิบัติอินทรีย์ โครงการฝึกอบรม/ถ่ายทอดเทคโนโลยี โครงการศูนย์การเรียนรู้ คลินิกเทคโนโลยี

ในการรับผิดชอบโรงเรียนต่าง ๆ วิทยาลัยต้องให้ความช่วยเหลือและให้ความรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร เพื่อแก้ไขปัญหาด้านทุนโภชนาการของนักเรียน มีการตรวจสอบประเมินเพื่อหาความเหมาะสมทางด้านบริหารและกระบวนการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ด้านกิจกรรมประกอบอาหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน และด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข (เสถียร เพ็ชรรัตน์ 2551 : ออนไลน์) ซึ่งจากการติดตามผลการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จะมีการติดตามผลตามรูปแบบจำลอง CIPP

Model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam : CIPP model) โดยมีการติดตามใน 4 ด้าน (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา 2549 : 12) ดังนี้

1) บริบทของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน (Context)

1.1) บริบททางสังคมและวัฒนธรรม ได้แก่ จำนวนเด็กที่ลงทะเบียนเรียน การเคลื่อนไหวด้านการประชาสัมพันธ์กองทุนฯ การสนับสนุนของหน่วยงานปกครองของรัฐและองค์กรเอกชน โครงการพัฒนาและสนับสนุนส่งเสริมอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อโครงการอาหารกลางวัน

1.2) บริบททางการเมือง ได้แก่ นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ ความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นกับกระทรวงศึกษาธิการต่อโครงการอาหารกลางวัน เช่น โครงการส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับประทานอาหารกลางวันอิ่มทุกวันโดยกระทรวงศึกษาธิการ โครงการอาหารกลางวัน 100%

1.3) บริบททางกฎหมาย คือ พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ.2535 ระเบียบการจัดการโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา

2) ปัจจัยนำเข้า (Input) เพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา ได้แก่

2.1) สัดส่วนของเงินสนับสนุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันเปรียบเทียบกับเงินงบประมาณรวมของกระทรวงศึกษาธิการต่อปี นโยบายของคณะกรรมการบริหารกองทุน

2.2) ความร่วมมือจากองค์กร/ ชุมชน/ ที่ให้การสนับสนุนโครงการอาหารกลางวัน

2.3) ความรู้ด้านโภชนาการของครูที่รับผิดชอบหรือเกี่ยวข้องกับโครงการ

2.4) การนิเทศโดยต้นสังกัด

2.5) เงินนอกงบประมาณที่ได้รับ

2.6) สัดส่วนของทุนจากภายนอกต่อเงินงบประมาณของกองทุนฯ ทั้งปี

2.7) การประชาสัมพันธ์ของกองทุนฯ

3) กระบวนการ (Process) ในการบริหารจัดการของคณะกรรมการบริหารโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา ได้แก่

3.1) การบริหารจัดการ โครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาของโรงเรียน

3.2) กระบวนการบริหารจัดการงบประมาณโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาของโรงเรียน

3.3) กระบวนการเก็บข้อมูลนักเรียนที่อยู่ในภาวะทุพโภชนาการและนักเรียนขาดแคลนรวมทั้งการนำข้อมูลไปใช้

3.4) การติดตามและประเมินผลโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา
ของโรงเรียนภายในโครงการ

4) ผลผลิต (Product)

ผลที่เกิดจากการดำเนินงาน เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการอาหาร
กลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา โดยประเมินทั้งในแง่ปริมาณ ได้แก่ จำนวนนักเรียนที่ได้รับ
ประทานอาหารกลางวันภายใต้กองทุนฯ ส่วนในแง่คุณภาพ ได้แก่ ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนด้าน
โภชนาการภายใต้การดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา ของโรงเรียน
โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งแบ่งออกได้ 3 ส่วน คือ ผลโดยตรงที่เกิดจากการดำเนิน
กิจกรรมตามวัตถุประสงค์ของโรงเรียนฯ ผลขั้นต้นต่อกลุ่มเป้าหมายอันเกิดจากผลโดยตรงของ
โรงเรียน และผลกระทบด้านต่าง ๆ ในระยะยาวที่มีต่อกลุ่มเป้าหมายและผู้เกี่ยวข้อง

จากการสำรวจจำนวนทุพโภชนาการของนักเรียน ซึ่งจะมีภาวะทุพโภชนาการลดลงทุก
ปีตั้งแต่พ.ศ.2525 พบโรคขาดสารอาหารในเด็กร้อยละ 5 พ.ศ.2533 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือ
ร้อยละ 19 พ.ศ.2535 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 18 พ.ศ.2541 ภาวะทุพโภชนาการลดลง
เหลือร้อยละ 12.10 พ.ศ.2542 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 11.57 พ.ศ.2543 ภาวะทุพ
โภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 11.50 พ.ศ.2546 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 9.97 พ.ศ.
2547 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 9.56 พ.ศ.2548 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อย
ละ 8.42 และพ.ศ. 2549 ภาวะทุพโภชนาการลดลงเหลือร้อยละ 7.33 (สำนักงานโครงการอาหาร
กลางวัน 2552 : 3) โดยเน้นการมีส่วนร่วมของครูในโรงเรียนในการร่วมกันเฝ้าระวังปัญหาโภชนา
การบกพร่องและโภชนาการเกินนอกจากบทบาทหน้าที่ของครูอนามัย โดยสร้างแนวคิดว่าบทบาท
การเฝ้าระวังทางโภชนาการ เป็นเรื่องของครูที่จะต้องดูแลนักเรียนในห้องเรียนของตนเองให้ความรู้
แก่นักเรียนเรื่องการบริโภคอาหารเพื่อให้นักเรียนต้นตัวและตระหนักถึงปัญหาสุขภาพของตนเอง
(ศรีศักดิ์ สุนทรไชย และคณะ 2548 : 1) โดยอาหารกลางวัน ต้องได้มาตรฐานทางโภชนาการอาหาร
กลางวันของเด็ก คือต้องมีผักทุกมื้อและได้ปริมาณตามที่แนะนำ มีผลไม้เป็นอาหารว่างอย่างน้อย
3 วันต่อสัปดาห์ จัดอาหารให้ครบ 5 หมู่ มีรสไม่เผ็ด หรือเค็มเกินไป มีความหลากหลายของชนิด
อาหาร มีเนื้อสัมผัสนุ่มง่ายต่อการเคี้ยว แบ่งอาหารที่กำหนดออกเป็นประเภทต่างๆ เช่น อาหาร
จานเดียว อาหารกับข้าว ขนมหวาน ผลไม้ สำหรับโรงเรียนที่ไม่ได้ทำอาหารและเด็กซื้ออาหารจาก
ร้านค้าในโรงเรียนควรมีมาตรการส่งเสริมอาหารที่ได้มาตรฐานทางโภชนาการ มีผลไม้ราคาถูกกว่า
ในโรงเรียนติดป้ายสัญลักษณ์รายการอาหารที่ได้มาตรฐานด้านการทำการเกษตรในโรงเรียนเพื่อ
ผลิตเป็นอาหารกลางวันแบบยั่งยืนทำการผลิตอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการในโรงเรียนทั้ง
เนื้อสัตว์ ปลา ถั่วเมล็ดแห้ง พืช ผัก ผลไม้ ที่หลากหลายเหมาะสมในท้องถิ่นโดยเฉพาะกล้วยและ

มะละกอโดยใช้รูปแบบเกษตรผสมผสานและวิถีชีวิตให้ผลผลิตที่หลากหลายหมุนเวียนกันอย่าง ต่อเนื่องและสอดคล้องกับแผนประกอบอาหารของโรงเรียน (เสถียร เพ็ชรรัตน์ 2551: ออนไลน์) โดยจะมีการศึกษาหาต้นแบบจำแนกเขตพื้นที่การศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่มีโภชนาการ ดี หรือมีภาวะทุพโภชนาการต่ำกว่า 5% กลุ่มที่มีโภชนาการปานกลาง หรือมีภาวะทุพโภชนาการ 5- 10% และกลุ่มที่มีโภชนาการต่ำ หรือมีทุพโภชนาการมากกว่า 10% เพื่อดูพัฒนาการของนักเรียน ภายหลังได้รับอาหารกลางวันตามโครงการของกระทรวงศึกษาธิการแล้วว่าเด็กที่มีโภชนาการที่ต่ำ หรือเด็กที่มีน้ำหนักหรือส่วนสูงต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานมาก ถ้าหากยังต่ำกว่าเกณฑ์จะได้มีการปรับ เรื่องอาหารที่โรงเรียนจัดให้เด็กรับประทาน เพื่อให้เด็กมีสุขภาพแข็งแรงและเจริญเติบโตตามวัย ซึ่งการแก้ปัญหาของ โครงการอาหารกลางวันทุกประเภทคือเพื่อลดภาวะทุพโภชนาการของนักเรียน ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

3. ทฤษฎีที่ใช้เกี่ยวกับการรับรู้สารสนเทศ

3.1 การรับรู้สารสนเทศ

การรับรู้สารสนเทศ หมายถึง กระบวนการที่บุคคลเลือกจัดการและให้ ความหมายต่อสารสนเทศที่มากระทบตัวบุคคล ซึ่งเริ่มตั้งแต่การได้ยิน หรือการได้เห็น หรือการได้ สัมผัส หรือการมีส่วนร่วม หรือการค้นคว้าด้วยตนเองโดยการอ่าน การพูดคุยกับบุคคล และให้ ความสนใจต่อสารสนเทศที่มากระทบนั้น ทำให้เกิดการยอมรับและสามารถให้ความหมาย ความรู้สึก และความคิดเห็นได้ (เจริญ นิลสุ 2549 : 7) มีการค้นพบว่า การรับรู้ของคนเกิดจากการ เห็น 75% จากการได้ยิน 13% การสัมผัส 6% กลิ่น 3% และรส 3% ดังที่ซึซา โตเรอ (2553 : ออนไลน์) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการรับรู้ (perception) ว่ามนุษย์เมื่อพบสิ่งเร้าไม่ได้รับรู้ตามที่สิ่งเร้า ปรากฏแต่จะนำมาจัดระบบตามหลักดังนี้

1. หลักแห่งความคล้ายคลึง (principle of similarity) สิ่งเร้าใดที่มีความ คล้ายกันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
2. หลักแห่งความใกล้ชิด (principle of proximity) สิ่งเร้าที่มีความใกล้กันจะ รับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
3. หลักแห่งความสมบูรณ์ (principle of closure) เป็นการรับรู้สิ่งที่ไม่ สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ขึ้น

สารสนเทศของบุคคลนั้น นักจิตวิทยากลุ่มเกสตัล (gestalt psychologist) กล่าวว่า ลักษณะการรับรู้ของมนุษย์มักจะแยกออกเป็น “ภาพ (figure)” และ “พื้น (ground)” สิ่งปรากฏ

เป็นภาพ คือ สิ่งที่มนุษย์ต้องการและเห็นความสำคัญ หรือใส่ใจที่จะรับรู้สิ่งนั้น ส่วนที่เป็น “พื้น” คือสิ่งที่ปรากฏเป็นข้อมูลประกอบต่างๆ ไป ไม่ค่อยชัด หรือเป็นเพียงฉากที่ทำให้เห็นภาพนั้นปรากฏเด่นชัดหรือแตกต่างออกมา โดยนักจิตวิทยากลุ่มนี้ได้ให้ความสำคัญกับส่วนรวมหรือผลรวมมากกว่าส่วนย่อยในการศึกษาวิจัยพบว่าการรับรู้ของคนเรามักจะรับรู้ส่วนรวมมากกว่ารายละเอียดปลีกย่อย ในการเรียนรู้และการแก้ปัญหาที่เช่นเดียวกัน คนเรามักจะเรียนอะไรได้เข้าใจก็ต้องศึกษาภาพรวมก่อนหลังจากนั้นจึงพิจารณารายละเอียดปลีกย่อยจะทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้นได้ชัดเจนขึ้น (สันติ ทันชม 2553 : ออนไลน์) การเลือกรับรู้และตีความหมาย (selective perception and interpretation) เมื่อบุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารแล้วก็เชื่อว่ารับรู้ข่าวสารทั้งหมดตามเจตนาารมณ์ของผู้ส่งสารเสมอไปเพราะคนเรามักเลือกรับรู้และตีความหมายสารแตกต่างกันไปตามความสนใจทัศนคติ ประสพการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาวะทางร่างกาย หรือสภาวะทางอารมณ์และจิตใจ ฉะนั้นแต่ละคนอาจตีความเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าว นอกจากจะทำให้ข่าวสารบางส่วนถูกตัดทิ้งไปยังมีการบิดเบือนข่าวสารให้มีทิศทางเป็นที่น่าพอใจของแต่ละบุคคลด้วย

ส่วนนักจิตวิทยาในกลุ่มพุทธินิยม ได้ทำการทดลองและตั้งเป็นทฤษฎีการเรียนรู้ โดยการประมวลสารสนเทศขึ้น โดยทำการทดลองว่าระบบบันทึกการรับรู้ (sensory register) คือหน่วยบันทึกความจำหน่วยแรกของมนุษย์ ข้อมูลที่ได้รับเป็นข้อมูลชนิดเดียวกับที่ได้เคยรับรู้มาแล้ว ระยะของความจำจะมีประมาณ 1-3 วินาที เพื่อให้บุคคลตัดสินใจว่า มีความสนใจในข้อมูลนั้นหรือไม่ ข้อมูลที่ไม่ต้องการก็จะสูญหายไป ส่วนข้อมูลที่ต้องการก็จะเข้าสู่ความจำระยะสั้นต่อไป ซึ่งมีกระบวนการของการรับรู้ (process) เป็นกระบวนการที่คาบเกี่ยวกันระหว่างเรื่อง ความเข้าใจ การคิด การรู้สึก (sensing) ความจำ (memory) การเรียนรู้ (learning) การตัดสินใจ (decision making)

ตามทฤษฎีการรับรู้ มนุษย์เลือกรับรู้เฉพาะสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องหรือจัดว่าเป็นสิ่งเร้าที่มีความเด่น มีความแปลก มีความใหม่ ตรงกับความสนใจ ความต้องการของผู้เลือก การรับรู้เริ่มตั้งแต่ การมีสิ่งเร้ามากระทบกับอวัยวะรับสัมผัสทั้งห้าและส่งกระแสประสาทไปยังสมอง เพื่อการแปลความ โดยมนุษย์จะทำการตีความสิ่งแวดล้อมที่สัมผัสได้ แล้วตอบสนองกลับไปอย่างเหมาะสม แต่ละคนอาจจะตีความในสิ่งแวดล้อมที่เหมือนกันออกไปในทางต่างๆ กัน (วชิร ชิมหนองจอก 2552 : 2) บุคคล 2 คนอาจมีความคิดต่อตัวกระตุ้นอย่างเดียวกันภายใต้เงื่อนไขเดียวกัน แต่บุคคลทั้ง 2 อาจมีวิธีการยอมรับถึงตัวกระตุ้น (recognize) การเลือกสรร (select) การประมวล (organize) และการตีความ (interpret) เกี่ยวกับตัวกระตุ้นดังกล่าวไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับพื้นฐานทางจิตใจและความคิดของแต่ละคนเนื่องจากสิ่งแวดล้อมมีความซับซ้อนเป็นอย่างมาก มนุษย์จึงเลือกรับรู้เฉพาะข้อมูลที่ตน

สนใจ แล้วจึงนำสิ่งที่ตีความได้นี้ไปประยุกต์ใช้กับเรื่องต่างๆ ต่อไป การรับรู้จะแตกต่างกันไปในคนแต่ละคน คนสองคนสามารถมองเหตุการณ์เดียวกันไปในคนละทางได้ การเลือกรับรู้และตีความหมายเมื่อบุคคลเปิดรับข้อมูลข่าวสารแล้ว ก็เชื่อว่ารับรู้ข่าวสารทั้งหมดตามเจตนาของผู้ส่งสารเสมอไป เพราะคนเรามักเลือกรับรู้และตีความหมายสารแตกต่างกันไปตามความสนใจ ทักษะคิด ประสบการณ์ ความเชื่อ ความต้องการ ความคาดหวัง แรงจูงใจ สภาพทางร่างกาย หรือสภาวะทางอารมณ์และจิตใจ ฉะนั้นแต่ละคนอาจตีความเฉพาะข่าวสารที่สอดคล้องกับลักษณะส่วนบุคคล นอกจากจะทำให้ข่าวสารบางส่วนถูกตัดทิ้งไป ยังมีการบิดเบือนข่าวสารให้มีทิศทางเป็นที่น่าพอใจของแต่ละบุคคลด้วย เช่นเดียวกับผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่อยู่ต่างโรงเรียนกัน บางโรงเรียนก็เห็นว่าโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเป็นประโยชน์ เป็นการฝึกปฏิบัติจริงให้กับเด็กได้ปฏิบัติงานทางด้านการเกษตรแต่บางโรงเรียนก็จะเห็นว่าเป็นการเพิ่มภาระให้กับครูในโรงเรียน

บุรุษ (Bruce 2007) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะ 7 ประการ ที่เกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้สารสนเทศที่ประกอบกลุ่มการรับรู้ต่างๆ (perception) ดังนี้

1. กลุ่มการรับรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ กล่าวถึงการใช้งานและความสามารถของเทคโนโลยีสารสนเทศ
2. กลุ่มการรับรู้เกี่ยวกับแหล่งสารสนเทศ เกี่ยวกับลักษณะของแหล่งสารสนเทศ ประเภทต่างๆ รวมถึงโครงสร้างของแหล่งสารสนเทศ สามารถใช้แหล่งสารสนเทศได้ด้วยตนเอง และอาศัยตัวกลางสารสนเทศ
3. กลุ่มการรับรู้เกี่ยวกับกระบวนการสารสนเทศ คือ การนำสารสนเทศไปใช้ในสถานการณ์ที่บุคคลขาดความรู้หรือสารสนเทศ รวมไปถึงการค้นหาและการใช้สารสนเทศที่จำเป็น
4. กลุ่มการรับรู้เกี่ยวกับการควบคุมสารสนเทศ ว่าด้วยการกลั่นกรองสารสนเทศ การใช้ความคิดหรือความจำในการควบคุมสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ รวมไปถึงการใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดเก็บและค้นคืนเพื่อการควบคุมสารสนเทศได้
5. กลุ่มการรับรู้เกี่ยวกับสร้างองค์ความรู้ องค์ประกอบที่สำคัญ คือ การคิดเชิงวิเคราะห์ (critical thinking) รวมไปถึงการจัดเก็บสารสนเทศ การนำสารสนเทศไปปรับใช้กับแนวความคิดส่วนบุคคล
6. กลุ่มการรับรู้เกี่ยวกับการขยายองค์ความรู้ จะเป็นความสามารถโดยสติปัญญาและความรู้แจ้งอย่างสร้างสรรค์
7. กลุ่มการรับรู้เกี่ยวกับความฉลาด รอบรู้ เป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้สารสนเทศอย่างชาญฉลาดเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น

3.2 การรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวัน

การรับรู้สารสนเทศด้านโครงการอาหารกลางวัน เป็นโครงการที่มีบุคคลหลายฝ่ายให้ความสนใจ และร่วมมือกันเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาภาวะทุพโภชนาการของเด็ก เช่นที่ ชินวรณ์ บุญเกียรติ (โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาผ่านระบบสารสนเทศ) กล่าวถึง "ร่วมมือช่วยน้อง..ให้อิ่มท้อง ๑๐๐%" โดยกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา เด็กเล็ก หากสุขภาพไม่ดี มีภาวะทุพโภชนาการ ก็เรียนหนังสือได้ไม่ดี โรงเรียนได้มีการจัดทำโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนให้มีความพร้อม และบางโรงเรียนก็สามารถใช้งบประมาณร้อยละ ๓๐ ของนักเรียน ไปขยายผลให้นักเรียนทั้งโรงเรียนได้รับประทานอาหารกลางวันที่มีประโยชน์ โดยได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในเรื่องงบประมาณและการเป็นเครือข่ายอยู่ทั่วประเทศ รวมทั้งผู้ประกอบการมีส่วนร่วมด้วย รัฐบาลมีมติให้โรงเรียนได้รับงบประมาณโครงการอาหารกลางวันครบ ๑๐๐% มีการปรับค่าใช้จ่ายรายหัวให้เป็นไปตามดัชนีค่าครองชีพที่สูงขึ้น จากหัวละ ๑๐ บาท เพิ่มขึ้นเป็นหัวละ ๑๑ บาท และให้เพิ่มไอโอดีนลงไปเกลือ ซอส น้ำปลา เพื่อให้ไอโอดีนมีส่วนในการพัฒนาสมองของเด็กไทย เป็นการแก้ไขปัญหาภาวะทุพโภชนาการ ประเด็นที่สำคัญคือ ทำอย่างไรให้อิ่มท้อง อิ่มใจ อิ่มโภชนาภัย และพัฒนาเด็กไทยให้ยั่งยืนต่อไป จากผลการวิจัยและสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่าหลังจากที่มีโครงการอาหารกลางวันและอาหารเสริม (นม) เด็กไทยมีการพัฒนาทางด้านร่างกายดีขึ้น และต้องมีการจัดสรรงบประมาณ เข้าไปช่วยเหลือเด็กต่างๆ ในพื้นที่ที่ขาดแคลน เด็กชาวเขา เด็กด้อยโอกาส ให้ได้รับอาหารกลางวันที่มีประโยชน์ครบทุกหมู่ ทำให้เด็กที่มาโรงเรียนแล้วมีความสุข เมื่อเด็กเรียนจบก็จะมีคุณภาพ และเป็นพลเมืองที่มีความสุขต่อไป ซึ่งเป็นเป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาที่ต้องการเห็นพลเมืองยุคใหม่ดีและมีความสุข โดยเริ่มจากการได้รับการดูแลทางด้านร่างกาย จิตใจที่สมบูรณ์ ซึ่งต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย ทั้งหน่วยงานในสังกัดของกระทรวงศึกษาธิการและในสังกัดอื่น ซึ่งได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรมการศาสนา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมการปกครอง กรุงเทพมหานคร และกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

ในการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จะมีการรับรู้ใน 4 ด้านด้วยกัน (สุบิน แพทย์รัตน์ 2550 : 8) คือ

1) *ด้านการบริหารและกระบวนการ* เป็นการรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับ นโยบาย รัฐบาลและนโยบายกระทรวงศึกษาธิการด้านงบประมาณการใช้จ่ายเงินกองทุนโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ภาวะทุพโภชนาการของนักเรียน การสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันนักเรียนตามพระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ.

2535 โครงสร้างการบริหารโครงการระดับชาติ ระดับกระทรวง และระดับกรม/สำนักงาน การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของโรงเรียน หลักการและวัตถุประสงค์ของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน แนวปฏิบัติการดำเนินงานของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ความเข้าใจและความร่วมมือ การมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียน ชุมชน หน่วยงานราชการต่าง ๆ อบต.หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวัน การชี้แจงข่าวสารความเคลื่อนไหวของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ นำองค์ความรู้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ พัฒนารูปแบบการผลิตอาหารที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความยั่งยืนผลสัมฤทธิ์ของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ขยายผลไปสู่ชุมชนและโรงเรียนเครือข่าย

2) *ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน* เป็นการรับรู้สารสนเทศ ด้านกิจกรรมการผลิตอาหาร การเตรียมผลผลิตทางด้านพืช ด้านสัตว์ ด้านประมง กระบวนการผลิตด้านการเกษตร กระบวนการแปรรูปอาหารจากผลผลิตที่ได้รับจากโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน การให้คำปรึกษา การช่วยแก้ปัญหา การประชาสัมพันธ์ กิจกรรมของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนให้ผู้ปกครอง/ชุมชน การมีส่วนร่วมของนักเรียน ผู้ปกครอง/ชุมชนในกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

3) *ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร* เป็นการรับรู้สารสนเทศด้านการจัดสถานที่ประกอบอาหาร สถานที่รับประทานอาหารวัสดุอุปกรณ์ประกอบอาหาร การมอบหมายหน้าที่ การปฏิบัติงานภาวะโภชนาการสุขอนามัยของการประกอบอาหารงบประมาณที่ใช้ในการจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์ในการประกอบอาหาร ความร่วมมือในการประกอบอาหารและจัดอาหารกลางวันของนักเรียนและผู้ปกครอง

4) *ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข* เป็นการรับรู้สารสนเทศด้านจำนวนนักเรียนที่ขาดภาวะทุพโภชนาการ และภาวะโภชนาการเกิน รูปแบบการให้บริการอาหารกลางวันของโรงเรียน การสำรวจภาวะโภชนาการนักเรียนรายปี การวิเคราะห์เปรียบเทียบและนำข้อมูลไปใช้แก้ปัญหาภาวะทุพโภชนาการ การสรุปผลภาวะโภชนาการของนักเรียน เพื่อนำมาปรับปรุงภาวะทุพโภชนาการ

ในการประเมินโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของ เสถียร เพ็ชรรัตน์ (2551 : ออนไลน์)พบว่าการศึกษาสภาพการบริหารงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มีการดำเนินงานโครงการ โดยมีส่วนร่วมและรายชั้นตอนไม่แตกต่างกันยกเว้นขั้นตอนการประชุมผู้ปกครอง ครู นักเรียน และผู้เกี่ยวข้อง มีการแต่งตั้งคณะกรรมการโรงเรียนในการดำเนินโครงการอาหารกลางวัน เป็นลายลักษณ์อักษร มีการลงบัญชีการดำเนินการประจำ มีการตรวจสอบสารบอแรกซ์ในอาหาร มี

การติดตามและประเมินผลโครงการเป็นประจำทุกเดือน มีการจัดทำตารางปฏิบัติการจัดโภชนาการอาหารแก่นักเรียน โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โดยต้องมีอาหารหลักครบ 5 หมู่ที่ถูกต้องตามหลักโภชนาการและให้อาหารเสริมการจัดมาตรฐานอาหารกลางวันต้องได้มาตรฐานทางโภชนาการอาหารกลางวันของเด็กต้องมีผักทุกมื้อและได้ปริมาณตามที่แนะนำ ด้านการทำเกษตรในโรงเรียน เพื่อผลิตเป็นอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีการผลิตอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการในโรงเรียนทั้ง เนื้อสัตว์ ปลา ถั่วเมล็ดแห้ง พืช ผัก ผลไม้ ที่หลากหลายเหมาะสม ในท้องถิ่นโดยเฉพาะกล้วยและมะละกอ โดยใช้รูปแบบเกษตรผสมผสานและวิถีชีวิต ให้ผลผลิตที่หลากหลายหมุนเวียนกันอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับแผนประกอบอาหารของโรงเรียน

4. แหล่งสารสนเทศและปัญหาการรับรู้สารสนเทศ

4.1 แหล่งสารสนเทศ (information sources) หมายถึง แหล่งที่เกิด / แหล่งผลิต และ/หรือ แหล่งที่เป็นศูนย์รวมทรัพยากรสารสนเทศใน รูปลักษณะที่หลากหลายไว้ให้บริการ โดยมีบทบาทในการให้บริการสารสนเทศและส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าในระดับต่าง ๆ กัน อาจแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ แหล่งสารสนเทศบุคคล แหล่งสารสนเทศสถาบัน แหล่งสารสนเทศสื่อมวลชน และแหล่งสารสนเทศอินเทอร์เน็ต ดังนี้ (<http://www.ranong2.dusit.ac.th>)

1) แหล่งสารสนเทศบุคคล เป็นแหล่งสารสนเทศที่มีอยู่ในตัวบุคคลที่เป็นผู้รู้สารสนเทศ โดยเกิดจากการประมวลความคิด ความรู้และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล แหล่งสารสนเทศบุคคลที่สำคัญเช่น ประชาชนชาวบ้าน ผู้เชี่ยวชาญ นักวิชาการ นักวิชาชีพสาขาวิชาต่าง ๆ การเข้าถึงสารสนเทศบุคคลอาจต้องใช้วิธีการติดต่อสอบถามขอความรู้ คำแนะนำเพื่อให้ได้สารสนเทศที่ต้องการจากบุคคลเหล่านั้นโดยตรง

2) แหล่งสารสนเทศสถาบัน เป็นแหล่งสารสนเทศที่จัดอยู่ในกลุ่มสถาบัน/องค์กรต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นของรัฐบาล รัฐวิสาหกิจ เอกชน สมาคม หรือองค์กรระหว่างประเทศ โดยมีหน้าที่พื้นฐานคือ รวบรวมการจัดการและให้บริการสารสนเทศตามวัตถุประสงค์ของสถาบันนั้น ๆ สถาบันบริการสารสนเทศบางแห่งเกิดการเปลี่ยนแปลงกลายเป็นสถาบันบริการสารสนเทศเชิงพาณิชย์ขึ้น สารสนเทศจึงกลายเป็นทรัพยากรที่บางครั้งผู้ต้องการใช้ต้องลงทุนและเสียค่าใช้จ่าย

3) แหล่งสารสนเทศสื่อมวลชน เป็นแหล่งสารสนเทศที่มุ่งเผยแพร่สารสนเทศข่าวสาร เหตุการณ์ ต่อมวลชนส่วนใหญ่ เน้นความทันสมัย/ทันต่อเหตุการณ์ ใช้การถ่ายทอดสารสนเทศในรูปของการกระจายเสียง ภาพและตัวอักษรโดยผ่านสื่อประเภท โทรทัศน์ วิทยุและหนังสือพิมพ์

4) แหล่งสารสนเทศอินเทอร์เน็ต เป็นเครือข่ายคอมพิวเตอร์ที่มีขนาดใหญ่ครอบคลุมทั่วโลก เชื่อมโยงฐานข้อมูลจำนวนมากเข้าด้วยกันทำให้อินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งสารสนเทศผ่านเครือข่ายที่ไม่มีพรมแดน มีประโยชน์ต่อการสื่อสาร การค้นหาและการแลกเปลี่ยนข้อมูล ในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตจึงเป็นแหล่งสารสนเทศที่มีความสำคัญทางการศึกษา เนื่องจากเป็นแหล่งข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีลักษณะเป็นสื่อผสม (multi-media) ช่วยอำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี เช่น บริการไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ (Email) บริการถ่ายโอนเพิ่มข้อมูลด้วยโปรแกรม (FTP : File Transfer Protocol) การสนทนาทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (IRC : Internet Relay Chat) และการบริการเว็ลด์ไวด์เว็บ (WWW :World Wide Web)

4.2 แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวัน มีหน่วยงาน หลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและให้ข้อมูล ในการค้นหาข้อมูลของโครงการอาหารกลางวันนั้นสามารถค้นหาได้จากหลายแหล่งด้วยกัน มีทั้งที่เป็นแหล่งสารสนเทศบุคคล แหล่งสารสนเทศสถาบัน แหล่งสารสนเทศสื่อมวลชน และแหล่งสารสนเทศอินเทอร์เน็ต

4.2.1 แหล่งสารสนเทศบุคคล ที่ให้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน แก่โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

1) เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ดูแลรับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน ในการเผยแพร่สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่จะมีการเผยแพร่ร่วมกับโครงการอาหารกลางวัน และติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี และมีการติดตามผลการดำเนินงานด้านโครงการอาหารกลางวันเป็นระยะ

2) เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี จะเป็นผู้ดูแลรับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนให้กับโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน เป็นการช่วยเหลือด้านคำแนะนำเกี่ยวกับปฏิบัติงานเกษตร เพื่อส่งผลผลิตเข้าร่วมกับโครงการอาหารกลางวัน

3) ศิษย์เก่าของโรงเรียนที่เข้ามาศึกษาต่อในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี จะเข้าไปให้ความช่วยเหลือ ด้านการเกษตรแก่นักเรียนรุ่นน้อง

4) โรงเรียนต้นแบบที่เข้าร่วมโครงการแล้ว และสามารถจำหน่ายผลผลิตและแนะนำให้โรงเรียนที่ยังไม่ได้เข้าร่วม เข้าเป็นโรงเรียนเครือข่ายของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

4.2.2 แหล่งสารสนเทศสถาบัน

1) สำนักงานโครงการอาหารกลางวันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งสามารถให้สารสนเทศเกี่ยวกับด้านภาวะโภชนาการ ด้านความขาดแคลนอาหารกลางวัน น้ำหนัก ส่วนสูง ของนักเรียน (กลุ่มสารสนเทศ) ข้อมูลด้านโภชนาการจากสถาบันวิจัยโภชนาการมหาวิทยาลัยมหิดลและมีการนำเสนอบทความเกี่ยวกับด้านภาวะโภชนาการ เช่นความรู้เรื่องสุขภาพ เลือกกินถูกวิธี เพื่อสุขภาพที่ดีขึ้น 10 วิธีการกินอาหารเพื่อสุขภาพที่ดี "เคี้ยวอาหาร" ซ้ำๆ สุขภาพดี-สมองแข็งแรง พฤติกรรมการกินอาหารที่ถูกต้อง รวมถึงมีการรวบรวมฐานข้อมูลงานวิจัย เกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวัน การติดตามประเมินผลการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน (สำนักงานโครงการอาหารกลางวัน 2552 : 1)

2) วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมงทั่วประเทศ ดำเนินการในการเผยแพร่ ฝึกอบรมและจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อให้ประชาชน ครู นักเรียนในโครงการได้รับความรู้ องค์กรความรู้ ซึ่งมีวิธีการที่เผยแพร่ โดยการทำป้ายคัดเอาท์ แผ่นภาพ สิ่งพิมพ์ โฆษณาประชาสัมพันธ์ มีการจัดการศึกษาดูงาน กิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ฝึกอบรมความรู้เรื่องการเกษตร โดยวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมง ซึ่งมีแนวทางในการดำเนินการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในโรงเรียนประถมศึกษา (สุบิน แพทย์รัตน์ 2550 : 5) ดังนี้

(1) จัดโควตาโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มเป้าหมายตามสภาพความพร้อม และตามคุณสมบัติ ตามคู่มือปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน 2550

(2) จัดกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษากลุ่มเป้าหมายตามโควตา วางแผนการให้ความรู้ การศึกษาดูงาน การฝึกอบรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

(3) ศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ ชุมชนต้นแบบ ฯลฯ

(4) ฝึกอบรมการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงปลา การทำปุ๋ย ใน

วิทยาลัยฯ ในชุมชน

(5) ดำเนินการลงกล้า ลูกสุกร ลูกไก่ ลูกปลา

(6) จัดการดูแลบำรุงรักษา ตามแผนการปลูกพืช เลี้ยงสัตว์

(7) เก็บเกี่ยวผลผลิต เก็บไข่ ขายปลา ขายหมู ฯลฯ

(8) สรุป ประเมินผล การดำเนินการในทุกขั้นตอน เพื่อปรับปรุง

การดำเนินการในรอบถัดไป

ในการดำเนินงานทุกขั้นตอนที่ดำเนินการในโรงเรียนประถมศึกษา วิทยาลัยฯ ควรนำนักศึกษาเข้าไปร่วมโดยจัดเป็นค่ายอาสาพัฒนา โครงการพี่สอนน้อง โครงการ

ขยายความรู้สู่ผู้ปกครอง และในทุกขั้นตอนต้องมีการนิเทศ ติดตาม อย่างสม่ำเสมอ โดยครูของ
วิทยาลัยฯ และผู้บริหารของโรงเรียนประถมศึกษา

3) โรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เข้าร่วม
โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน สถานศึกษาควรมีคณะกรรมการอย่างน้อย 1 ชุด เพื่อทำหน้าที่
กำหนดแนวทางการดำเนินโครงการและแก้ปัญหาจากการดำเนินโครงการ เพื่อให้ดำเนินงานบริการ
อาหารกลางวันได้สม่ำเสมอและต่อเนื่อง และมีประสิทธิภาพ จึงให้หัวหน้าสถานศึกษาแต่งตั้ง
คณะทำงานโครงการอาหารกลางวันจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน ซึ่งอาจประกอบด้วยผู้บริหาร
สถานศึกษาหรือผู้ช่วยบริหารสถานศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้แทนชุมชน ผู้ปกครอง ผู้แทนองค์กร ครู
ผู้รับผิดชอบโครงการ และอาจจัดตั้งคณะอนุกรรมการชุดต่าง ๆ เพื่อร่วมกันดำเนินโครงการในด้าน
ต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างคล่องตัว ปราศจากปัญหาอุปสรรค เช่น อนุกรรมการวางแผนด้านรายการ
อาหารและจัดเตรียมวัตถุดิบ อนุกรรมการด้านการเงินการบัญชี อนุกรรมการกำกับติดตามคุณภาพ
อาหาร อนุกรรมการบูรณาการอาหารกลางวันกับการเรียนการสอน อนุกรรมการติดตามประเมินผล
โครงการตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยมีเทคนิคและวิธีการดำเนินโครงการ (โรงเรียนบ้านท่าदान)คือ

(1) สร้างกระบวนการ การมีส่วนร่วมในองค์กรและชุมชน (ร่วมคิด
ร่วมทำ)

(2) สร้างกรอบ/แนวคิด การจัดการแบบศูนย์การเรียนรู้เศรษฐกิจ
พอเพียง เพื่อเป็นตัวอย่างและแหล่งเรียนรู้ในกับนักเรียน และชุมชน

(3) ประสานงานกับชุมชนและภาคีต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการ
ดำเนินงาน

(4) บูรณาการหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการดำเนินงาน

(5) การจัดทำแผนงาน/กิจกรรมโครงการต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิด

(6) ดำเนินงาน จัดทำศูนย์การเรียนรู้

(7) ประเมินผลกิจกรรมโครงการ/ ความสำเร็จและความล้มเหลว

(8) ปรับปรุง/พัฒนาโครงการ

4) องค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น ได้รับการถ่ายโอนอำนาจด้านการศึกษา
โดยต้องมีการให้การสนับสนุนการศึกษาระดับปฐมวัยและก่อนปฐมวัย ทั้งทางด้านอาหารและ
อาหารเสริม(นม) วัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอน บุคลากรผู้สอนให้กับโรงเรียนในพื้นที่อย่างทั่วถึง
สนับสนุนการเรียนรู้นอกสถานที่ นอกหลักสูตรทุกรูปแบบเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของนักเรียนและ
ประชาชนทั่วไป (ธันยวัฒน์ รัตนศักดิ์ 2546 : ออนไลน์)

5) สำนักงานเกษตรจังหวัด และเกษตรอำเภอ ดูแลเรื่องการจัดตั้งกลุ่ม

ยุวเกษตรกรเป็นการฝึกปฏิบัติงานร่วมกัน มีการนำผลผลิตด้านการเกษตรไปประกอบเป็นอาหาร มื้อกลางวันสำหรับนักเรียนได้บริโภค โดยไม่คิดมูลค่าหรืออาจจำหน่ายในราคาถูกให้แก่โครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน สมาชิกยุวเกษตรกรได้รับความรู้และทักษะพื้นฐานอาชีพการเกษตรที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ กำหนดแผนการผลิตให้สอดคล้องกับอาชีพของครอบครัวและชุมชน ควรเป็นกิจกรรมขนาดเล็กให้ผลตอบแทนเร็ว ทำรายได้อย่างต่อเนื่อง ตรงกับความต้องการของตลาด ช่วยอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นการฝึกอาชีพการเกษตร “แบบเกษตรอินทรีย์” โดยร่วมกับผู้ปกครองและนำมาเป็นแนวทางในการจัดทำแผนการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดความรู้ต่างๆทั้งทฤษฎีและฝึกปฏิบัติสนับสนุนแผนการผลิตของกลุ่มยุวเกษตรกรให้ประสบความสำเร็จ โดยแต่ละกิจกรรมจะเริ่มดำเนินงานตั้งแต่เริ่มต้นการผลิตจนถึงระยะเก็บเกี่ยว จำหน่ายผลผลิต และนำต้นทุนคืนกองทุนหมุนเวียนของกลุ่ม หรือกองทุนฝึกอาชีพการเกษตรนำผลกำไรไปปันผลให้สมาชิกที่ร่วมกิจกรรมหรือสมทบเข้ากองทุน (กลุ่มฝึกอาชีพการเกษตร ยุวเกษตรกรในโรงเรียน 2544 : ออนไลน์)

6) หน่วยงานอื่น ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการโครงการอาหารกลางวันเช่น

(1) มูลนิธิไทยรัฐได้ให้การส่งเสริมโภชนาการในโรงเรียน โดยการร่วมมือกับโรงเรียนไทยรัฐวิทยา ๑๐๑ โรงเรียน จัดให้มีโครงการอาหารกลางวันขึ้น โดยมีเป้าหมายที่สำคัญคือ ให้นักเรียนทุกคนมีอาหารกลางวันที่มีคุณค่าทางโภชนาการรับประทาน ทั้งในรูปแบบของการให้เปล่าหรือจำหน่ายในราคาถูก พร้อมจัดอาหารเสริม (นม) ที่มีคุณค่าต่อร่างกายให้ในขณะเปิดภาคเรียนตลอด ๒๐๐ วัน และยังเป็นการให้นักเรียนได้เรียนรู้ การจัดหา การประกอบอาหาร ฯลฯ ส่งเสริมให้คนในชุมชน ผู้ปกครอง องค์กรต่างๆ เข้ามาร่วมมือกับโรงเรียน เพื่อลดภาวะทุพโภชนาการในผู้เรียนให้ลดลง ส่งเสริมให้เด็กไทยรัฐวิทยาได้มีสุขภาพ สมบูรณ์ แข็งแรง เติบโตตามวัยและสามารถพึ่งพาตนเองได้ (ไทยรัฐออนไลน์)

(2) โครงการอาหารกลางวันหลวงพ่อกุณปริสุทโธ เป็นโครงการที่กองทัพภาคที่ ๒ และ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๒ ได้ดำเนินการตามพระราชกระแสรับสั่งของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งได้พระราชทานเงินและพระราชทานงาน(แนวความคิดในการดำเนินงาน)ไว้ว่า“ควรดำเนินงานตามแนวทางโครงการอาหารกลางวันของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี” โดยมีการนำพระราชดำริมาบูรณาการเป็นแม่แบบในการประยุกต์ใช้เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเหมาะสมและเป็นระบบเช่น ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรผสมผสาน ฯลฯ และเป็นโครงการที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาภาวะทุพโภชนาการ โครงการอาหารกลางวัน โดยมีการดำเนินการ 3 ด้าน ดังนี้ การเกษตร ปศุสัตว์ ปลูกพืชผัก เลี้ยงสัตว์ มีการบูรณาการหลักสูตร / การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับวิถีชีวิตของนักเรียน และชุมชน บูรณาการ

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวัน เช่น การผลิต การประกอบอาหาร การเก็บล้าง การบริการ การสหกรณ์ ในหลักสูตรของโรงเรียนนักเรียนได้เรียนรู้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวันจากการปฏิบัติจริงทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันกับการดำเนินชีวิตประจำวันทั้งในโรงเรียน ที่บ้าน การเรียนรู้สัมพันธ์ กับแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ชุมชน และวิถีชีวิตของคนในชุมชน(สำนักงานมูลนิธิอาหารกลางวันหลวงพ่อคุณปรีสุทโธ 2553 : ออนไลน์)

(3) โครงการซีพีเอฟ เพื่อชีวิตยั่งยืน เป็นโครงการเลี้ยงไก่ไข่เพื่ออาหารกลางวันนักเรียนของบริษัทเจริญโภคภัณฑ์อาหารจำกัด(มหาชน) เป็นการตอบแทนคุณแผ่นดิน “โครงการ เลี้ยงไก่ไข่เพื่ออาหารกลางวันนักเรียน” ได้เริ่มในปี 2533 ด้วยซีพีเอฟ เห็นว่าสุขภาพและอนามัยของเยาวชนมีความสำคัญเป็นอย่างมากโดยมีเป้าหมายหลักอยู่ที่การทำให้เด็กนักเรียนมีภาวะโภชนาการที่ดีขึ้น จากการบริโภคไข่ไก่เฉลี่ยคนละ 3 ฟองต่อสัปดาห์ และสามารถต่อยอดด้วยการจำหน่ายไข่ไก่และขายแม่ไก่ปลดในรุ่นแรกเพื่อเป็นรายได้และนำมาบริหารจัดการโครงการได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนสู่นักเรียนรุ่นต่อไป เนื่องจากรูปแบบโครงการจะมุ่งเน้นให้ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ตั้งแต่กระบวนการบริหารจัดการการเลี้ยงไก่ไข่ การสนับสนุนพันธุ์ไก่รุ่นแรก อาหารสัตว์ การดูแลใกล้ชิดจากสัตวบาลของบริษัทรวมถึงถ่ายทอดเทคโนโลยีอบรมความรู้ด้านวิชาการ เทคนิคการจัดการในการเลี้ยงไก่ไข่ที่ถูกต้องและความรู้ด้านการตลาดสนับสนุนงบประมาณสำหรับก่อสร้างโรงเรือนเลี้ยงไก่พร้อมติดตั้งอุปกรณ์การเลี้ยงค่าใช้จ่ายหมุนเวียนสำหรับการเลี้ยงไก่รุ่นแรกได้แก่ พันธุ์ไก่ อาหาร ยาสัตว์ ประมาณแห่งละ 200,000 บาท เพื่อให้เยาวชนสามารถสร้างผลผลิตไข่ไก่ในโรงเรียนได้สำเร็จและนำผลผลิตมาประกอบเป็นอาหารกลางวันหากเหลือจึงนำออกจำหน่าย เพื่อเป็นรายได้มาจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆเป็นการสร้างความยั่งยืนให้แก่ชุมชน เพื่อให้โรงเรียนนั้นๆ สามารถยืนได้ด้วยตนเองมีโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการรวม 278 แห่ง นักเรียนกว่า 60,000 คน แบ่งเป็นโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน 127 แห่ง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 142 แห่ง และมีหน่วยงานร่วมเจตนารมณ์ 9 แห่ง ด้านการบริหารจัดการของโรงเรียน พบว่ากว่า 90% ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการ สามารถจัดสรรรายได้เป็นค่าอาหารกลางวันนักเรียนและมีรายได้สะสมจากการเลี้ยงไก่ไข่ในแต่ละรุ่นไว้สำหรับเป็นกองทุนดำเนินโครงการได้อย่างต่อเนื่อง ทางด้านผลการดำเนินงานด้านการเลี้ยงไก่ไข่โครงการ เมื่อเปรียบเทียบกับประสิทธิภาพ และเปอร์เซ็นต์ผลผลิตไข่ไก่ พบว่ามีมาตรฐานใกล้เคียงกับมาตรฐานของซีพีเอฟ (วาตี ภูโรจสวัสดิ์ 2552 : ออนไลน์)

4.2.3 แหล่งสารสนเทศสื่อมวลชน ได้มีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ เช่น

1) สื่อสิ่งพิมพ์ หนังสือ วารสาร และจุลสารที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จากสำนักงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมง ที่ให้การดูแลรับผิดชอบ โดยการส่งเอกสารสิ่งพิมพ์ เพื่อเผยแพร่ผลงานของโครงการ การจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2) สื่อโสตทัศนวัสดุ ซีดี โพรแทคส์ ที่มีการถ่ายทอดข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของโครงการที่มีส่วนเกี่ยวข้องและให้ความช่วยเหลือเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวัน

3) สื่ออินเทอร์เน็ต มีการเผยแพร่สารสนเทศผ่านทางสื่ออินเทอร์เน็ตเป็นจำนวนมาก ทั้งจากเว็บไซต์ของสำนักงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือโครงการอาหารกลางวัน และ รายงานผลการดำเนินงานของโรงเรียนต่าง ๆ ที่เข้าร่วมโครงการแล้ว

ในการให้สารสนเทศเกี่ยวกับโภชนาการเพื่อให้เกิดการรับรู้ทำได้โดยการแทรกความรู้เกี่ยวกับโภชนาการเข้าไปในหลักสูตรของโรงเรียนให้การศึกษาแก่ผู้ปกครองโดยตรงโดยครูเจ้าหน้าที่ประจำสถานีอนามัย สำนักงานผดุงครรภ์ การแจกจ่ายโปสเตอร์ เอกสารหรือใบปลิวเกี่ยวกับโภชนาการให้แก่ชุมชนและโฆษณาเผยแพร่ความรู้ด้านโภชนาการทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์หรืองานแสดงเกี่ยวกับการเกษตรอื่นๆ ตามความเหมาะสม การสาธิตเกี่ยวกับการจัดเตรียมและประกอบอาหาร การเก็บรักษาอาหารสำหรับเด็ก โดยเจ้าหน้าที่อนามัย พัฒนาการ หรือครูในโรงเรียน ในการดำเนินโครงการเกษตร เพื่ออาหารกลางวันเป็นการช่วยพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ดำเนินงานโครงการตามพระราชดำริขึ้น ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน และโรงเรียนต่างๆ ในโครงการตามพระราชดำริ ตามแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนในถิ่นทุรกันดาร ซึ่งมีกิจกรรมทางการเกษตรในโรงเรียนการดำเนินงาน ได้แก่ การปลูกพืชผักสวนครัวให้มีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการ โดยโรงเรียนไม่ต้องจัดซื้อวัตถุดิบมาทดแทน การเลี้ยงสัตว์ ผลผลิตที่ได้จะนำมาเพื่อโครงการอาหารกลางวันให้กับเด็กนักเรียนส่วนที่เหลือจะจำหน่ายให้กับชาวบ้านโดยการหมุนเวียนในรูปของสหกรณ์ มีการทำอาหารและแปรรูปผลผลิตโดยกลุ่มแม่บ้าน และให้เด็กนักเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการทำอาหารของโรงเรียนด้วย(กลุ่มฝึกอาชีพการเกษตร ยุวเกษตรกรในโรงเรียน 2544 : ออนไลน์)

4.3 ปัญหาในการรับรู้สารสนเทศ

ปัญหาในการรับรู้สารสนเทศ หมายถึง ข้อขัดข้องหรือสิ่งที่ไม่ได้รับความสะดวกในการรับสารสนเทศ (ปิยนุช ญาติบำรุง 2545 : 5) ซึ่งตรงกับชัชวาล วงษ์ประเสริฐ (2537 : ออนไลน์) กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการรับสารสนเทศ คือ อุปสรรคจากผู้รับและผู้ส่งสาร อุปสรรคจากตัวข่าวสาร อุปสรรคจากช่องทางการสื่อสาร อุปสรรคจากผลของการสื่อสาร เช่นเดียวกับปัญหาในการรับรู้สารสนเทศของผู้เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีปัญหาและอุปสรรคในการรับรู้สารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

4.4 ปัญหาในการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวัน

1) ปัญหาและอุปสรรคด้านผู้ส่งและผู้รับสาร

(1) เจ้าหน้าที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีและวิทยาลัยประมงที่รับผิดชอบปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับจำนวนของโรงเรียนที่รับผิดชอบและเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยฯ ก็มีหน้าที่ในการสอนนักศึกษาในสถานศึกษาด้วย ทำให้บางครั้งเกิดอุปสรรคเรื่องเวลาในการดำเนินการดังเช่นที่พิมพร กระจังจันทร์ บันทึกไว้จากการประชุมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระดับชาติว่า วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา(สอศ.)มีจำนวน 47 แห่งเมื่อเทียบสัดส่วนกับโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน(สพฐ.) ก็ห่างกันอย่างลิบลิบ และภาระค่าใช้จ่ายในการเดินทางสูงมาก ยิ่งเมื่อเป็นช่วงที่น้ำมันมีราคาแพง ต้องแบกรับภาระนี้ จึงเป็นอีกเหตุผลหนึ่ง ที่ทำให้การขยายเครือข่าย และการให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันได้ไม่ทั่วถึงและสม่ำเสมอ

(2) เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนต้องดูแลรับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาทุกโรงเรียนในเขตที่รับผิดชอบอยู่แล้วบางครั้งเจ้าหน้าที่ก็ไม่ทราบว่าโรงเรียนใดบ้างที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน การให้ข้อมูลก็จะเป็นการให้รวมกัน ไม่มีการแยกย่อยให้เด่นชัด ครูผู้รับผิดชอบโครงการฯของโรงเรียนก็เลยไม่ทราบข้อมูลของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

(3) โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จะมอบหมายให้ครูเกษตร เป็นผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน เมื่อครูเกษตรย้ายโรงเรียนก็ทำให้ครูท่านอื่นในโรงเรียนไม่เคยรับรู้ข้อมูลของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โรงเรียนก็ไม่ส่งข้อมูลโครงการฯ ทำให้โรงเรียนออกจากโครงการ ซึ่งบางครั้งเหมือนกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจะเป็นโครงการที่ย้ายตามผู้รับผิดชอบเพราะครูเกษตรที่ย้ายโรงเรียนไปโรงเรียนใหม่ที่ยังไม่ได้เข้าร่วมโครงการก็จะทำโครงการเสนอขอเข้าร่วมโครงการ

อาหารกลางวันแบบยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีศักดิ์ สุนทรไชย และคณะ (2548) กล่าวไว้ว่า ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการคือ จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ บุคลากรยังไม่ได้ตามมาตรฐาน รวมทั้งการขาดความร่วมมือจากชุมชนและผู้ปกครอง

2) ปัญหาและอุปสรรคด้านตัวข่าวสารและช่องทางการสื่อสารการเผยแพร่

ข่าวสารของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ส่วนใหญ่จะมีการเผยแพร่ข้อมูลในรูปของหนังสือ เอกสาร และเผยแพร่ผลงานของโรงเรียนที่เข้าร่วมทางอินเทอร์เน็ต แต่ช่องทางที่ประชาชนจะรับรู้สารสนเทศได้ดีที่สุด ส่วนใหญ่จะเป็นทางโทรทัศน์ เช่นที่กิ่งวพ ฟองแก้ว (มปป.) พบว่า พฤติกรรมการบริโภคสื่อมวลชนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลบริโภคสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการ ศึกษาวิจัยของเสรี ชงภัย (2551) พบว่า ครูผู้สอนรับทราบข่าวสารทางการเมืองผ่านรายการทางโทรทัศน์มากที่สุด นุชรี ศิริเสถียร (2548) พบว่า นักศึกษามีการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน ประเภทโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์

3) ปัญหาและอุปสรรคด้านการดำเนินงาน สำนักงานโครงการอาหารกลางวัน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกล่าวถึงปัญหาในการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวัน

(1) การรับรู้สารสนเทศด้านการวางแผนในการดำเนินโครงการอาหารกลางวัน โดยต้องมีการวางแผนให้สอดคล้องกับทรัพยากรการบริหารงานที่มีอยู่ ได้แก่ กำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และทรัพยากรที่มีอยู่

(2) การรับรู้สารสนเทศด้านการจัดหาทรัพยากรโครงการอาหารกลางวัน เป็นการลดภารกิจด้านอื่น ๆ ของเจ้าหน้าที่และปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์

(1.1) การรับรู้ด้านการจูงใจให้ปฏิบัติงาน โดยการให้การยกย่องและเชิดชูเกียรติแก่ผู้ปฏิบัติงาน โครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

(1.2) การรับรู้ด้านการประสานงานคือ ส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเป็นทีมหรือคณะกรรมการเพื่อการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันอย่างต่อเนื่อง

(1.3) การรับรู้สารสนเทศการประเมินผล โดยการส่งเสริมให้มีการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่องคือ ก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินงาน สิ้นสุดโครงการ และประเมินผลประจำปี

วิลาวัณย์ เฟ็งพานิช (2539 : 1) กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินโครงการอาหารกลางวันว่า ด้านที่พบว่ามีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านงบประมาณ ในเรื่องวัตถุดิบมีราคาแพง ทำให้ต้นทุนสูงและการจัดบริการอาหารกลางวันประสบปัญหาขาดทุน ด้านบุคลากร

พบว่า สาเหตุของปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ การที่ครูมีชั่วโมงสอนมาก ด้านสถานที่ พบว่า สาเหตุของปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ สถานที่ให้นักเรียนนั่งรับประทานอาหารคับแคบ ด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และวัสดุคืบ พบว่าสาเหตุของปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ ตู้ โต๊ะ สำหรับ เก็บภาชนะหรือ เครื่องครัวต่างๆ มีไม่เพียงพอ ด้านการจัดดำเนินการ พบว่าสาเหตุของปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ ขาดพื้นที่ทำการเกษตร ด้านงบประมาณและการเงิน พบว่าสาเหตุของปัญหาที่สำคัญ ได้แก่ งบประมาณสำหรับการจัดซื้อวัสดุ-อุปกรณ์ต่างๆ ในโครงการอาหารกลางวันมีไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับ เสถียร เพ็ชรรัตน์ (2551 : ออนไลน์) พบว่า การจัดการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โดย ภาพรวมของโครงการสามารถดำเนินไปอย่างราบรื่นและประสบผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการคือการขาดเงินทุนหมุนเวียนในการจัดทำโครงการให้ต่อเนื่องขาดครูผู้รับผิดชอบโครงการโดยตรงหรือครูผู้รับผิดชอบไม่เข้าใจใน วัตถุประสงค์ของการดำเนินโครงการ ขาดทักษะด้านการบริหารจัดการปัญหาเกี่ยวกับอุปสรรคและ สถานที่สำหรับจัดทำโครงการ ซึ่งแต่ละโรงเรียนก็มีปัญหาและมีข้อแตกต่างกันอยู่มากบางโรงเรียน ก็สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ จัดได้ครบวงจรตามขั้นตอน 7 ขั้นตอนของการจัด กิจกรรมคือ การเรียนการสอนเพื่ออาหารกลางวัน การเตรียมผลผลิต การเตรียมอาหาร การประกอบ อาหาร การรับประทานอาหาร การเก็บและล้าง การจัดการถนอมอาหาร ในด้านข้อเสนอแนะ โรงเรียนมีความต้องการให้บุคลากร ครู ที่ตรงกับสายงานมาปฏิบัติงานและควรส่งเสริมบุคลากรให้ มีความรู้ทางด้านโภชนาการและการบริหารงาน และคล้ายคลึงกับ บทความของสำนักงานโครงการ อาหารกลางวันสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน กล่าวถึงปัญหาในการดำเนินงานโครงการ อาหารกลางวันไว้ว่า

- 1) ด้านงบประมาณ มีการถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ดูแล และบริหารจัดการมีผลกระทบต่อกิจกรรมการประกอบอาหารและการดำเนินงาน โครงการเกษตร เพื่ออาหารกลางวัน
- 2) โรงเรียนขาดกำลังคน ไม่เพียงพอที่จะดูแลการจัดอาหารกลางวันได้อย่างมี ประสิทธิภาพ
- 3) ขาดการบริหารจัดการที่ดีในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน
- 4) โรงเรียนขาดองค์ความรู้ในการจัดอาหารที่มีคุณค่าทาง โภชนาการและถูกหลัก โภชนาการ
- 5) โรงเรียนจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศ ยังไม่เป็นระบบและไม่เป็นปัจจุบัน
- 6) ไม่มีการนิเทศติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ

7) ไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนเห็นความสำคัญและตระหนักถึงปัญหาภาวะทุพโภชนาการ ทำให้ขาดการมีส่วนร่วมทั้งจากผู้ประกอบการหรือชุมชน

เมื่อการรับรู้สารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันไม่ตรงกัน ทำให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันด้านการจัดสรรอาหารเสริม (นม) ก็แตกต่างกัน เช่นที่สำนักงานโครงการอาหารกลางวันสำรวจพบ คือ

1) การจัดสรรนมให้โรงเรียนไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ส่วนมากมีความคลาดเคลื่อน เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้ข้อมูลจำนวนนักเรียนจากปีการศึกษาที่ผ่านมาเป็นฐานการจัดสรร

2) การจัดซื้อนม

(1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักจะดำเนินการจัดซื้อนมในราคากลาง ขาดการต่อรองราคา โรงเรียนไม่สามารถเลือกนมที่มีคุณภาพเองได้

(2) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งจัดซื้อไม่ตรงตามความต้องการของโรงเรียน

(3) โรงเรียนที่อยู่ห่างไกลบางแห่งได้รับนมยูเอชที บางแห่งได้รับนมพาสเจอร์ไรซ์

3) การจัดส่งนม บางแห่งส่งล่าช้าในช่วงเปิดภาคเรียนใหม่ ล่าช้าประมาณ 1-2 สัปดาห์

4) ภาชนะจัดเก็บนม และสถานที่เก็บรักษานมไม่เพียงพอและเหมาะสม

5) ความพึงพอใจการดื่มนมของนักเรียน นักเรียนไม่ชอบดื่มนมรสจืด

6) ไม่มีการประสานงาน การประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาระหว่างโรงเรียน

สรุปได้ว่าสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันและโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน เป็นส่วนที่มีความสำคัญมากเพราะ ถ้ามีการรับรู้สารสนเทศที่ไม่ตรงกัน ก็จะทำให้แนวทางการปฏิบัติงานของโครงการแตกต่างกันซึ่งปัญหาของการรับรู้ส่วนใหญ่ก็จะเกิดทั้งจากตัวผู้รับสารสนเทศ และตัวผู้ส่งสารสนเทศ ข้อมูลข่าวสารและช่องทางการส่งสารสนเทศ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้สารสนเทศและโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านการรับรู้สารสนเทศ

นุชรี คีรีเสถียร (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยคริสเตียนผลการวิจัยพบว่า การรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์แต่ละประเภท นักศึกษามีการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน ประเภทโทรทัศน์และหนังสือ พิมพ์ ผ่านสื่อเฉพาะกิจประเภทอินเทอร์เน็ต ผ่านสื่อบุคคล ประเภทผู้ปกครอง/ญาติ มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด

กมลศิลป์ แก้วยาศรี (2548) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้และการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวม มีการรับรู้บทบาทอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการรับรู้มากที่สุดคือ ด้านการปฏิบัติกรอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษาและด้านที่มีการรับรู้น้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมให้มีการพิทักษ์สิทธิเด็กดูแล เด็กพิการ เด็กด้อยโอกาส และเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ เปรียบเทียบการรับรู้บทบาทจำแนกตามประเภทคณะกรรมการ โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

สุมาลี สุวรรณนาคะ (2549) การรับรู้เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกับการยอมรับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้ใช้ระบบ ผลการวิจัยพบว่า การยอมรับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้ใช้ระบบ มีระดับการรับรู้ด้านประโยชน์ในการใช้ระบบ และด้านความสะดวกในการใช้ อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = 3.441, 3.450 และ 3.291 ตามลำดับ) ลักษณะส่วนบุคคล พบว่า อายุ สาขาที่จบการศึกษาและแผนงานที่แตกต่างกันมีการยอมรับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน และผู้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการรับรู้เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านประโยชน์ในการใช้ และความสะดวกในการใช้แตกต่างกัน มีการยอมรับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กั้ววาท พองแก้ว (มปป.) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศจากการบริโภคสื่อมวลชนของกลุ่มเยาวชนแกนนำในจังหวัดเชียงใหม่ โดยได้ศึกษากับกลุ่มเยาวชนแกนนำอายุ 12-15 ปีของนักเรียน 6 โรงเรียนในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาในส่วนพฤติกรรมกรรมการบริโภคสื่อมวลชนของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่า กลุ่มผู้ให้ข้อมูลบริโภคสื่อโทรทัศน์มากที่สุด ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมกรรมการบริโภคโดยลำพัง และนิยมบริโภคข้อมูลข่าวสารด้านการบันเทิงมากกว่าสาระความรู้

พรพิมล รักษาแก่นตง (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้และการใช้ประโยชน์ข้อมูลบนฉลากอาหารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอดินแดง) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนรับรู้เรื่องฉลากอาหารจากสื่อมวลชน ได้รับรู้ผ่านทางสื่อโทรทัศน์มากถึงร้อยละ 78.2 และสื่อบุคคลผ่านทางครูมากถึงร้อยละ 71.5 การอ่านข้อมูลบนฉลากอาหาร

และเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหาร ร้อยละ 59.8 และอ่าน วัน เดือน ปี ที่หมดอายุ ผลิตภัณฑ์อาหารทุก ครั้งร้อยละ 49.2 ส่วนข้อมูลบนฉลากอาหารที่นักเรียนไม่อ่าน คือ ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง/ สถานที่ผลิตที่ระบุบนฉลากอาหาร คือ ร้อยละ 29.6

โรจนา บุญชูวงศ์ (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของ ประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย “ธรณีพิบัติ” จังหวัดระนองที่มีต่อระบบการสื่อสารเพื่อการเตือนภัย ผลการวิจัยพบว่าประชาชนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผ่นดินไหวเป็นประจำทุกวันจาก สื่อโทรทัศน์มากที่สุด รองลงมา คือ วิทยุกระจายเสียง และโทรศัพท์ที่แจ้งข่าวจากญาติตามลำดับ

วันนา กลางหนองแสง (2550) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้เทคนิคการสอนงานและ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทยสำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าส่วนใหญ่มีการรับรู้เกี่ยวกับเทคนิคการสอนงานอยู่ในระดับปานกลาง ระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการรับรู้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบ การรับรู้เทคนิคการสอนงานและการรับรู้ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานโดยรวมทุกด้านไม่ แตกต่างกัน

เสรี ชังภัย (2551) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของครูสังกัด สำนักงานการประถมศึกษา ผลการศึกษาวิจัยด้านการรับรู้ข่าวสารพบว่า ครูผู้สอนรับทราบ ข่าวสารทางการเมืองผ่านรายการทางโทรทัศน์มากที่สุดรองลงมา รับทราบด้วยการติดตามข่าวสาร ทางหนังสือพิมพ์ วิทยุ การพูดคุยกับบุคคลอื่นและนิตยสาร ตามลำดับ ส่วนใหญ่ติดตามข่าวสาร ทางการเมืองทุกวัน ครู ผู้สอนรู้จักนักการเมือง ในระดับท้องถิ่น โดยผ่านทางสื่อมวลชนมากที่สุด ครูผู้สอนให้ความเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างมากที่ต้องรับรู้ข่าวสารทางการเมืองในทุกระดับ โดย แสดงความเห็นว่าการ เมืองเกี่ยวข้องกับชีวิตของทุกคนและเห็นว่าประโยชน์ของการรับรู้ข่าวสาร ทางการเมืองช่วยให้รอบรู้ทันต่อเหตุการณ์มากที่สุด

เฉลิมพร ศรีธรรม (2551) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ประโยชน์และการปฏิบัติในการ บริโภคผักผลไม้ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอдинแดง) พบว่า สื่อ ที่นักเรียนได้รับความรู้อันดับ 1 คือ บิดา/มารดา อันดับ 2 คือ ครู/อาจารย์ อันดับ 3 คือ วิชาเรียน อันดับ 4 คือ โทรทัศน์ และอันดับ 5 คือ อินเทอร์เน็ต ดังนั้น ควรส่งเสริมการบริโภคผัก ผลไม้ ผ่านช่องทางสื่อที่สามารถเข้าถึงนักเรียนได้มากที่สุด คือ หลักสูตรการเรียนการสอนในโรงเรียน โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต บิดามารดาและครู

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้สารสนเทศจะพบว่าในการรับรู้ สารสนเทศของผู้รับ มีหลายช่องทางที่สามารถเข้าถึงผู้รับบริการได้และในการเผยแพร่สารสนเทศ ควรเลือกใช้สื่อที่ประชาชนให้ความสนใจ ซึ่งผู้ใช้บริการส่วนใหญ่รับรู้สารสนเทศในทุกด้านจาก

สื่อทางโทรทัศน์มากที่สุด เพราะเป็นสื่อที่สามารถเข้าถึงได้ง่าย สะดวกในทุกชุมชน เป็นสื่อที่ประชาชนให้ความสนใจมาก ในทุกเพศ อายุ และระดับการศึกษา

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้านโครงการอาหารกลางวัน

ถนอมศรี คงทน (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “สภาพการบริหารงานโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัยพบว่าสภาพการบริหารงานโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร โรงเรียนส่วนมากดำเนินการในลักษณะที่คล้ายกันทั้ง 10 ด้าน โรงเรียนมีความต้องการให้หน่วยงานต้นสังกัดแก้ไขระเบียบโครงการอาหารกลางวัน และที่สำคัญคือด้านบุคลากร คือจัดสรรครูที่ตรงกับสายงานมาปฏิบัติงาน และควรส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ทางด้านโภชนาการและการบริหารงานโครงการอาหารกลางวัน โรงเรียนควรชี้แจงแหล่งที่มาของงบประมาณโครงการอาหารกลางวันเพื่อความเข้าใจตรงกัน

จารึก ยิ้มแย้ม (2547) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารงานโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติเขตการศึกษา 12” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการบริหารงานโครงการฯ โดยรวมและทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารงานโครงการฯ ด้านการวางแผนคือ วางแผนให้สอดคล้องกับทรัพยากรการบริหารงานที่มีอยู่ ได้แก่ กำลังคนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และทรัพยากรที่มีอยู่ ด้านการจัดหาทรัพยากรคือ ลดภารกิจด้านอื่น ๆ ของเจ้าหน้าที่และปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ด้านการปฏิบัติงาน คือ ให้การยกย่องและเชิดชูเกียรติแก่ผู้ปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ด้านการประสานงานคือส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเป็นทีมหรือคณะกรรมการเพื่อการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันอย่างต่อเนื่อง ด้านการประเมินผล คือ ส่งเสริมให้มีการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่องคือ ก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินงาน สิ้นสุดโครงการ และประเมินผลประจำปี ปัญหาการบริหารงานโครงการอาหารกลางวัน จำแนกตามสถานภาพในการดำรงตำแหน่ง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหาร โรงเรียนและหัวหน้างานโครงการอาหารกลางวันพบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีปัญหาการบริหารงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลางมีปัญหามากกว่าโรงเรียนขนาดเล็กและจำแนกตามจังหวัดที่ตั้งของโรงเรียนพบว่า โรงเรียนที่ตั้งอยู่ในจังหวัดต่างกัน มีปัญหาการบริหารงานต่างกัน

ศรัศกดิ์ สุนทรไชย และคณะ (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “สถานภาพการจัดโครงการอาหารกลางวันโรงเรียนในจังหวัดนนทบุรี : กรณีศึกษา 2 โรงเรียนในอำเภอบางกรวย”

ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนวัดใหม่ผดุงเขตมีการจัดจ้างบุคลากรในโครงการจำนวน 2 คน และมอบหมายให้อาจารย์ที่สอนศิลปศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบ โรงเรียนจัดอาหารประเภทงานเดี่ยว หรือประเภทข้าวและกับข้าว 2 อย่าง มีการจัดขนมหรือผลไม้ทุกวัน นักเรียนมีปัญหาโภชนาการขาดมากกว่าโภชนาการเกิน ส่วนโรงเรียนอนุบาลบางกรวยได้ให้ผู้ประกอบการภายนอกเข้ามาจัดเตรียมอาหารกลางวันทั้งหมด ประกอบด้วย อาหารชุดที่มีข้าว กับข้าว 2 อย่าง และขนม 1 อย่าง หรืออาหารงานเดี่ยวและขนม 1 อย่าง นักเรียนมีปัญหาโภชนาการเกินมากกว่าโภชนาการขาด เนื่องจากโรงเรียนตั้งอยู่ใกล้ถนนใหญ่ และสภาพแวดล้อมเป็นร้านค้าทำให้นักเรียนมีโอกาสได้รับสารอาหารเกินความต้องการ ปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการคือ จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอ บุคลากรยังไม่ได้ตามมาตรฐาน รวมทั้งการขาดความร่วมมือจากชุมชนและผู้ปกครอง

ณัฐณี แจ้งจำ (2549) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้โภชนาการขนมที่มีต่อเด็กปฐมวัยของผู้ค้าปลีกกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่าประเภทของขนมที่ผู้ค้าปลีกกรุงเทพมหานครนำมาจำหน่ายมากที่สุดคือ ขนมแป้งกรอบ ร้อยละ 57.85 หลักเกณฑ์ในการเลือกซื้อจำหน่ายสูงสุด คือ ความชอบของเด็กและโฆษณา ร้อยละ 68 และ 62 ตามลำดับ ส่วนการรับรู้โภชนาการขนมของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับ ดี เมื่อเปรียบเทียบตามเพศและระดับการศึกษาแล้วไม่แตกต่างกัน ยกเว้นอายุต่างกัน มีการรับรู้โดยเฉพาะโทษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

พุลศรี พหลสิทธิ์ (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การประเมินผลโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี” จำแนกตามขนาดของโรงเรียน 3 ขนาด คือ โรงเรียนขนาดเล็ก โรงเรียนขนาดกลาง โรงเรียนขนาดใหญ่ ผลการวิจัยพบว่าผลการประเมินใน 4 ด้านมีค่าเฉลี่ยในระดับมาก คือผลการประเมินด้านบริบท มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.84) ผลการประเมินด้านความพร้อมของทรัพยากร มีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =3.64) ผลการประเมินด้านผลงานที่ได้จากการจัดโครงการอาหารกลางวันมีค่าเฉลี่ย (\bar{X} =4.32) ผลการประเมินด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากผลงานการจัดโครงการอาหารกลางวันมีค่าเฉลี่ยระดับปานกลาง คือ (\bar{X} =3.02) และผลการเปรียบเทียบด้านผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูหัวหน้าโครงการอาหารกลางวัน ผู้ปกครอง และนักเรียนจากโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีความเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพรวลัย เตชะวงศ์ (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษากระบวนการจัดทำโครงการอาหารกลางวันและความพึงพอใจของนักเรียนและผู้ปกครองต่อการดำเนินโครงการอาหารกลางวัน ปีการศึกษา 2549 ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการจัดทำโครงการอาหารกลางวัน มี 6 ขั้นตอน คือ 1) วางแผนจัดทำโครงการ 2) จัดสรรค่าใช้จ่ายในการจัดทำอาหารกลางวัน 3) แต่งตั้งนักเรียนเป็น คณะทำงานในโครงการ 4) สรรหาบุคลากรภายนอกเป็นแม่ครัวจัดทำอาหารกลางวัน

5)วิธีดำเนิน การจัดเตรียมและจัดทำอาหารกลางวัน 6) วิธีการรับบริการในการรับประทานอาหารกลางวัน ได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากโครงการเงินกองทุนหมุนเวียนสำหรับส่งเสริมผลผลิตเพื่อโครงการอาหารกลางวัน และได้นำมาจัดกิจกรรมปลูกพืชผักสวนครัวเพื่อใช้ทำอาหารกลางวันให้นักเรียนรับประทาน

บุญหนา อินทร์ลีลา (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบลเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 500 – 1,000 บาท/วัน ซึ่งยังไม่เพียงพอกับความต้องการ รูปแบบการจัดอาหารกลางวัน โรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการเองในลักษณะให้นักเรียนทุกคนนำอาหารมาจากบ้าน โรงเรียนจัดทำอาหารเพิ่มเติมเฉลี่ยให้กับทุกคน โดยเน้นนักเรียนกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก มีการบูรณาการกิจกรรมการเรียนกับโครงการเกษตร เพื่ออาหารได้ครบทุกขั้นตอน โรงอาหารยังไม่มีอาคารเอกเทศถาวร นั่งรับประทานอาหารกลางวัน ตามระเบียบอาคารเรียน โต๊ะและม้านั่ง สำหรับนั่งรับประทานอาหารไม่พอเพียง สถานที่ประกอบอาหาร การเก็บและการล้างภาชนะใส่อาหาร จัดได้แต่มีไม่พอเพียง ผลการดำเนินงานตามโครงการ โรงเรียนส่วนใหญ่สามารถจัดทำได้ครบทุกวันที่เปิดเรียน และนักเรียนได้รับบริการอาหารกลางวันได้ครบทุกคน ปัญหาการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

ศิริรัตน์ อินทนู (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของคณะกรรมการโครงการอาหารกลางวันที่มีต่อการจัดโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2” ผลการวิจัย พบว่า คณะกรรมการที่มีเพศต่างกัน ตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน และปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ คณะกรรมการที่มีประสบการณ์ในหน้าที่ต่างกันมีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านการบูรณาการกิจกรรมการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ด้านผลการดำเนินงานนั้นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ 1. ด้านการจัดการโครงการ ปัญหาสำคัญ คือ การบริการอาหารกลางวันพริ้งไม่ทั่วถึงแก่นักเรียนภาคบังคับทุกคน และ ควรส่งเสริมการจำหน่ายอาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการ 2. ด้านการบูรณาการกิจกรรมการเรียนการสอนปัญหาสำคัญคือขาดการบูรณาการกิจกรรมการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และ ควรสอดแทรกการบูรณาการให้ครบทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ 3. ด้านผลการดำเนินงานปัญหาสำคัญคือขาดการประชาสัมพันธ์และการรายงานผลโครงการที่ดีและควรมีการประเมินโครงการอย่างต่อเนื่อง

ไพรัช อนุมา (2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหาร จัดการโครงการอาหารกลางวันแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนบ้านน้ำเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3” ผลการวิจัยพบว่า 1. การบริหารโครงการอาหารกลางวันแบบมีส่วนร่วมด้านรูปแบบ โดยรวมแล้วมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ด้านอาคารสถานที่ และด้านสัมพันธชุมชน และน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านงบประมาณ 2. รูปแบบการบริหารจัดการโครงการอาหารกลางวัน อยู่ในระดับมาก การบริหารจัดการโครงการอาหารกลางวันแบบมีส่วนร่วม โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก

สมนึก เสี่ยงหวาน (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การประเมินโครงการอาหารกลางวันโรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชนวัดจันทราวาส” ผลการวิจัยพบว่า การประเมินโครงการอาหารกลางวันของผู้บริหารและครูในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยลำดับแรกด้านบริบท ด้านผลผลิต ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยนำเข้า ตามลำดับ ส่วนของผู้ปกครองและนักเรียนในด้านผลผลิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากทั้งสองกลุ่ม โดยโครงการมีวัตถุประสงค์ใน ด้านการลดปัญหาการขาดสารอาหารในวัยเรียนเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมาโครงการมีวัตถุประสงค์ในด้านการส่งเสริมภาวะโภชนาการที่ดีเหมาะสมกับวัยของนักเรียน ส่วนโครงการมีแนวทางดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนงานชัดเจน และมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินโครงการเป็นอย่างมากเห็นด้วยมากที่สุด ด้านปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับเห็นด้วยมากโดยมีความเข้าใจในเรื่องโภชนาการเห็นด้วยมากที่สุด รองลงมามีความเข้าใจในวิธีการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ส่วนสถานที่รับประทานอาหารถูกจัดไว้ อย่างเพียงพอและถูกสุขลักษณะเห็นด้วยมาก ด้านกระบวนการระดับเห็นด้วยมากโดยโรงเรียนให้การสนับสนุนโครงการเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์และผู้บริหารมีการประเมินผลโครงการ เพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ด้านผลผลิตอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยนักเรียนบ้วนปาก และแปรงฟันหลังรับประทานอาหาร การประเมินโครงการอาหารกลางวัน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยอาหารที่โครงการจัดให้นักเรียนรับประทานมีคุณค่าสารอาหารครบ 5 หมู่ มีความสะอาด ปลอดภัย ไม่มีสารปนเปื้อน

เสถียร เพ็ชรรัตน์ (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “เปรียบเทียบภาวะทุพโภชนาการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนกรณีศึกษา โรงเรียน ตำรวจตระเวนชายแดนพิระยานุเคราะห์ 4 กับโรงเรียนประชาอุทิศโคกม่วง” ผลจากการศึกษาพบว่า การประเมินภาวะทุพโภชนาการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของนักเรียน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพิระยานุเคราะห์ 4 อยู่ในเกณฑ์ดีกว่าโรงเรียนประชาอุทิศโคกม่วงโดยผลการสำรวจภาวะทุพโภชนาการของนักเรียนในภาพรวมของนักเรียน ปรากฏว่านักเรียน โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพิระยานุเคราะห์ 4 มีนักเรียนภาวะทุพโภชนาการจำนวน 15 คน และโรงเรียนประชาอุทิศโคกม่วงมีนักเรียนภาวะทุพโภชนาการ

จำนวน 24 คน ผลจากการศึกษาเปรียบเทียบด้านระดับความคิดเห็นมีค่าความแตกต่าง ทางด้านสถิติ โดยวิธี Z – Test อยู่ที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่มีค่าความแตกต่างมากนัก ปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการคือการขาดเงินทุนหมุนเวียนในการจัดทำโครงการให้ต่อเนื่อง ขาดครูผู้รับผิดชอบโครงการโดยตรงหรือครูผู้รับผิดชอบไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการดำเนินโครงการ ขาดทักษะด้านการบริหารจัดการปัญหาเกี่ยวกับอุปสรรคและสถานที่สำหรับจัดทำโครงการ

ทูลเรียน พันธุ์ปรุ (2551) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผลโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนอนุบาลจิตอาทร จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่าการประเมินโครงการอาหารกลางวันใน 4 ด้าน คือ ด้านบริบทของโครงการสอดคล้องกับนโยบายการส่งเสริมโภชนาการ งานสุขาภิบาลอาหารและนโยบายของโรงเรียน ด้านปัจจัยเบื้องต้น งบประมาณมีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการดำเนินงานโครงการ ด้านกระบวนการดำเนินงาน มีการดำเนินการถูกต้องตามกรอบมาตรฐานงานโภชนาการและสุขาภิบาลอาหาร ด้านการปฏิบัติและส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันของนักเรียน มีสุขนิสัยที่ดีในการรับประทาน มีความพอใจในรสชาติของอาหาร และมีส่วนร่วมในกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันเป็นอย่างดี

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับด้านโครงการอาหารกลางวันจะพบว่าในการปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันมีการนำมาบูรณาการกับการเรียนการสอนทำให้นักเรียนและครูได้ทำกิจกรรมการประกอบอาหารโดยได้ปฏิบัติจริงและโครงการอาหารกลางวันสามารถช่วยลดภาวะทุพโภชนาการของนักเรียน ในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันได้รับความร่วมมือจากนักเรียนและผู้ปกครอง

4.3 งานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องด้านการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวัน มีดังนี้

โช (Cho 2004) ได้ศึกษาเรื่อง การทำความเข้าใจเกี่ยวกับอุปสรรคในการดำเนินการโครงการอาหารกลางวันที่มีคุณภาพและการศึกษาทางโภชนาการ งานวิจัยนี้เป็นการสำรวจเชิงคุณภาพมีวัตถุประสงค์ เพื่อทำความเข้าใจกับอุปสรรคในการดำเนินการโครงการอาหารกลางวันให้มีคุณภาพและ โปรแกรมการศึกษาการรับรู้ของศึกษาธิการด้านโภชนาการบริหารกรรมการบริการอาหาร พยาบาล และนักการศึกษาด้านสุขภาพในแมสซาชูเซต ผลการวิจัยพบว่าการให้เงินทุนเข้าไปดำเนินการเพื่อปรับปรุงคุณภาพของอาหารยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงคุณภาพของอาหารได้ ผู้ปกครอง และชุมชน ยังไม่ปรับปรุงคุณภาพของอาหาร เพราะขาดการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ด้านการบริการอาหาร ครูที่ส่งเสริมอาหารกลางวันในโรงเรียนตลอดจนการศึกษา ด้านโภชนาการผู้ตอบรับทราบว่าระบบการประเมินผลการศึกษาของรัฐเป็นประเด็นสำคัญในโรงเรียนแต่ความสนใจจะอยู่ที่ความคิดริเริ่มของศึกษาธิการและครูใหญ่ที่จะเพิ่ม โปรแกรม

การศึกษาทางโภชนาการอาหารของมือกลางวันโดยรวมแล้วผลการดำเนินงานที่ประสบความสำเร็จแสดงให้เห็นว่าคุณภาพของอาหารกลางวันและโครงการการศึกษาสารอาหารไม่เพียงแต่ต้องใส่ใจความพยายามในการทำงานร่วมกันของผู้บริหารโรงเรียนและเจ้าหน้าที่ แต่ยังรวมถึงการสนับสนุนของผู้ปกครองชุมชนและสื่อมวลชน

สเตรฟ (Streff 2005) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวงการอาหาร รัฐบาลมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการวางแผนด้านอาหารของประเทศ ที่ไม่มีการวิจัยทางวิชาการ ก่อนการตรวจสอบความปลอดภัยในภาคอาหาร ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ต้องการตรวจสอบความตระหนักของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยทางสารสนเทศ เกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลของผู้ผลิตอาหารขนาดใหญ่ โดยการใช้วิธีการผสมกันระหว่างการสัมภาษณ์ก่อนรับรู้ข้อมูลและสัมภาษณ์หลังการได้รับข้อมูล กับการบริหารจัดการ โดยศึกษากลุ่มประชากรจำนวน 300 คน ระบุผู้ผลิตอาหารมีการรับรู้เรื่องการรักษาความปลอดภัย ด้วยคะแนนเฉลี่ย 55.2 % ในการศึกษาพบว่าปัจจัยสนับสนุนต่อการรับรู้การรักษาความปลอดภัยของพนักงานขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาและระยะเวลาที่ได้รับการฝึกอบรม

มา (Ma 2007) ได้ศึกษาเรื่องการจัดการข้อมูลข่าวสารและการแสวงหาสถานการณ์ความรู้ด้วยโปรแกรมการจัดการข้อมูลข่าวสารเชิงพื้นที่การรับรู้ข้อมูล สถานการณ์ (SA) โดยการใช้เทคโนโลยีในการรวบรวมข้อมูลและมีการให้บริการที่รวดเร็วครบวงจร มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ วิทยานิพนธ์นี้มีสองส่วน โดยส่วนแรกมุ่งเน้นปัญหาในการจัดการข้อมูลใช้โปรแกรม SA เป็นการออกแบบการจัดการเก็บโดยใช้เทคนิคดัชนีเพื่อสนับสนุนการประมวลผล ในส่วนที่สองของวิทยานิพนธ์เป็นการขยายการสืบค้นเชิงพื้นที่ในระดับทั่วไปตามสถานการณ์ที่แตกต่างกัน โดยสมมติฐานใช้สองวิธีโดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับการปรับแต่งการดึงข้อมูลที่ สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้

อีแกน (Eagan 2008) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง The Buzz: โปรแกรมที่ใช้ในการสนับสนุนการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยศึกษาเครื่องมือที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลผ่านตัวเชื่อมและส่วนคัดกรองที่มีศักยภาพช่วยจัดการกับข้อมูลที่มากเกินไปความต้องการช่วยให้ผู้ใช้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างเป็นระบบโดยไม่ยุ่งยากในการจัดการผู้ใช้สามารถใช้เครื่องมือในการปรับแต่งโปรแกรมได้ง่ายกว่าโปรแกรมอื่น ๆ โดยไม่ต้องมีการเขียนโปรแกรม

เลเซอร์ (Lazor 2010) ได้ศึกษาเรื่อง ถั่วเหลือง: การยอมรับเพื่อสุขภาพเป็นตัวเลือกมังสวิรัตอาหารกลางวันของโรงเรียนในรัฐแมริแลนด์ถั่วเหลืองเป็นตัวเลือกที่ให้ประโยชน์ต่อร่างกายสำหรับอาหารเช้าและอาหารกลางวันของโรงเรียนให้คอเลสเตอรอลต่ำ ไขมันอิ่มตัวให้ไขมันและแคลอรีและสามารถช่วยตอบสนองความต้องการสำหรับตัวเลือกมังสวิวัติ

นักวิจัยทดสอบและยอมรับให้ถั่วเหลืองเป็นตัวเลือกที่ใช้ทดแทนสำหรับรายการอาหารกลางวันขอดนิยมนักศึกษาจำนวนมากให้ความนิยม

จอห์นสตัน (Johnston 2010) ได้ศึกษาเรื่องการเปลี่ยนแปลงระบบโปรแกรมอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในโรงเรียนภาวะโภชนาการเกินเป็นภัยคุกคามที่มีความสำคัญต่อสุขภาพของเด็กประมาณหนึ่งในสามของการบริโภคสารอาหารของเด็กเกิดขึ้นในช่วงเวลาเรียนและเนื่องจากทั้งสุขภาพและผลลัพธ์ทางวิชาการที่มีการเชื่อมโยงกับโภชนาการเด็กโรงเรียนจึงมีนโยบายโภชนาการและโปรแกรมที่ได้รับการระบุว่ามีความสำคัญสำหรับความพยายามในระดับรากหญ้าและโครงการนวัตกรรมเพื่อปรับปรุงคุณค่าทางโภชนาการของอาหารกลางวันอย่างยั่งยืนในโรงเรียนและการเปลี่ยนแปลงนโยบายในเขตภูมิภาคของเขตเหนือของรัฐนิวยอร์ก ได้รับการสนับสนุนบางส่วนจากขั้นตอนในโปรแกรมสุขภาพที่นิวยอร์กและสัญญาว่าจะเป็นรูปแบบในการสร้างสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่สนับสนุนพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพในเด็ก

โนซุเอ (Nozue 2010) ได้ศึกษาเรื่อง การให้บริการและการบริโภคอาหารกลางวันที่มีความแตกต่างกันตามเพศในโรงเรียนประถมศึกษาของญี่ปุ่น โรงเรียนมีการให้บริการอาหารกลางวันเพื่อปรับปรุงภาวะโภชนาการและการส่งเสริมสุขภาพของเด็ก เป็นการศึกษาเพื่อตรวจหาขนาดส่วนของโรงเรียนที่ให้บริการและการบริโภคอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาของญี่ปุ่นและศึกษาความแตกต่างในการบริโภคระหว่างหญิงชาย เป็นการศึกษาภาคตัดขวางได้ดำเนินการระหว่างเดือนตุลาคม 2007 และกุมภาพันธ์ 2008 โรงเรียนในโตเกียวและโอคายามาประเทศญี่ปุ่น ทั้งหมด 192 โรงเรียนโรงเรียนประถมศึกษาที่เข้าร่วมเป็นโรงเรียนระดับประถม ศึกษาปีที่สี่และห้า โดยใช้วิธีการเทียบแผ่นชั่งน้ำหนักและการสังเกต ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโภชนาการใช้เวลาสองวันไม่ติดต่อกัน สัดส่วนของเด็กที่เลือกอาหารหลักพร้อมกับอาหารจานหลักและเครื่องดื่มเย็นเป็นเวลายาวอย่างน้อยหนึ่งวันมีค่าสูงในเด็กผู้ชายมากกว่าเด็กผู้หญิงผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่ามาตรฐานทางอาหารของโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนควรพิจารณาความแตกต่างกันทางเพศเห็นได้ชัดว่าเด็กผู้ชายมีแนวโน้มที่จะบริโภคมากกว่าจำนวนเงินที่ให้บริการเนื่องจากการเจริญเติบโตของร่างกายอย่างไรก็ตามแผนการจัดอาหารกลางวันโรงเรียนควรพิจารณาตามความสมัครใจของนักเรียนหญิงโดยให้บริการตามส่วนที่เหมาะสม

บูลลอค (Bullock 2010) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ระบบการตรวจสอบสภาพแวดล้อมของอาหารและเครื่องดื่ม: การศึกษาความเชื่อมั่นในสภาพอาหารและเครื่องดื่มของโรงเรียน โดยโรงเรียนทั่วประเทศมีการพัฒนานโยบายที่กำหนดมาตรฐานสารอาหารสำหรับอาหารและเครื่องดื่มที่มีแข่งขันการขายโดยกรมวิชาการเกษตรด้านอาหารกลางวันของโรงเรียนวัตถุประสงค์ของการวิจัยนี้คือการพัฒนาเครื่องมือการประเมินผลด้วยระบบคอมพิวเตอร์การ

วิเคราะห์สภาพแวดล้อมและการตรวจสอบระบบอาหารและเครื่องดื่ม เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการแข่งขันในสภาพแวดล้อมและอาหารของโรงเรียนเพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือสรุปอ้างอิงระหว่างเครื่องมือในการวิจัยและผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านถูกใช้เก็บรวบรวมข้อมูลดูไบไม่ผลิ ปี 2007 อาหารและเครื่องดื่มที่มีการแข่งขันการขายใน 21 โรงเรียนมัธยมในแคลิฟอร์เนีย การแข่งขันและนโยบายของรัฐแคลิฟอร์เนียสำหรับอาหารเครื่องดื่มในโรงเรียนได้รับการพิจารณาโดยใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมจากผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและสรุปอ้างอิงความน่าเชื่อถือระหว่างสะสมข้อมูลได้รับการประเมินโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงทั้งอาหารและเครื่องดื่มมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ตั้งแต่ 0.972-0.987

เบอร์กแมน (Bergman 2010) ได้ศึกษาเรื่อง สมาคมอเมริกันที่ดูแลเกี่ยวกับอาหาร : การสนับสนุนท้องถิ่นเพื่อความสมบูรณ์ทางโภชนาการในโรงเรียน; สมาคมอเมริกันเกี่ยวกับการควบคุมอาหาร เป็นหน่วยงานของอเมริกันดูแลเกี่ยวกับการควบคุมอาหาร (ADA) ที่โรงเรียนและชุมชนมีความรับผิดชอบร่วมกันเพื่อให้เด็กเรียนมีอาหารที่มีคุณภาพสูงราคาไม่แพงมีคุณค่าทางโภชนาการและเครื่องดื่ม โรงเรียนที่ใช้บริการทางด้านโภชนาการรวมถึงการให้อาหารของโรงเรียนแห่งชาติผ่าน โครงการอาหารกลางวันและโครงการอาหารเช้าเป็นส่วนหนึ่งของ โปรแกรมการสอนทั้งหมดคนนโยบายการส่งเสริมสภาพแวดล้อมให้มีสุขภาพแข็งแรงที่ช่วยเพิ่มความสมบูรณ์ทางโภชนาการและช่วยให้นักเรียนพัฒนาพฤติกรรมที่มีสุขภาพดีตลอดชีวิต ADA เชื่อว่าแนวทางอาหารสำหรับชาวอเมริกันควรทำหน้าที่เป็นรากฐานสำหรับอาหารและโภชนาการ โปรแกรมการช่วยเหลือและควรนำไปใช้กับอาหารและเครื่องดื่มที่ขายหรือให้บริการแก่นักเรียนในโรงเรียน นโยบายสุขภาพท้องถิ่นได้รับการบังคับ โดยกฎหมายของรัฐบาลกลางสำหรับ โรงเรียนที่เข้าร่วมในโครงการอาหารกลางวันทุกอำเภอ โรงเรียนแห่งชาติ มีนโยบายดูแลความสมบูรณ์ของสารอาหารรวมทั้งสนับสนุนสภาพแวดล้อมของโรงเรียนเพื่อให้มีสุขภาพดีความสมบูรณ์ทาง โภชนาการยังต้องมีการประสานงานด้านการศึกษา โภชนาการและ โปร โมชั่นรวมทั้งเงินทุนในการวิจัยโปรแกรมอาหารของโรงเรียนและผ่านการใช้งานและการประเมินผลของนโยบายสุขภาพในประเทศที่แข็งแกร่ง

ลอง (Long 2010) ได้ศึกษาการประเมินผลกระทบของโครงการ เพื่อลดปัญหาการแข่งขันในโรงเรียนที่ขาดแคลน ซึ่งมุ่งที่จะแจ้งให้รัฐและท้องถิ่นทราบเกี่ยวกับนโยบายอาหารในโรงเรียน โดยการประเมินผลกระทบของการรับรองคุณภาพอาหาร(HFC) โดยเลือกที่จะใช้มาตรฐานทางโภชนาการของรัฐสำหรับอาหารทุกชนิดที่ขายให้กับนักเรียน โดยคณะกรรมการอาหารจากทุกอำเภอได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับความพร้อมของอาหาร โรงเรียนที่เข้าร่วมในโครงการอาหารกลางวันโรงเรียนแห่งชาติ (NSLP) การแข่งขันก่อนและหลังการดำเนินการตาม HFC 2006-

2007 อาหารถูกแบ่งประเภทเป็นอาหารที่มีประโยชน์ และไม่มีประโยชน์ขึ้นอยู่กับโภชนาการมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม มีที่มาจากกระทรวงศึกษาธิการของรัฐ การเปลี่ยนแปลงในการมีส่วนร่วม และความพร้อมของการแข่งขันอาหารที่ไม่มีประโยชน์ในโรงเรียนประถมศึกษา ระดับกลางและสูงมีการเปรียบเทียบก่อนและหลัง ผลการศึกษาพบว่าโดยเฉลี่ยแล้วทุกอำเภอ ลดราคาการแข่งขันของอาหาร มีการลดค่าสูงกว่าในเขต HFC การมีส่วนร่วม NSLP เพิ่มขึ้นทั่วประเทศ มีส่วนร่วมใน HFC มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม NSLP อย่างมีนัยสำคัญมากขึ้นสำหรับค่าอาหารในโรงเรียนอย่างไรก็ตามการดำเนินการ HFC ไม่ได้เพิ่มขึ้นนอกจากการมีส่วนร่วม NSLP โดยรวมแนวโน้มเพิ่มขึ้น

ฮินริช (Himrichs 2010) ได้ศึกษา เรื่องผลกระทบของโครงการอาหารกลางวัน โรงเรียนแห่งชาติในด้านการศึกษาและสาธารณสุข ผลการวิจัยพบว่าผลกระทบของการมีส่วนร่วมในโครงการอาหารกลางวัน โรงเรียนแห่งชาติมีประโยชน์ต่อภาวะสุขภาพผู้ใหญ่และการศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลงสูตรที่ใช้โดยรัฐบาลกลางได้จัดสรรเงินทุนไปที่รัฐ ผู้ประชาชนสามารถทำให้ได้ความจริงจากกลุ่มที่แตกต่างกันมีการเปิดรับองค์ที่แตกต่างกันไปตามสูตรเดิมและสูตรใหม่พร้อมกับความเป็นจริงว่าการเปลี่ยนแปลงของสูตรที่ได้รับผลกระทบต่อรัฐ มีความแตกต่างกันตามรายได้ต่อหัว การมีส่วนร่วมในโปรแกรมจะมีผลกระทบระยะยาวต่อสุขภาพน้อย แต่ผลกระทบต่อการศึกษา มีมากกว่าผลลัพธ์เหล่านี้ อาจแสดงให้เห็นว่าเกิดจากเงินอุดหนุนอาหารกลางวันเด็กในโรงเรียน แทนที่จะบริโภคอาหารจากแหล่งอื่น ๆ หรือมีฉะนั้นโปรแกรมอาจมีผลกระทบต่อสุขภาพระยะสั้นที่กระจายไปเมื่อเวลาผ่านไป แต่ที่อำนวยความสะดวกคือความสำเร็จตามการศึกษาที่สูงขึ้น

ชไวต์เซอร์ และคนอื่น ๆ (Sweitzer and others 2010) ได้ศึกษาเรื่อง อาหารสูง : การเพิ่มผัก ผลไม้และเมล็ดธัญพืชในอาหารกลางวันของเด็กก่อนวัยเรียน ผักผลไม้และเมล็ดธัญพืชเป็นแหล่งสำคัญของสารอาหารสำหรับการเจริญเติบโตและการพัฒนาสุขภาพของเด็กเล็ก หลักฐานที่ชี้ให้เห็นตารางที่จัดอาหารกลางวันของผู้ปกครองสำหรับเด็กที่จะบริโภคในศูนย์ดูแลเด็กไม่ สม่่าเสมอตรงตามเป้าหมายของการให้บริการดูแลโภชนาการโปรแกรมของศูนย์การศึกษาตามที่กำหนดเป้าหมายที่พ่อแม่ของเด็กก่อนวัยเรียนวัยที่จะเพิ่มจำนวนการบริโภคของผักผลไม้และเมล็ดธัญพืชในอาหารกลางวัน โดยทำการทดลองกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง สังเกตโดยตรงจากอาหารกลางวันเด็กกลุ่มศึกษาพบว่าการเพิ่มขึ้นของค่าเฉลี่ยที่คาดการณ์ รับประทานผัก 0.41 - 0.65 ($P < 0.001$) และเมล็ดธัญพืช 0.54 - 1.06 ($P < 0.001$) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญพบว่าเป็นจำนวนครั้งเฉลี่ยของการบริโภคของผลไม้ผักรับประทานอาหารกลางวันซึ่งได้รับการออกแบบให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของเด็กในการดูแลและเป้าหมายของพ่อแม่เด็ก 5 ขวบเป็นการปรับปรุงคุณค่าทางโภชนาการของอาหารกลางวัน

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศพบว่าการรับรู้สารสนเทศมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวันเป็นอย่างมาก เพราะในการปฏิบัติกิจกรรมในทุกด้านสิ่งที่สำคัญก็คือ ข้อมูลข่าวสารที่มีการกระจายและเพิ่มจำนวนอย่างมากมาในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร มีการเผยแพร่ได้ในหลายรูปแบบ ทั้ง บุคคล สื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อโสตทัศน ใน การรับรู้สารสนเทศ ผู้รับข้อมูลต้องเลือกที่จะหาวิธีในการรับรู้ที่เหมาะสมกับตัวเอง และเลือกจากแหล่งข้อมูลที่เชื่อถือได้สำหรับการรับรู้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวันของนักเรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ผู้ปฏิบัติงานโครงการต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้ศึกษาค้นคว้าพบว่าการบริหารโครงการอาหารกลางวันจะเป็นแบบมีส่วนร่วมด้านรูปแบบ ด้านอาคารสถานที่ และด้านสัมพันธ์ชุมชน ส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเป็นทีมหรือคณะกรรมการเพื่อการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันอย่างต่อเนื่อง และสิ่งที่เป็นปัญหาส่วนใหญ่ของการปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจะเป็นด้านงบประมาณในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จะมีการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ มีการจูงใจให้ปฏิบัติงาน โดยให้การยกย่องและเชิดชูเกียรติแก่ผู้ปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง และมีการส่งเสริมให้มีการประเมินผลงานอย่างต่อเนื่องคือ ก่อนเริ่มโครงการระหว่างดำเนินงาน สิ้นสุดโครงการ และจากภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจทำให้คนจนมีมากขึ้น ปัญหาความเติบโตของเด็กก็มากขึ้น จึงมีความจำเป็นที่จะต้องช่วยกัน ทั้งแก้ปัญหา ป้องกัน และส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้มากขึ้น เพื่อให้เด็กไทยมีสุขภาพสมบูรณ์มีสมองปราศรัญเปรี๊ยะ สามารถแข่งขันกับประเทศต่าง ๆ ในโลกได้อย่างมั่นใจ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนวิธีการวิจัยไว้ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้ที่รับผิดชอบและเกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานใน จังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนร่วมกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ซึ่งประกอบไปด้วย

1. ผู้บริหารของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงครามมี 1 เขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จำนวน 49 คน

2. ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงครามมี 1 เขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จำนวน 49 คน

3. ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททศสงครามมี 1 เขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จำนวน 49 คน

4. ครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททศสงครามมี 1 เขตพื้นที่การศึกษา และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จำนวน 49 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมดประกอบด้วยผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และเขต 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุททศสงคราม และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ ในที่นี้ผู้วิจัยใช้ กลุ่มประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่าง รวมจำนวน 196 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร จำแนกตามหน้าที่รับผิดชอบและเขตพื้นที่การศึกษา

จังหวัด	ผู้บริหาร ครูโครงการอาหาร ครูโครงการอาหาร ครูอนามัย ร.ร.			
	กลางวันแบบยั่งยืน	กลางวัน	กลางวัน	กลางวัน
สพท.เพชรบุรี เขต 1	11	11	11	11
สพท.เพชรบุรี เขต 2	13	13	13	13
สพท.สมุทรสงคราม	14	14	14	14
สพท.ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2	11	11	11	11
	49	49	49	49

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม มีทั้งหมด 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 การเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โดยเป็นข้อคำถามแบบเลือกตอบและสามารถตอบได้หลายข้อ

ตอนที่ 3 การรับรู้สารสนเทศ ใน 6 ด้าน คือ ด้านบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางสาธารณสุข ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน และด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

5	หมายถึง	มีการรับรู้สารสนเทศในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการรับรู้สารสนเทศในระดับมาก
3	หมายถึง	มีการรับรู้สารสนเทศในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการรับรู้สารสนเทศในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการรับรู้สารสนเทศในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการรับรู้สารสนเทศ และปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยโรงเรียนแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Multiple Choice)

ตอนที่ 2 การรับรู้สารสนเทศ ใน 6 ด้าน คือ ด้านบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางสาธารณสุข ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน และด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

5	หมายถึง	มีการรับรู้สารสนเทศในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการรับรู้สารสนเทศในระดับมาก
3	หมายถึง	มีการรับรู้สารสนเทศในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการรับรู้สารสนเทศในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการรับรู้สารสนเทศในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การรับรู้สารสนเทศ และ ปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนได้ ขึ้นตอนในการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎีแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำกรวิจัย เพื่อกำหนดแนวทางและขอบเขตในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวัตถุประสงค์ กรอบแนวคิดและสมมติฐานที่ผู้วิจัยกำหนดไว้
3. นิยามตัวแปรเพื่อสร้างแบบสอบถาม
4. กำหนดขอบเขตและหัวข้อการประเมินในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการวิจัย
5. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตัวแปรและวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง แก้ไข
6. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขและผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) พิจารณาความเหมาะสมโดยใช้วิธีตรวจสอบรายการ (Checklist) ในช่องเหมาะสม ไม่เหมาะสม ควรแก้ไข และเสนอแนะเพิ่มเติมในส่วนของคุณเสนอแนะ วิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruency - IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใน 2 ด้าน คือ
 - 6.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการรับรู้สารสนเทศ จำนวน 3 ท่าน คือ
 - 6.1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี วุฒิการศึกษา Ed.D (Instructional Design and Technology) University of Pittsburgh , USA ค.ม. (โสตทัศนศึกษา) ประจำคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 - 6.1.2 นางปิยวรรณ คุณสินธุ์ วุฒิการศึกษา อ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
 - 6.1.3 นางปฐมาภรณ์ วงศ์ชนะภัย วุฒิการศึกษา ศศ.ม (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) หัวหน้างานวิทยบริการและห้องสมุดวิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม

6.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จำนวน 3 ท่าน

6.2.1 นายรัช เรื่อง โสภณ วุฒิกการศึกษา วท.ด. (พืชไร่-นา)

ข้าราชการบำนาญ อธิการผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี (ดูแลงานด้านโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน)

6.2.2 นายชุมพร พันธุ์ศิริ วุฒิกการศึกษา M.Agr. (Ed.) (Agricultural Education) University of the Philippine LOS BAN NOS ข้าราชการบำนาญ อธิการผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี (ดูแลงานด้านโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน)

6.2.3 นายอดิชาติ สามนคร วุฒิกการศึกษา วท.ม. (ส่งเสริมการเกษตร) หัวหน้างานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

นำผลแบบสอบถามของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าเกิน 0.5 ขึ้นไป ผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะและปรับแก้ประโยคที่ใช้ในข้อคำถามให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ให้ย้ายข้อคำถาม ให้เรียงลำดับขั้นตอนตามความสำคัญ ให้เพิ่มคำถามปลายเปิดในแต่ละตอนและในแต่ละด้าน เพื่อให้ได้คำตอบที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อแก้ไขปรับปรุงอีกครั้ง

8. นำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงไปทดลองใช้ (try-out)

8.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยง (Reliability) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีราชบุรี จำนวน 10 โรงเรียน คือ โรงเรียนวัดหนองกลางดง โรงเรียนวัดนางแก้ว โรงเรียนวัดแก้ว โรงเรียนท่ากระบือ โรงเรียนจินดาราม โรงเรียนวัดพระมอพิสัย โรงเรียนลาดหญ้าไทร โรงเรียนบ้านอ้อกระทิง โรงเรียนด่านทับตะโก โรงเรียนวัดน้ำพุ โดยใช้การคำนวณด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .97 เมื่อพิจารณาแบบสอบถามเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านบริหารและกระบวนการ	มีค่าความเที่ยงเท่ากับ	.95
ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร	มีค่าความเที่ยงเท่ากับ	.97
ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร	มีค่าความเที่ยงเท่ากับ	.98
ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางสาธารณสุข	มีค่าความเที่ยงเท่ากับ	.94
ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ	มีค่าความเที่ยงเท่ากับ	.85

ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทของสารสนเทศ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ .91

9. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปใช้จริงกับประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในการวิจัย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ติดต่อขอหนังสือจากประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำสาขาวิชาศิลปศาสตรมหาวิทาลัยสุโขทัยธรรมราช ส่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ส่งแบบสอบถามให้ผู้ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม และโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ที่ร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จำนวน 196 ชุด ด้วยตนเอง และทางไปรษณีย์

3.3 เก็บรวบรวมข้อมูลคืนทางไปรษณีย์ และด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งหมด จำนวน 196 ชุด

3.4 ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 13 – 26 ตุลาคม 2553

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความครบถ้วน และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยหาค่าความถี่และร้อยละ (percentage)

4.2 การเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

แบบสอบถามที่มีลักษณะแบบเลือกตอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าร้อยละ
แบบสอบถามแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการจัดลำดับความถี่ แล้ว
นำเสนอข้อมูล

4.3 การรับรู้สารสนเทศ ด้านการปฏิบัติงานในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
ซึ่งลักษณะคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จำแนกตาม
ตำแหน่งหน้าที่ โดยหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการ
วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance - ANOVA) สำหรับตัวแปรที่
มีมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป

- เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จำแนกตาม
เขตพื้นที่การศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of
Variance - ANOVA) สำหรับตัวแปรที่มีมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป

- แบบสอบถามแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการจัดลำดับความถี่ แล้ว
นำเสนอข้อมูล

แบบสอบถามตอนที่ 4 แบบสอบถามแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการ
จัดลำดับความถี่ แล้วนำเสนอข้อมูล

ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของผลการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดช่วงของ
ค่าเฉลี่ยตามแนวของเบสท์ (Best. 1970 : 175) ดังนี้

4.50 – 5.00	หมายถึง	มีสภาพการรับรู้สารสนเทศในระดับมากที่สุด
3.50 – 4.49	หมายถึง	มีสภาพการรับรู้สารสนเทศในระดับมาก
2.50 – 3.49	หมายถึง	มีสภาพการรับรู้สารสนเทศในระดับปานกลาง
1.50 – 2.49	หมายถึง	มีสภาพการรับรู้สารสนเทศในระดับน้อย
1.00 – 1.49	หมายถึง	มีสภาพการรับรู้สารสนเทศในระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ในด้านบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมกระบวนการ ผลิตอาหาร ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางสาธารณสุข ด้านปัญหาการรับรู้ แหล่งสารสนเทศและด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศ เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และเขตพื้นที่การศึกษาโดยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ตอนที่ 3 การรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในแต่ละด้าน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การรับรู้ข้อมูลสารสนเทศ และ ปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนได้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม นำเสนอรายละเอียดในตาราง 4.1 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลส่วนตัว	เขตพื้นที่การศึกษา			
	เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี	เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2	เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม	เขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ 2
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบ				
ผู้บริหาร	11	22.45	13	26.53
ครู/โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	11	22.45	13	26.53
ครู/โครงการอาหารกลางวัน	11	22.45	13	26.53
ครูช่วยสอน/มัชย	11	22.45	13	26.53
รวม	44	22.45	52	26.53
2. เพศ				
ชาย	17	38.64	16	30.77
หญิง	27	61.36	36	69.23
รวม	44	22.45	52	26.53
3. ระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง				
น้อยกว่า 5 ปี	2	4.55	0	0
5 – 10 ปี	17	38.64	20	38.46
11 – 15 ปี	9	20.45	14	26.92
มากกว่า 15 ปี	16	36.36	18	34.62
รวม	44	22.5	52	26.5

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามในโรงเรียน ที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 และเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม และเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย ตำแหน่งละ 49 คน (ร้อยละ 25) ซึ่งผู้ปฏิบัติงานส่วนใหญ่เป็น เพศหญิง (ร้อยละ 66.84) เพศชาย (ร้อยละ 33.16) ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในช่วง 5-10 ปี (ร้อยละ 36.22) รองลงมาคือ มีประสบการณ์มากกว่า 15 ปี (ร้อยละ 34.69)

ตอนที่ 2 ข้อมูลโรงเรียนเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ข้อมูลโรงเรียนเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจากการสอบถามผู้บริหาร นำเสนอรายละเอียดในตารางที่ 4.2 ดังนี้

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลโรงเรียนเกี่ยวกับค่าร่วมโครงการรอกาฬกลางวันแบบยั่งยืน

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียน	เขตพื้นที่การศึกษา					
	เพชรบูรณ์เขตพื้นที่การศึกษา 1		เพชรบูรณ์เขตพื้นที่การศึกษา 2		ประจวบคีรีขันธ์พื้นที่การศึกษา 2	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทของโรงเรียน						
โรงเรียนขนาดเล็ก	7	63.64	7	53.85	8	57.14
โรงเรียนขนาดกลาง	4	36.36	6	46.15	6	42.86
โรงเรียนขนาดใหญ่	0	0.00	0	0.00	0	0.00
รวม	11	22.45	13	26.53	14	28.57
					11	22.45
						49
						100
แหล่งการรับข้อมูลในการเข้าร่วมโครงการฯ						
โรงเรียนต้นแบบที่เข้าร่วมโครงการฯแล้ว	8	32.00	7	25.00	7	24.14
เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	10	40.00	10	35.71	13	44.83
เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	5	20.00	9	32.14	8	27.59
ศิษย์เก่าของโรงเรียนที่จบการศึกษามาและเข้ามาเรียนต่อที่	0	0.00	0	0.00	0	0.00
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี						
สื่อสารสนเทศหนังสือ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต ฯ	2	8.00	2	7.14	1	3.45
รวม	25	22.94	28	25.68	29	26.61
					27	24.77
						109
						100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน โรงเรียน	เขตพื้นที่การศึกษา					
	เพชรบุรีเขตพื้นที่การศึกษา 1		เพชรบุรีเขตพื้นที่การศึกษา 2		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วิธีการเข้าร่วมโครงการฯ ของโรงเรียน						
คัดเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	2	18.18	1	7.69	2	18.18
คัดเลือกจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	8	72.73	10	76.92	5	45.45
สมัครผ่านโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการฯ	1	9.09	2	15.38	4	36.36
แบบยังยืนแล้ว						
รวม	11	22.45	13	26.53	11	22.45
ปีการศึกษาที่เข้าร่วมโครงการฯ						
ปี พ.ศ. 2546 – 2547	4	36.36	7	53.85	3	27.27
ปี พ.ศ. 2548 – 2549	4	36.36	3	23.08	4	36.36
ปี พ.ศ. 2550 – 2551	2	18.18	2	15.38	3	27.27
ปี พ.ศ. 2552 – 2553	1	9.09	1	7.69	1	9.09
รวม	11	22.45	13	26.53	11	22.45

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน โรงเรียน	เขตพื้นที่การศึกษา									
	เพชรบูรณ์เขตพื้นที่การศึกษา 1		เพชรบูรณ์เขตพื้นที่การศึกษา 2		สมุทรสงคราม		ประจวบคีรีขันธ์เขตพื้นที่การศึกษา 2		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทโรงเรียนของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน										
โรงเรียนต้นแบบ	1	9.09	1	7.69	2	14.29	1	9.09	5	10.20
โรงเรียนปกติ	8	72.73	10	76.92	9	64.29	8	72.73	35	71.43
โรงเรียนเครือข่าย	2	18.18	2	15.38	3	21.43	2	18.18	9	18.37
รวม	11	22.45	13	26.53	14	28.57	11	22.45	49	100
ลักษณะของโครงการอาหารกลางวัน										
เป็นโรงเรียนที่ช่วยเหลือตนเองได้ 100 %	4	36.36	5	38.46	6	42.86	4	36.36	19	38.78
เป็นโรงเรียนที่ช่วยเหลือตนเองได้บางส่วน	6	54.55	6	46.15	7	50.00	5	45.45	24	48.98
เป็นโรงเรียนขาดแคลน	1	9.09	2	15.38	1	7.14	2	18.18	6	12.24
รวม	11	22.45	13	26.53	14	28.57	11	22.45	49	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานโรงเรียน	เขตพื้นที่การศึกษา										
	เขตปริมณฑลพื้นที่การศึกษา 1		เขตปริมณฑลพื้นที่การศึกษา 2		เขตปริมณฑลพื้นที่การศึกษา 2 รวม						
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ					
การเข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้	เคย	1	9.09	2	15.38	2	14.29	1	9.09	6	12.24
	ไม่เคย	10	90.91	11	84.62	12	85.71	10	90.91	43	87.76
	รวม	11	22.45	13	26.53	14	28.57	11	22.45	49	100

จากตารางที่ 4.2 โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนส่วนใหญ่ในทุกเขตพื้นที่การศึกษาจะเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก (ร้อยละ 55.77) แหล่งรับรู้ข้อมูลในการเข้าร่วมโครงการทุกเขตพื้นที่การศึกษาส่วนใหญ่รับรู้จากเจ้าหน้าที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี (ร้อยละ 39.45) โดยวิธีการเข้าร่วมโครงการได้รับการคัดเลือกจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี (ร้อยละ 67.35) เข้าร่วมโครงการในปี 2548-2549 (ร้อยละ 36.73) เป็นโรงเรียนปกติ (ร้อยละ 71.43) เป็นโรงเรียนที่ช่วยเหลือโรงเรียนได้บางส่วน (ร้อยละ 48.98) และโรงเรียนส่วนใหญ่จะยังไม่เคยเข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน (ร้อยละ 87.76)

แหล่งสารสนเทศในการรับรู้โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน นำเสนอรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 แหล่งสารสนเทศในการรับรู้โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

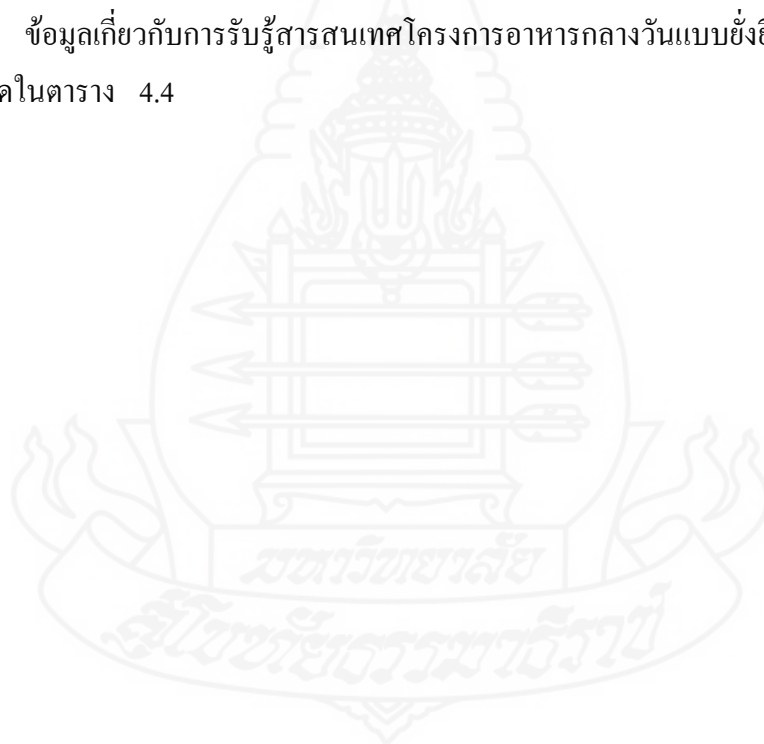
การรับรู้สารสนเทศโครงการฯ	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งสารสนเทศในการรับรู้โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน		
เอกสารจากเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยฯ	92	42.99
เอกสารจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	49	22.90
สื่อสิ่งพิมพ์ (หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์)	23	10.75
สื่อโสตทัศนวัสดุ (โทรทัศน์ วิทยุ เสียงตามสาย)	19	8.88
อินเทอร์เน็ต	31	14.49
รวม	214	100

จากตารางที่ 4.3 โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีการรับรู้จากแหล่งสารสนเทศ เอกสารจากเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีมากที่สุด (ร้อยละ 42.99) รองลงมาคือเอกสารจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (ร้อยละ 22.90)

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับ การรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ด้านบริหารและกระบวนการ
2. ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร
3. ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร
4. ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข
5. ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ
6. ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศ

ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนนำเสนอรายละเอียดในตาราง 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านการบริหารและกระบวนการของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

การรับรู้สารสนเทศด้านการบริหารและกระบวนการ	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	ครูโครงการอาหารกลางวัน	ครูอาสาสมัคร	รวม
	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล
การรับรู้สารสนเทศด้านการบริหารและกระบวนการ					
1. นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการใช้เงินกองทุนโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.46 0.96 ปานกลาง	3.37 0.78 ปานกลาง	3.18 1.18 ปานกลาง	3.06 1.16 ปานกลาง	3.27 1.03 ปานกลาง
2. นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับภาวะโภชนาการของนักเรียน	3.90 0.73 มาก	3.76 0.63 มาก	4.02 0.72 มาก	3.84 0.94 มาก	3.88 0.76 มาก
3. นโยบายกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับสารสนเทศโรงเรียน	4.29 0.77 มาก	3.80 0.71 มาก	3.86 0.84 มาก	3.78 1.12 มาก	3.93 0.89 มาก
4. พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา	3.81 0.85 มาก	3.49 0.74 ปานกลาง	3.49 0.77 ปานกลาง	3.29 0.84 ปานกลาง	3.52 0.83 มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การรับวัสดุสนเทศ ด้านบริหารและ กระบวนการ	ผู้บริหารโรงเรียน \bar{X} S.D. แปลผล	ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน \bar{X} S.D. แปลผล	ครูโครงการอาหาร กลางวัน \bar{X} S.D. แปลผล	ครูขวัญอนามัย \bar{X} S.D. แปลผล	รวม \bar{X} S.D. แปลผล
5. โครงสร้างการบริหารโครงการ ระดับชาติ ระดับกระทรวง และระดับกรมสำนักงาน	3.42 0.94 ปานกลาง	3.14 0.68 ปานกลาง	3.14 0.94 ปานกลาง	3.20 0.93 ปานกลาง	3.23 0.88 ปานกลาง
6. การจัดตั้งคณะกรรมการบริหาร โครงการอาหารกลางวันแบบ ยั่งยืนของโรงเรียน	3.52 0.92 มาก	3.29 0.65 ปานกลาง	3.20 1.04 ปานกลาง	3.12 0.97 ปานกลาง	3.28 0.92 ปานกลาง
7. หลักการและวัตถุประสงค์ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.90 0.79 มาก	3.76 0.56 มาก	3.67 0.83 มาก	3.53 0.87 มาก	3.71 0.78 มาก
8. แนวปฏิบัติเกี่ยวกับโครงการ อาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.98 0.71 มาก	3.78 0.65 มาก	3.63 0.76 มาก	3.35 0.93 ปานกลาง	3.68 0.79 มาก
9. การมีส่วนร่วมของชุมชนในการ สนับสนุนโครงการอาหารกลางวัน	3.77 0.87 มาก	3.76 0.60 มาก	3.80 0.71 มาก	3.69 0.71 มาก	3.75 0.72 มาก

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การรับรู้สถานการณ์ ด้านบริหารและ กระบวนการ	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน		ครูโครงการอาหาร กลางวัน		ครูอาชีวอนามัย		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
10. การมีส่วนร่วมของบุคลากรใน การจัดโครงการอาหารกลางวัน แบบยั่งยืน	4.00	0.88	3.84	0.59	3.96	0.68	3.71	0.68	3.88	0.71
11. แนวปฏิบัติของโรงเรียนเกี่ยวกับ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.92	0.88	3.88	0.67	3.67	0.63	3.63	0.76	3.78	0.74
12. ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าร่วม โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.90	0.81	3.82	0.70	3.80	0.64	3.45	0.82	3.74	0.80
13. ความร่วมมือด้านอาหารกลางวัน จากหน่วยงานราชการต่าง ๆ	3.67	0.87	3.78	0.62	3.76	0.66	3.57	0.74	3.69	0.77
14. ความร่วมมือจาก อบต. หรือองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น	4.02	0.84	3.90	0.98	3.98	0.90	3.76	0.72	3.91	0.87

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การรับรู้สารสนเทศ ด้านบริหารและ กระบวนการ	ผู้บริหารโรงเรียน \bar{X} S.D. แปลผล	ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน \bar{X} S.D. แปลผล	ครูโครงการอาหาร กลางวัน \bar{X} S.D. แปลผล	ครูวิชาชีวนามัย รวม \bar{X} S.D. แปลผล
15. งบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน	4.35 0.78 มาก	4.02 0.80 มาก	4.29 0.68 มาก	3.82 0.78 มาก
16. งบประมาณที่ได้รับจากโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.85 0.95 มาก	3.69 0.82 มาก	3.71 0.84 มาก	3.49 0.77 ปานกลาง
17. กระบวนการในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.81 0.90 มาก	3.61 0.76 มาก	3.57 1.04 มาก	3.33 0.77 ปานกลาง
18. การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.81 0.85 มาก	3.67 0.85 มาก	3.65 1.01 มาก	3.47 0.65 ปานกลาง
19. การชี้แจงข่าวสารความเคลื่อนไหวของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.52 0.79 มาก	3.37 0.88 ปานกลาง	3.18 0.95 ปานกลาง	3.12 1.03 ปานกลาง

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

การรับรู้สถานการณ์ ด้านบริหารและ กระบวนการ	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน	ครูโครงการอาหาร กลางวัน	ครูชีวอนามัย	รวม
	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล
20. องค์ความรู้ในการจัดการเรียน การสอนแบบบูรณาการพัฒนา รูปแบบการผลิตอาหารที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความยั่งยืน	3.54 0.68 มาก	3.45 0.54 ปานกลาง	3.41 0.86 ปานกลาง	3.10 1.01 ปานกลาง	3.38 0.79 ปานกลาง
21. องค์ความรู้ที่ได้รับการสนับสนุนจาก วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	3.58 0.67 มาก	3.31 0.74 ปานกลาง	3.16 0.94 ปานกลาง	3.12 1.05 ปานกลาง	3.29 0.87 ปานกลาง
22. ผลสัมฤทธิ์ของโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืนที่ขยายผลไป สู่ชุมชนและโรงเรียนเครือข่าย	3.48 0.77 ปานกลาง	3.27 0.67 ปานกลาง	3.22 0.96 ปานกลาง	3.12 0.83 ปานกลาง	3.27 0.81 ปานกลาง
รวม	3.80 0.08 มาก	3.62 0.11 มาก	3.61 0.15 มาก	3.43 0.15 ปานกลาง	3.62 0.08 มาก

จากตารางที่ 4.4 การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในทุกตำแหน่งมีการรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านการบริหารและกระบวนการทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลอยู่ในระดับมากจำนวน 15 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 7 ข้อ โดยข้อที่มีการรับรู้สารสนเทศในระดับมาก คืองบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน ($\bar{X} = 4.12$) นโยบายของกระทรวงศึกษาที่สนับสนุนโครงการอาหารกลางวันของนักเรียน ($\bar{X} = 3.93$) และความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนตำบล และองค์กรในท้องถิ่น ($\bar{X} = 3.91$)

เมื่อพิจารณาการรับรู้สารสนเทศของแต่ละกลุ่มกลุ่มผู้บริหารมีการรับรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$) กลุ่มครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีการรับรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) กลุ่มครูผู้รับผิดชอบด้านโครงการอาหารกลางวันมีการรับรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.61$) และกลุ่มครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยมีการรับรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.43$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้สถานการณ์โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร

การรับรู้สถานการณ์	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	ครูโครงการอาหารกลางวัน	ครูอาหารอนามัย	รวม
ค่ากิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล
1. กิจกรรมการผลิตอาหารในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.75 0.85 มาก	3.59 0.70 มาก	3.45 1.12 ปานกลาง	3.45 0.91 ปานกลาง	3.56 0.91 มาก
2. การเตรียมกิจกรรมทางด้านพืชในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.73 0.97 มาก	3.69 0.77 มาก	3.53 0.96 มาก	3.39 0.95 ปานกลาง	3.59 0.91 มาก
3. การเตรียมกิจกรรมด้านสัตว์ในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.19 1.17 ปานกลาง	2.92 1.04 ปานกลาง	2.86 1.12 ปานกลาง	2.96 1.15 ปานกลาง	2.98 1.11 ปานกลาง
4. การเตรียมกิจกรรมด้านประมงในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.00 1.18 ปานกลาง	2.82 0.90 ปานกลาง	2.80 1.09 ปานกลาง	2.78 1.12 ปานกลาง	2.85 1.08 ปานกลาง
5. ผลผลิตของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่สนับสนุนโครงการอาหารกลางวัน	3.56 0.98 มาก	3.69 0.77 มาก	3.47 1.02 ปานกลาง	3.55 1.04 มาก	3.57 0.95 มาก

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การรับรู้สถานการณ์	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	ครูโครงการอาหารกลางวัน	ครูผู้อำนวยการอนามัย	รวม
ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล
6. กระบวนการผลิตด้านการปรับปรุงอาหารจากผลผลิตที่ได้รับจากโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.00 1.09 ปานกลาง	2.96 0.96 ปานกลาง	3.22 1.01 ปานกลาง	3.06 1.11 ปานกลาง	3.06 1.03 ปานกลาง
7. การให้คำปรึกษาในกระบวนการผลิตจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	3.44 1.08 ปานกลาง	3.14 1.06 ปานกลาง	2.88 0.97 ปานกลาง	3.41 1.14 ปานกลาง	3.22 1.08 ปานกลาง
8. การช่วยแก้ปัญหาด้านการผลิตจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	3.44 1.10 ปานกลาง	3.08 0.99 ปานกลาง	2.86 1.21 ปานกลาง	3.37 1.15 ปานกลาง	3.19 1.12 ปานกลาง
9. การประชาสัมพันธ์กิจกรรมของโครงการสู่ผู้ประกอบการ	3.52 1.00 มาก	3.06 0.66 ปานกลาง	3.02 0.83 ปานกลาง	3.49 1.06 ปานกลาง	3.27 0.92 ปานกลาง

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

การรับรู้สารสนเทศ ด้านกิจกรรมกระบวนการ ผลิตอาหาร	ผู้บริหารโรงเรียน X̄ S.D. แปลผล	ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน X̄ S.D. แปลผล	ครูโครงการอาหาร กลางวัน X̄ S.D. แปลผล	ครูผู้อำนวยการ มัธยม X̄ S.D. แปลผล	รวม X̄ S.D. แปลผล
10. การมีส่วนร่วมของนักเรียนใน กิจกรรมโครงการอาหารกลางวัน แบบยั่งยืน	3.83 0.92 มาก	3.49 0.84 ปานกลาง	3.49 1.02 ปานกลาง	3.71 1.06 มาก	3.63 0.96 ปานกลาง
11. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชนในกิจกรรมโครงการฯ	3.45 1.00 มาก	3.24 0.84 ปานกลาง	3.16 0.92 ปานกลาง	3.32 1.08 ปานกลาง	3.29 0.97 ปานกลาง
รวม	3.62 0.10 มาก	3.11 0.14 ปานกลาง	3.16 0.11 ปานกลาง	3.32 0.08 ปานกลาง	3.29 0.06 ปานกลาง

จากตารางที่ 4.5 การรับรู้สารสนเทศของผู้บริหาร โรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยมีการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหารทุกข้ออยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อที่มีการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับมากจำนวน 3 ข้อ คือ การมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ($\bar{X} = 3.63$) การเตรียมกิจกรรมทางด้านพืชในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ($\bar{X} = 3.59$) และการรับรู้สารสนเทศด้านผลผลิตของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่สนับสนุนโครงการอาหารกลางวัน ($\bar{X} = 3.57$) และมีการรับรู้สารสนเทศในระดับปานกลาง จำนวน 8 ข้อ

เมื่อพิจารณาการรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหารในแต่ละกลุ่ม กลุ่มผู้บริหารมีการรับรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.62$) กลุ่มครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มีการรับรู้สารสนเทศโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.11$) กลุ่มครูผู้รับผิดชอบด้านโครงการอาหารกลางวันมีการรับรู้สารสนเทศ โดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) และกลุ่มครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยมีการรับรู้สารสนเทศ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.32$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้สารสนเทศครูฐาน การรับรู้สารสนเทศครูกลางวันแบบยั่งยืนด้านกิจกรรมประกอบอาหาร

การรับรู้สารสนเทศ ด้านกิจกรรม ประกอบอาหาร	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน		ครูโครงการอาหาร กลางวัน		ครูชีวอนามัย รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. การปฏิบัติกิจกรรมโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน	3.86	0.89	3.63	0.86	3.65	0.99	3.73	0.95
2. การจัดสถานที่ประกอบอาหาร โครงการอาหารกลางวัน	4.27	0.81	3.92	0.81	4.02	1.03	4.20	0.84
3. สถานที่รับประทานอาหารของ นักเรียนในโครงการอาหารกลางวัน	4.43	0.68	4.10	0.77	4.08	1.15	4.29	0.76
4. วัสดุอุปกรณ์ประกอบอาหารใน โครงการอาหารกลางวัน	4.31	0.65	4.12	0.83	4.12	1.01	4.16	0.79
5. การมอบหมายหน้าที่ปฏิบัติงาน เกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวัน	4.41	0.61	4.04	0.84	4.22	0.94	4.24	0.72
6. สุขอนามัยของการประกอบอาหาร ในโครงการอาหารกลางวัน	4.27	0.70	4.10	0.77	4.22	0.92	4.20	0.76

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การรับรู้สถานการณ์ ด้านกิจกรรม	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน	ครูโครงการอาหาร กลางวัน	ครูผู้อำนวยการ รวม
ประเภทอาหาร	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล
7. มาตรการในการควบคุมการปรุง อาหารในโครงการอาหารกลางวัน	4.22 0.69 มาก	3.86 0.79 มาก	4.06 0.89 มาก	4.06 0.82 มาก
8. งบประมาณที่ใช้ในการจัดซื้อวัสดุ และอุปกรณ์ในการประกอบอาหาร	4.31 0.62 มาก	4.08 0.76 มาก	4.16 0.89 มาก	4.19 0.79 มาก
9. ความร่วมมือในการประกอบอาหาร และจัดหาอาหารกลางวันของนักเรียน	4.35 0.59 มาก	4.00 0.76 มาก	4.20 0.91 มาก	4.19 0.78 มาก
10. ความร่วมมือในการประกอบอาหาร และจัดหาอาหารกลางวันของผู้ปกครอง	4.16 0.75 มาก	3.73 0.81 มาก	3.94 0.99 มาก	3.97 0.88 มาก
11. ครูที่รับผิดชอบโครงการกลางวัน มีกรรับรู้เกี่ยวกับการประกอบอาหาร และการจัดหาอาหารกลางวัน	4.41 0.49 มาก	4.20 0.82 มาก	4.24 1.01 มาก	4.28 0.79 มาก
รวม	4.27 0.11 มาก	3.98 0.03 มาก	4.09 0.08 มาก	4.07 0.10 มาก

จากตารางที่ 4.6 การรับรู้สารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยมีการรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านกิจกรรมประกอบอาหารทุกข้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.07$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการรับรู้สารสนเทศในระดับมากทุกข้อ โดยครูที่รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันมีการรับรู้เกี่ยวกับการประกอบอาหารและการจัดอาหารกลางวัน ($\bar{X}=4.28$) การมอบหมายหน้าที่การปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวัน ($\bar{X}=4.23$) สถานที่รับประทานอาหารของนักเรียนในโครงการอาหารกลางวัน ($\bar{X}=4.22$) เมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มทุกกลุ่มมีการรับรู้สารสนเทศในระดับมากในทุกกลุ่มและทุกข้อ

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้สารสนเทศ โครงสร้างการรอกาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข

การรับรู้สารสนเทศ ด้านปัจจัยตัวชี้วัด	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน		ครูโครงการอาหาร กลางวัน		ครูอาชีวอนามัย		รวม	
	S.D.	แปลผล	S.D.	แปลผล	S.D.	แปลผล	S.D.	แปลผล		
1. จำนวนนักเรียนที่ขาดภาวะทุพโภชนาการ (คอม)	4.10	0.83 มาก	3.78	1.14 มาก	4.04	1.04 มาก	4.12	0.88 มาก	4.01	0.98 มาก
2. จำนวนนักเรียนที่มีภาวะโภชนาการเกิน (อ้วน)	4.15	0.85 มาก	3.78	1.14 มาก	4.10	0.94 มาก	4.16	0.87 มาก	4.05	0.96 มาก
3. รูปแบบการให้บริการอาหารกลางวันของโรงเรียน	4.40	0.57 มาก	4.33	0.75 มาก	4.47	0.79 มาก	4.39	0.67 มาก	4.39	0.71 มาก
4. การสำรวจภาวะโภชนาการนักเรียนรายปี	4.23	0.66 มาก	4.06	0.77 มาก	4.31	0.71 มาก	4.22	0.71 มาก	4.21	0.73 มาก
5. การวิเคราะห์เปรียบเทียบและนำข้อมูลไปใช้แก้ปัญหาภาวะโภชนาการ	4.08	0.74 มาก	4.02	0.80 มาก	4.06	0.80 มาก	4.10	0.79 มาก	4.07	0.84 มาก
6. การสรุปผลภาวะโภชนาการของนักเรียน เพื่อนำมาปรับปรุงภาวะโภชนาการ	4.15	0.71 มาก	3.96	0.82 มาก	4.14	0.74 มาก	4.12	0.78 มาก	4.09	0.82 มาก
รวม	4.18	0.10 มาก	3.99	0.19 มาก	4.19	0.13 มาก	4.19	0.08 มาก	4.14	0.18 มาก

จากตารางที่ 4.7 การรับรู้สารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยมีการรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางสาธารณสุขทุกข้ออยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการรับรู้สารสนเทศระดับมากในทุกข้อ โดยด้านรูปแบบการให้บริการอาหารกลางวันของโรงเรียน ($\bar{X} = 4.39$) การสำรวจภาวะโภชนาการนักเรียนรายปี ($\bar{X} = 4.21$) การสรุปผลภาวะโภชนาการของนักเรียน เพื่อนำมาปรับปรุงภาวะโภชนาการ ($\bar{X} = 4.09$)

เมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มมีการรับรู้สารสนเทศระดับมากในทุกกลุ่ม

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน		ครูโครงการอาหารกลางวัน		ครูอชีวอนามัย		รวม	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ต่อเนื่องของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.19	0.84	2.96	0.93	3.47	0.65	3.16	0.94	3.19	0.88
2. การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ต่อเนื่องของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี	3.38	0.91	2.96	0.99	3.43	0.87	3.33	0.89	3.27	0.93
3. เจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ดูแลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนไม่เพียงพอ	3.08	0.95	2.84	1.10	3.37	0.81	3.02	0.97	3.08	0.97

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านปัญหาการรับรู้ แหล่งสารสนเทศ	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน	ครูโครงการอาหาร กลางวัน	ครูวิชาอนามัย	รวม
	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล
4. เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและ เทคโนโลยีเพชรบุรีที่ดูแลเกี่ยวกับ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ไม่เพียงพอ	2.96 1.08 ปานกลาง	3.04 1.01 ปานกลาง	3.35 0.93 ปานกลาง	3.00 1.08 ปานกลาง	3.09 1.02 ปานกลาง
5. ผู้ให้สารสนเทศจากความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบ ยั่งยืนที่ถูกต้อง ทำให้ข้อมูลข่าวสาร ไม่เพียงพอ	3.04 1.17 ปานกลาง	2.76 0.99 ปานกลาง	3.14 1.00 ปานกลาง	2.84 1.02 ปานกลาง	2.94 1.05 ปานกลาง
6. โรงเรียนอยู่ไกลทำให้การได้รับข่าวสาร เกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบ ยั่งยืนล่าช้า	3.42 0.88 ปานกลาง	3.18 0.95 ปานกลาง	3.39 1.01 ปานกลาง	3.37 0.83 ปานกลาง	3.34 0.92 ปานกลาง

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ด้านปัญหาการรับรู้ แหล่งสารสนเทศ	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน	ครูโครงการอาหาร กลางวัน	ครูอาชีวอนามัย	รวม
	\bar{X} S.D. แบบ	\bar{X} S.D. แบบผล	\bar{X} S.D. แบบผล	\bar{X} S.D. แบบผล	\bar{X} S.D. แบบผล
7. ช่องทางการเผยแพร่สารสนเทศโครงการ อาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีน้อยช่องทาง	2.92 1.01 ปานกลาง	3.10 0.96 ปานกลาง	3.16 0.83 ปานกลาง	3.12 0.75 ปานกลาง	3.08 0.89 ปานกลาง
รวม	3.14 0.12 ปานกลาง	2.98 0.06 ปานกลาง	3.33 0.13 ปานกลาง	3.12 0.11 ปานกลาง	3.14 0.12 ปานกลาง

จากตารางที่ 4.8 ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบ
ยั่งยืนของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบ
โครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย มีปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ
เกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนทุกข้ออยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 3.14$) เมื่อพิจารณา
เป็นรายชื่อปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศทุกข้ออยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศเป็นรายกลุ่ม กลุ่มครูโครงการอาหาร
กลางวันมีปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.33$) และกลุ่มครูโครงการ
อาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.98$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศ	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน		ครูโครงการอาหารกลางวัน		ครูวิทยานิพนธ์		รวม						
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.							
1. เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีน้อย ไม่เพียงพอ	3.19	0.97	ปานกลาง	3.51	0.71	มาก	3.27	1.04	ปานกลาง	2.88	0.88	ปานกลาง	3.21	0.93	ปานกลาง
2. เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเนื้อหา ไม่ชัดเจน	3.15	1.10	ปานกลาง	3.39	0.70	ปานกลาง	2.88	0.99	ปานกลาง	2.73	0.81	ปานกลาง	3.04	0.94	ปานกลาง
3. เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีการใช้ภาษา ที่เข้าใจยาก	3.06	1.09	ปานกลาง	3.37	0.99	ปานกลาง	3.08	1.09	ปานกลาง	3.14	0.84	ปานกลาง	3.16	1.01	ปานกลาง
4. เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีรูปแบบ ที่น่าสนใจ	2.98	1.11	ปานกลาง	3.20	0.89	ปานกลาง	2.73	1.07	ปานกลาง	2.82	0.83	ปานกลาง	2.93	0.98	ปานกลาง

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ด้านปัญหาการรับรู้ ประเภทสารสนเทศ	ผู้บริหารโรงเรียน	ครูโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน	ครูโครงการอาหาร กลางวัน	ครูอนามัย	รวม
	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล	\bar{X} S.D. แปลผล
5. เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืนทางอินเทอร์เน็ต มีน้อย	2.96 1.13 ปานกลาง	3.18 0.83 ปานกลาง	2.86 0.87 ปานกลาง	2.84 0.75 ปานกลาง	2.96 0.89 ปานกลาง
6. เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืนทางอินเทอร์เน็ต มีเนื้อหาไม่ชัดเจน	2.90 1.10 ปานกลาง	2.96 0.82 ปานกลาง	2.67 0.89 ปานกลาง	2.78 0.71 ปานกลาง	2.83 0.89 ปานกลาง
รวม	3.05 0.06 ปานกลาง	3.27 0.11 ปานกลาง	2.91 0.09 ปานกลาง	2.86 0.06 ปานกลาง	2.94 0.07 ปานกลาง

จากตารางที่ 4.9 ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบ
ยั่งยืนของผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบ
โครงการอาหารกลางวันและครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยมีปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศ
โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนทุกข้ออยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{X} = 2.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ
ทุกข้อมีปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาในแต่ละกลุ่มที่มีปัญหาการรับรู้ด้านประเภทสารสนเทศทุกกลุ่มอยู่ในระดับ
ปานกลาง ยกเว้นกลุ่มครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ที่มีปัญหาด้านประเภทของ
สารสนเทศในระดับ มาก 1 ข้อ คือเอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีน้อยไม่
เพียงพอ ($\bar{X} = 3.51$)

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบ การรับรู้สารสนเทศจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

การรับรู้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านบริหารและกระบวนการ	ระหว่างกลุ่ม	3	1925	481	3.12*
	ภายในกลุ่ม	192	30056	154.14	
	รวม	195	31981		
2. ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร	ระหว่างกลุ่ม	3	342	85	1.21
	ภายในกลุ่ม	192	13801	70.77	
	รวม	195	14143		
3. ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร	ระหว่างกลุ่ม	3	786	196	3.36*
	ภายในกลุ่ม	192	11415	58.54	
	รวม	195	12202		
4. ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	3	267	66.81	4.02*
	ภายในกลุ่ม	192	3237	16.60	
	รวม	195	3504		
5. ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการ อาหารกลางวันแบบยั่งยืน	ระหว่างกลุ่ม	3	239	59.86	2.67*
	ภายในกลุ่ม	192	4376	22.44	
	รวม	195	4616		
6. ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	ระหว่างกลุ่ม	3	195	48.81	2.17
	ภายในกลุ่ม	192	4381	22.47	
	รวม	195	4577		

$$F (.05 ; df 3 , 192) = .018$$

จากตารางที่ 4.10 แสดงว่าผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีการรับรู้สารสนเทศ และมีปัญหาที่เกิดจากการรับรู้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้รับผิดชอบที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกันมีการรับรู้สารสนเทศและปัญหาการรับรู้สารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใน

ด้านบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข และด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

เพื่อให้ทราบว่าผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในตำแหน่งคูใดที่มีการรับรู้สารสนเทศและมีปัญหาในการรับรู้สารสนเทศต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเซฟเฟ่ ปรากฏผลในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ เป็นรายคู่ที่พบความแตกต่าง

การรับรู้สารสนเทศ	ตำแหน่งหน้าที่			
	ครูอาชีวอนามัย	ครูโครงการอาหารกลางวัน	ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	ผู้บริหาร
1. ด้านบริหารและกระบวนการ	\bar{X} 3.43	3.61	3.62	3.81
ครูอาชีวอนามัย	3.43	-	0.18	0.38*
ครูโครงการอาหารกลางวัน	3.61	-	0.01	0.2
ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.62	-	-	0.19
ผู้บริหาร	3.81	-	-	-
2. ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร	\bar{X} 3.98	4.09	4.15	4.27
ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.98	-	0.11	0.29*
ครูโครงการอาหารกลางวัน	4.09	-	0.06	0.18
ครูอาชีวอนามัย	4.15	-	-	0.12
ผู้บริหาร	4.27	-	-	-

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

การรับรู้สารสนเทศ	ตำแหน่งหน้าที่			
	ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	ครูโครงการอาหารกลางวัน	ครูอาชีวอนามัย	ผู้บริหาร
4. ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข	\bar{X} 3.99	4.19	4.19	4.20
ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.99	-	0.2	0.21*
ครูโครงการอาหารกลางวัน	4.19	-	-	0.01
ครูอาชีวอนามัย	4.19	-	-	0.01
ผู้บริหาร	4.20	-	-	-
5. ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ	\bar{X} 2.98	3.12	3.14	3.33
ครูโครงการอาหารกลางวัน	2.98	-	0.14	0.35*
ครูอาชีวอนามัย	3.12	-	0.02	0.21
ผู้บริหาร	3.14	-	-	0.19
ครูโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	3.33	-	-	-

จากตารางที่ 4.11 แสดงว่า ผู้บริหารมีการรับรู้สารสนเทศด้านบริหารและกระบวนการมากกว่า ครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย และผู้บริหารมีการรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุขมากกว่าครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน การรับรู้สารสนเทศด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศมากกว่าครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน

ตารางที่ 4.12 เปรียบเทียบ การรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา

การรับรู้สารสนเทศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
1. ด้านบริหารและกระบวนการ	ระหว่างกลุ่ม	3	496	165	1.03
	ภายในกลุ่ม	192	31485	160	
	รวม	195	31981		
2. ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร	ระหว่างกลุ่ม	3	98.64	32.88	0.46
	ภายในกลุ่ม	192	14045	71.66	
	รวม	195	14143		
3. ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร	ระหว่างกลุ่ม	3	306	102	1.68
	ภายในกลุ่ม	192	11896	60.69	
	รวม	195	12202		
4. ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข	ระหว่างกลุ่ม	3	355	118	7.38*
	ภายในกลุ่ม	192	3148	16.07	
	รวม	195	3504		
5. ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	ระหว่างกลุ่ม	3	38.85	12.95	0.56
	ภายในกลุ่ม	192	4577	23.35	
	รวม	195	4616		
6. ด้านการรับรู้ประเภทสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	ระหว่างกลุ่ม	3	146	48.91	2.16
	ภายในกลุ่ม	192	4430	22.60	
	รวม	195	4577		

$$F (.05 ; df 3 , 196) = 0.37$$

จากตารางที่ 4.12 แสดงว่าผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่อยู่เขตพื้นที่การศึกษาต่างกัน มีการรับรู้สารสนเทศ และมีปัญหาที่เกิดจากการรับรู้สารสนเทศโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้รับผิดชอบที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาที่แตกต่างกันมีการรับรู้สารสนเทศและปัญหาการรับรู้สารสนเทศ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข

เพื่อให้ทราบว่าผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในตำแหน่งคูใดที่มีการรับรู้สารสนเทศและมีปัญหาในการรับรู้สารสนเทศต่างกัน จึงนำไปทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ่ ปรากฏผลในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา เป็นรายคู่ที่พบความแตกต่าง

การรับรู้สารสนเทศ	เขตพื้นที่การศึกษา			
	สมุทรสงคราม	เพชรบุรี เขต 2	ประจวบฯ เขต 2	เพชรบุรีเขต 1
4. ด้านปัจจัยตัวชี้วัด				
ทางด้านสาธารณสุข	3.80	4.11	4.27	4.37
สมุทรสงคราม	3.80	-	0.47	0.57*
เพชรบุรี เขต 2	4.11	-	0.16	0.26
ประจวบฯ เขต 2	4.27	-	-	0.1
เพชรบุรี เขต 1	4.37	-	-	-

จากตารางที่ 4.13 แสดงว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีการรับรู้ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข มากกว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การรับรู้สารสนเทศ และปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนได้

4.1 ผลดีที่โรงเรียนของท่านได้รับจากการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

4.1.1 ผลดีสำหรับโรงเรียน

- 1) ได้รับการสนับสนุนด้านงบประมาณ วิทยากรปัจจัยต่าง ๆ และความรู้ในการจัดการค่าวัสดุและเมล็ดพันธุ์ผักทำให้สามารถดำเนินการเรียนการสอน
- 2) มีกิจกรรมให้นักเรียนได้เข้าร่วมเสริมประสบการณ์ด้านการงานและเทคโนโลยีมีผลผลิตสำหรับโครงการอาหารกลางวัน ลดค่าใช้จ่ายในการประกอบอาหาร มีอาหารกลางวันที่มีคุณภาพให้นักเรียนรับประทาน
- 3) บุคลากรได้รับความรู้ ความเข้าใจและมีการจัดระบบการทำงาน เสริมสร้างทักษะแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
- 4) เป็นศูนย์เครือข่ายและเป็นแหล่งเรียนรู้กับ โรงเรียนต่าง ๆ และเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชน

4.1.2 ผลดีสำหรับนักเรียน

- 1) ภาวะทุพโภชนาการลดลง มีอาหารกลางวันที่มีคุณภาพรับประทาน มีผักปลอดสารพิษเป็นอาหารกลางวัน
- 2) มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ทักษะทางการเกษตร ปฏิบัติจริงมีส่วนร่วมในการทำอาหารกลางวันและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้
- 3) มีรายได้ระหว่างเรียน และได้เรียนรู้อาชีพอย่างต่อเนื่อง

4.1.3 ผลดีสำหรับครู อาจารย์

- 1) มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ด้านการเกษตรได้รับความรู้ เทคโนโลยีทางการเกษตรแผนใหม่
- 2) มีแหล่งเรียนรู้ มีวัสดุสอนภาคปฏิบัติ บูรณาการในการเรียนการสอน ให้นักเรียนเรียนรู้มากขึ้น
- 3) มีความรับผิดชอบ การเสียสละเพื่อส่วนรวม และกระตือรือร้นในการทำงานมากยิ่งขึ้น
- 4) มีผลงานได้เรียนรู้และนำไปเผยแพร่สู่ชุมชน ดำเนินตามแนว

พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง

4.1.4 ผลดีสำหรับชุมชน

- 1) ลดภาระค่าใช้จ่าย ค่าอาหารนักเรียน และได้ซื้อผลผลิตราคาถูกลงจากโรงเรียน
- 2) ได้รับการถ่ายทอดความรู้จากนักเรียน ผู้ครอบครัวมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน
- 3) มีแหล่งความรู้ ศึกษาดูงานและนำไปเป็นตัวอย่างในการประกอบอาชีพ เพื่อการพัฒนาอาชีพ และนำไปเป็นอาชีพเสริมในครอบครัวได้
- 4) เรียนรู้ต้นแบบเศรษฐกิจพอเพียง ลดปัญหาหาขายเสพติด

4.2 ผลเสียที่โรงเรียนของท่านได้รับจากการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

4.2.1 ผลเสียสำหรับโรงเรียน

- 1) บางครั้งงบประมาณไม่เพียงพอในการปฏิบัติงานเกษตร โรงเรียนต้องหาทุนสนับสนุน
- 2) ได้รับงบประมาณมาแต่พื้นที่ทำการเกษตรไม่ได้ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จทำการเกษตรแล้วได้ผลไม่คุ้ม
- 3) ขาดการติดต่ออย่างต่อเนื่องจากเจ้าหน้าที่โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

4.2.2 ผลเสียสำหรับนักเรียน

- 1) เสียเวลาเรียนบางส่วน
- 2) ไม่มีตลาดจำหน่ายผลผลิต
- 3) นักเรียนปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง
- 4) ผลผลิตที่ออกมาไม่สมบูรณ์

4.2.3 ผลเสียสำหรับครู อาจารย์

ต้องเตรียมการจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้น สิ้นเปลืองเวลาในการปฏิบัติงาน

4.2.4 ผลเสียสำหรับชุมชน

ถ้าผู้ปกครองไม่เข้าใจ จะไม่สนับสนุนให้นักเรียนปฏิบัติ

4.3 การรับรู้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน แบบยั่งยืน

ตารางที่ 4.14 การรับรู้สารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหาการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน
แบบยั่งยืน

ที่	ปัญหาการรับรู้สารสนเทศ	ความถี่
1	การรับรู้สารสนเทศด้านบริหารและกระบวนการ	
	- การมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคน	37
	- ด้านงบประมาณควรดูความเหมาะสมของโรงเรียน	26
	- แนวปฏิบัติการดำเนินงานวิธีการ รูปแบบและบริหารกระบวนการ	14
	- การขยายผลไปสู่ชุมชนและโรงเรียนเครือข่าย	13
	- การนำข้อมูลไปปรับปรุงเปรียบเทียบกับปีการศึกษาต่อไป	6
2	การรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร	
	- ปัญหาด้านสถานที่ปฏิบัติงานเกษตร	27
	- การจัดกิจกรรมแปรรูปผลผลิต	13
	- การจัดกิจกรรมผลิตเตรียมผลผลิตด้านประมง	9
	- การจัดกิจกรรมผลิตเตรียมผลผลิตด้านสัตว์	5
	- การจัดกิจกรรมผลิตเตรียมผลผลิตด้านพืช	3
3	การรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมประกอบอาหาร	
	- สถานที่ประกอบอาหารมีขนาดเล็ก	11
	- การเสื่อมสภาพของ วัสดุ อุปกรณ์	7
4	การรับรู้สารสนเทศด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข	
	- นักเรียนได้รับประทานอาหารกลางวัน 100%	39
	- นักเรียนมีสุขภาพอนามัยและภาวะโภชนาการดีขึ้น	17
	- มีข้อมูลภาวะโภชนาการของนักเรียนเป็นรายบุคคล	14

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ที่	ปัญหาการรับรู้สารสนเทศ	ความถี่
	- เป็นข้อมูลในการวางแผนการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน	9
	- โรงเรียนมีการปรับปรุงและพัฒนาการด้านโภชนาการอาหารดีขึ้น	4
5	ปัญหาการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน	
	- การรับรู้ข่าวสารมีน้อยมาก ได้รับข้อมูลไม่สม่ำเสมอ	31
	- โรงเรียนไม่ได้รับการติดตามประเมินผลและร่วมประชุมสัมมนา	15
	- การสร้างเครือข่ายโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีน้อย	9
	- การส่งเสริมโครงการควรเด่นชัดเป็นรูปธรรม	3

4.4 ข้อเสนอแนะ

4.4.1 การประชาสัมพันธ์ข้อมูล ควรจัดทำให้มากและหลากหลายวิธี มีการจัดทำโปสเตอร์ โฆษณา มีสื่อทางโทรทัศน์ให้ประชาชนได้รับทราบ จัดแจกเอกสารให้ความรู้ที่ทั่วถึง และมีการสร้างเว็บไซต์

4.4.2 การจัดประชุมอบรม วิทยาลัยควรจัดให้มีการประชุมอบรม เพื่อให้ความรู้และวิธีการใหม่ ๆ กับโรงเรียนเครือข่าย เพื่อการพัฒนาให้โรงเรียนได้มีความรู้และวิธีการดำเนินงานกิจกรรมเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

4.4.3 การรับรู้ข้อมูลของโครงการมีปัญหามาก บุคลากรทุกคนควรรับรู้ข้อมูล ไม่ใช่เฉพาะครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเท่านั้น

4.4.4 การแนะนำเกี่ยวกับระบบและวิธีการดำเนินงาน ควรมีเอกสารการปฏิบัติงานได้สะดวก

4.4.5 การสนับสนุนกับโรงเรียน วิทยาลัยฯ ควรเข้าไปดูแลติดตาม เป็นระยะ ๆ จัดทำเอกสารส่งให้โรงเรียนทุกเดือน และตลอดไป

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.1.1 เพื่อศึกษาการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ในด้านบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางสาธารณสุข ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ และด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

1.1.2 เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่และเขตพื้นที่การศึกษา

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

1.2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เขตพื้นที่การศึกษามุทสรสงครามและเขตพื้นที่การศึกษาประจำบุรีรัมย์ เขต 2 ในที่นี้ผู้วิจัยศึกษาจากประชากรทั้งหมดรวมจำนวน 196 คน ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบและเขตพื้นที่การศึกษา ตัวแปรตาม ได้แก่ การรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนและปัญหาด้านแหล่งและประเภทการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดประเด็นที่จะศึกษาตามที่กำหนดไว้ในวัตถุประสงค์ จำนวน 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้บริหารโรงเรียน

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน

แบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัยโรงเรียน
ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม .97

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล จากผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหาร
กลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน ครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย
โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในความรับผิดชอบของ วิทยาลัยเกษตรและ
เทคโนโลยีเพชรบุรี ระหว่างวันที่ 13 – 26 ตุลาคม 2553 เมื่อนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์พบว่า
ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งสิ้น 196 ฉบับ ซึ่งครบ 100 % ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมา
ตรวจสอบความครบถ้วนและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยหาค่าร้อยละ
ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียว (One-Way Analysis of Variance - ANOVA) สำหรับตัวแปรที่มีมากกว่าสองกลุ่มขึ้นไป
และแบบสอบถามแบบปลายเปิด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการจัดลำดับ ความถี่

1.3 ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหาร
กลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี” สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.3.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
ทั้งหมด 196 คน อยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 1 และเขตพื้นที่
การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงครามจำนวน 1 เขตพื้นที่การศึกษา และเขต
พื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้รับผิดชอบโครงการ
อาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน ครูผู้รับผิดชอบอาชีวอนามัย
ตำแหน่งละ 49 คน เป็นเพศหญิง 131 คน เพศชาย 65 คน ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการ
ทำงานอยู่ในช่วง 5-10 ปี

1.3.2 ข้อมูลโรงเรียนเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่ในทุกเขตพื้นที่การศึกษาจะเป็นโรงเรียน
ขนาดเล็ก ส่วนใหญ่มีการรับรู้ข้อมูลและได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมโครงการจากเจ้าหน้าที่วิทยาลัย
เกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการในปี 2548-2549 เป็นโรงเรียนปกติ และ
ช่วยเหลือตัวเองได้บางส่วนและส่วนใหญ่ยังไม่เคยเข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของโครงการ
อาหารกลางวันแบบยั่งยืน

1.3.3 การรับรู้ข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีการรับรู้จากเอกสารและเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีมากที่สุด รองลงมาคือเอกสารและเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

1.3.4 การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในทุกตำแหน่ง

1) การรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านการบริหารและกระบวนการทุกข้ออยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก จำนวน 15 ข้อ โดย 3 อันดับแรกที่มีการรับรู้ในระดับมาก คือ ด้านงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันด้านนโยบายกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันนักเรียนและด้านความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และด้านที่มีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลางจำนวน 7 ข้อ โดยลำดับสุดท้ายที่มีการรับรู้ระดับปานกลางคือ โครงสร้างการบริหารโครงการระดับชาติ ระดับกระทรวง และระดับกรม/สำนักงาน และเมื่อพิจารณาแต่ละตำแหน่งที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ผู้บริหารมีการรับรู้สารสนเทศในระดับมาก 19 ข้อโดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.00 ขึ้นไป คือ ด้านงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันด้านนโยบายกระทรวงศึกษาธิการเกี่ยวกับการสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันนักเรียน ความร่วมมือจากองค์การบริหารส่วนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และด้านการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการจัดโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มีการรับรู้ระดับปานกลาง 3 ข้อ คือ ด้านผลสัมฤทธิ์ของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ขยายผลไปสู่ชุมชนและโรงเรียนเครือข่าย ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มีการรับรู้สารสนเทศในระดับมาก 14 ข้อโดย อันดับแรกที่ได้รับรู้มากที่สุดคือด้านงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน มีการรับรู้ระดับปานกลาง 8 ข้อ ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน มีการรับรู้สารสนเทศในระดับมาก 14 ข้อโดยอันดับแรกที่ได้รับรู้มากที่สุด คือ ด้านงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน และรับรู้ระดับปานกลาง 8 ข้อ ครูผู้รับผิดชอบอาชีวอนามัย มีการรับรู้ระดับมาก 9 ข้อ คือ โดยอันดับแรกที่ได้รับรู้มากที่สุดคือ ด้านนโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับภาวะโภชนาการของนักเรียน และมีการรับรู้ระดับปานกลาง 13 ข้อ

2) ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหารทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อที่มีการรับรู้สารสนเทศอยู่ในระดับมากจำนวน 3 ข้อ คือ การเตรียมกิจกรรมทางด้านพืชในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ด้านผลผลิตของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่สนับสนุนโครงการอาหารกลางวัน และด้านกิจกรรมการผลิตอาหารในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน และมีการรับรู้ระดับปานกลาง จำนวน 8 ข้อ โดยลำดับสุดท้ายที่มีการรับรู้ คือ

ด้านการเตรียมกิจกรรมด้านประมงในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน และเมื่อพิจารณาแต่ละตำแหน่งที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ผู้บริหารมีการรับรู้สารสนเทศในระดับมาก 6 ข้อ โดย 3 อันดับแรกคือด้านการมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ด้านกิจกรรมการผลิตอาหารในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน และด้านการเตรียมกิจกรรมทางด้านพืชในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มีการรับรู้ระดับปานกลาง 5 ข้อ ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มีการรับรู้สารสนเทศในระดับมาก 3 ข้อ คือ การเตรียมกิจกรรมทางด้านพืชในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน กิจกรรมการผลิตอาหารในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน และผลผลิตของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่สนับสนุนโครงการอาหารกลางวัน มีการรับรู้ระดับปานกลาง 8 ข้อ ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน มีการรับรู้สารสนเทศในระดับมาก 1 ข้อคือด้านการเตรียมกิจกรรมทางด้านพืชในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน รับรู้ระดับปานกลาง 10 ข้อ ครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย มีการรับรู้ระดับมาก 2 ข้อ คือ การมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน และผลผลิตของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่สนับสนุนโครงการอาหารกลางวัน มีการรับรู้ระดับปานกลาง 9 ข้อ

3) ด้านกิจกรรมประกอบอาหารทุกข้ออยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการรับรู้สารสนเทศในระดับมากทุกข้อ โดย 3 อันดับแรกคือ ด้านครูที่รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันมีการรับรู้เกี่ยวกับการประกอบอาหารและการจัดอาหารกลางวัน ด้านการมอบหมายหน้าที่การปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันและด้านสถานที่รับประทานอาหาร ของนักเรียนในโครงการอาหารกลางวันและเมื่อพิจารณาแต่ละตำแหน่งที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มีการรับรู้ในระดับมากในทุกตำแหน่งและทุกข้อ

4) ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางสาธารณสุขทุกข้ออยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีการรับรู้สารสนเทศระดับมากในทุกข้อ โดย 3 อันดับแรกคือ ด้านรูปแบบการให้บริการอาหารกลางวันของโรงเรียน ด้านการสำรวจภาวะโภชนาการนักเรียนรายปี และด้านการสรุปผลภาวะโภชนาการของนักเรียนเพื่อนำมาปรับปรุงภาวะโภชนาการและเมื่อพิจารณาแต่ละตำแหน่งที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีการรับรู้ในระดับมากในทุกตำแหน่งและทุกข้อ โดยข้อที่ทุกตำแหน่งมีการรับรู้ตรงกันคือ ด้านรูปแบบการให้บริการอาหารกลางวันของโรงเรียน

5) ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ทุกข้อมีปัญหาการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีปัญหามาก 3 อันดับแรก คือ ด้านโรงเรียนอยู่ไกล ทำให้การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนล่าช้า ด้านการ

ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ต่อเนื่องของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีด้านการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ต่อเนื่องของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและเมื่อพิจารณาแต่ละตำแหน่งที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศมีปัญหาระดับปานกลางในทุกตำแหน่งและทุกข้อ

6) ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศทุกข้ออยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ทุกข้อมีปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศอยู่ในระดับ ปานกลาง โดยด้านที่มีปัญหา 3 อันดับแรก คือ เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีน้อย ไม่เพียงพอ ด้านเอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีการใช้ภาษาที่เข้าใจยาก และ ด้านเอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีเนื้อหาไม่ชัดเจน และเมื่อพิจารณาแต่ละตำแหน่งที่รับผิดชอบเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มีปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศในระดับปานกลางทุกข้อในกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน กลุ่มครูผู้รับผิดชอบอาชีวอนามัย

1.3.5 เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนผลการวิจัยพบว่า ผู้รับผิดชอบที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกันมีการรับรู้สารสนเทศและมีปัญหาที่เกิดจากการรับรู้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้รับผิดชอบที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกันมีการรับรู้สารสนเทศและปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศและประเภทสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ในด้านบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมประกอบอาหารด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุขและด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศและประเภทสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

1.3.6 เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่อยู่เขตพื้นที่การศึกษาต่างกัน มีการรับรู้สารสนเทศ และมีปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศและประเภทสารสนเทศโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้รับผิดชอบที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาที่แตกต่างกันมีการรับรู้สารสนเทศและปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศและประเภทสารสนเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข

2. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลของการวิจัยดังต่อไปนี้

2.1 การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ในเขตความรับผิดชอบของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

2.1.1 ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในทุกตำแหน่ง ทั้งผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย มีการรับรู้สารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ไม่แตกต่างกัน ในด้านบริหารและกระบวนการ ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข ทั้งนี้เนื่องมาจากในการปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนต้องมีการจัดตั้งทีมงานซึ่งทีมงานทุกคนต้องมีการรับรู้วัตถุประสงค์ของโครงการเพื่อร่วมดำเนินการ ร่วมวางแผน และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาด้านการบริหารงาน เพื่อให้การดำเนินงานด้านการบริการอาหารกลางวันแก่นักเรียนได้สม่ำเสมอและต่อเนื่องอย่างมีประสิทธิภาพ ในการดำเนินโครงการอาหารกลางวันต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการ โรงเรียนเป็นลายลักษณ์อักษรมีการลงบัญชีการดำเนินการประจำ (กระทรวงศึกษาธิการ 2549 : 5) ซึ่งสอดคล้องกับ เสถียร เพ็ชรรัตน์ (2551) ที่พบว่า โรงเรียนมีความต้องการให้บุคลากร ครู ที่ตรงกับสายงานมาปฏิบัติงานและควรส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ทางด้านโภชนาการและการบริหารงานเช่นเดียวกับ จารึก ยิ้มยิ้ม (2547) ที่พบว่าโรงเรียนต้องมีการวางแผนโครงการโดยวางแผนให้สอดคล้องกับทรัพยากรการบริหารงานที่มีอยู่ ได้แก่ กำลังคน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และทรัพยากร ด้านการจัดหาทรัพยากรคือ ลดภารกิจด้านอื่น ๆ ของเจ้าหน้าที่และปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ด้านการจูงใจให้ปฏิบัติงาน โดยให้การยกย่องและเชิดชูเกียรติแก่ผู้ปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งตรงกับงานวิจัยของถนอมศรี คงทน (2546) โรงเรียนมีความต้องการให้หน่วยงานต้นสังกัดแก้ไขระเบียบโครงการอาหารกลางวัน และที่สำคัญคือด้านบุคลากร คือจัดสรรครูที่ตรงกับสายงานมาปฏิบัติงาน และควรส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ทางด้านโภชนาการและการบริหารงานโครงการอาหารกลางวัน โรงเรียนควรชี้แจงแหล่งที่มาของงบประมาณโครงการอาหารกลางวันเพื่อความเข้าใจตรงกัน และกมลศิลป์ แก้วยาศรี (2548) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้และการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาเลย เขต1 พบว่า โดยภาพรวม มีการรับรู้บทบาทอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการรับรู้มากที่สุด คือ ด้านการปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานต้นสังกัดของสถานศึกษา

2.1.2 ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบ

โครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย มีการรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหารในระดับปานกลาง ยกเว้นผู้บริหารที่มีการรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหารอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเข้าร่วมประชุมแต่ละครั้ง ผู้บริหารเป็นผู้เข้าร่วมการประชุม ทำให้ผู้บริหารมีการรับรู้สารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันทุกด้านในระดับมาก แตกต่างจากผู้รับผิดชอบในตำแหน่งอื่น ซึ่งในการถ่ายทอดข้อมูลกระบวนการผลิตอาหารของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน บางครั้งผู้บริหารก็ไม่ได้แยกออกจากโครงการอาหารกลางวันประเภทอื่นทำให้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานไม่ชัดเจน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ จารึก ยิ้มยิ้ม (2547) ปัญหาการบริหารงานโครงการอาหารกลางวัน จำแนกตามสถานภาพในการดำรงตำแหน่ง ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้างานโครงการอาหารกลางวัน พบว่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.1.3 การรับรู้สารสนเทศการดำเนินงานของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

นั้น ครูทุกคนในโรงเรียนควรมีส่วนรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้วย ทั้งนี้เนื่องจากในปัจจุบัน ผู้ปฏิบัติงานคือครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน บุคลากรอื่น ๆ ในโรงเรียนไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารึก ยิ้มยิ้ม (2547) ที่พบว่า โรงเรียนควรส่งเสริมให้บุคลากรมีการทำงานเป็นทีมหรือคณะกรรมการเพื่อการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันอย่างต่อเนื่อง และงานวิจัยของ โช (Cho 2004) ได้ศึกษาเรื่อง การทำความเข้าใจเกี่ยวกับอุปสรรคในการดำเนินการโครงการอาหารกลางวันที่มีคุณภาพและการศึกษา ขาดการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ด้านการบริการอาหารครูที่ส่งเสริมอาหารกลางวันในโรงเรียน คุณภาพของอาหารกลางวัน และโครงการการศึกษาสารอาหารไม่เพียงแต่ต้องใช้ความพยายามในการทำงานร่วมกันของผู้บริหารโรงเรียนและเจ้าหน้าที่แต่ยังรวมถึงการสนับสนุนของผู้ปกครองชุมชนและสื่อมวลชน เช่นเดียวกับ ศรีศักดิ์ สุนทรไชย (2548) ที่พบว่าปัญหาอุปสรรคที่สำคัญในการดำเนินการคือ จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอบุคลากรยังไม่ได้ตามมาตรฐานรวมทั้งการขาดความร่วมมือจากชุมชนและผู้ปกครองตั้งที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536) กล่าวไว้ว่าปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนคือการขาดเงินทุนหมุนเวียนในการจัดทำโครงการให้ต่อเนื่องขาดครูผู้รับผิดชอบโครงการ โดยตรงหรือครูผู้รับผิดชอบไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการดำเนินโครงการเพราะครูมีภาระงานในหน้าที่รับผิดชอบมากและงานนี้เป็นงานมอบหมายจากหน่วยงานอื่น ทำให้ครูไม่อยากเสียเวลาและให้ความสนใจน้อย ขาดทักษะ ด้าน

การบริหารจัดการปัญหาเกี่ยวกับอุปสรรคและสถานที่ สำหรับจัดทำโครงการ และ โช (Cho 2004) พบว่าการให้เงินทุนเข้าไปดำเนินการ เพื่อปรับปรุงคุณภาพของอาหารยังไม่สามารถเปลี่ยนแปลงคุณภาพของอาหารได้ ผู้ปกครอง และชุมชน ยังไม่ปรับปรุงคุณภาพของอาหาร เพราะขาดการติดต่อสื่อสารระหว่างเจ้าหน้าที่ด้านบริการอาหารครูที่ส่งเสริมอาหารกลางวันในโรงเรียน ตลอดจนการศึกษาด้านโภชนาการ โรงเรียน โครงการการศึกษาสารอาหารไม่เพียงแต่ต้องใช้ความพยายามในการทำงานร่วมกันของผู้บริหาร โรงเรียนและเจ้าหน้าที่แต่ยังรวมถึงการสนับสนุนของผู้ปกครองชุมชนและสื่อมวลชน

2.1.4 เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนตำแหน่งหน้าที่ต่างกัน มีการรับรู้สารสนเทศ และมีปัญหาที่เกิดจากการรับรู้สารสนเทศโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ผู้รับผิดชอบที่อยู่ในตำแหน่งหน้าที่ที่แตกต่างกันมีการรับรู้สารสนเทศและปัญหาการรับรู้สารสนเทศ แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากการเข้ารับข้อมูลสารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน จากเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้เข้ารับข้อมูลส่วนใหญ่จะเป็นผู้บริหาร และจะถ่ายทอดข้อมูลให้กับครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นครูด้านการเกษตรเพื่อปฏิบัติงาน ทำให้ครูโครงการอาหารกลางวันมีการรับรู้เกี่ยวกับแหล่งสารสนเทศน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สเตรฟ (Streff 2005) พบว่าปัจจัยสนับสนุนต่อการรับรู้การรักษาความปลอดภัยของพนักงานขึ้นอยู่กับระดับการศึกษาและระยะเวลาที่ได้รับการฝึกอบรม

2.1.5 เปรียบเทียบการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่อยู่ต่างเขตพื้นที่การศึกษา มีการรับรู้สารสนเทศ และมีปัญหาที่เกิดจากการรับรู้สารสนเทศโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 และข้อที่ 4 ทั้งนี้เนื่องจากการให้สารสนเทศของเจ้าหน้าที่วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี และเจ้าหน้าที่ของเขตพื้นที่การศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีเขตพื้นที่การศึกษา 1 และ เขตพื้นที่การศึกษา 2 จังหวัดสมุทรสงคราม 1 เขตพื้นที่การศึกษา และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เขตพื้นที่การศึกษา 2 มีการให้สารสนเทศที่ไม่แตกต่างกันสอดคล้องกับงานวิจัยของพลศรี พหลสิทธิ์ (2549) พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน ครูหัวหน้าโครงการอาหารกลางวัน ผู้ปกครอง และนักเรียนจากโรงเรียนทั้ง 3 ขนาด มีความเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2 ปัญหาการรับรู้ด้านแหล่งและประเภทสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ทุกกลุ่มมีปัญหาการรับรู้ด้านแหล่งและประเภทสารสนเทศในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีปัญหามากที่สุด 3 ด้าน คือ ช่องทางการเผยแพร่สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมี

น้อยช่องทาง ผู้ให้สารสนเทศขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ถูกต้อง ทำให้ข้อมูลข่าวสารไม่เพียงพอ และการประชาสัมพันธ์และเผยแพร่สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

2.2.1 ช่องทางในการเผยแพร่สารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีน้อยช่องทาง ทั้งนี้เนื่องจากการเผยแพร่สารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนส่วนใหญ่จะใช้วิธีการเผยแพร่ผ่านบุคคลเพราะจะทำให้สามารถชี้แจงข้อมูล ข้อสงสัยต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี สะดวกและรวดเร็วโดยเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมพร ศรีธรรม (2551) พบว่า สื่อที่นักเรียนได้รับความรู้อันดับ 1 คือ บิดา/มารดา อันดับ 2 คือ ครู/อาจารย์ อันดับ 3 คือ วิชาเรียน อันดับ 4 คือ โทรทัศน์ และอันดับ 5 คือ อินเทอร์เน็ต การเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้กับประชาชนในชุมชนจะต้องใช้บุคลากรในชุมชน เช่นเดียวกับ นุชรี ศิริเสถียร (2548) พบว่า นักศึกษามีการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน ประเภทโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ ผ่านสื่อเฉพาะกิจประเภทอินเทอร์เน็ต ผ่านสื่อบุคคล ประเภทผู้ปกครอง/ญาติ มีผลต่อการตัดสินใจมากที่สุด ในการถ่ายทอดข้อมูลนั้น ผู้ให้ข้อมูลจะใช้วิธีการเผยแพร่ข้อมูลในหลายด้าน ทั้งการไปให้ข้อมูลถึงโรงเรียน และการส่งเอกสารผ่านทางเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งบางครั้งก็มีข้อจำกัดเรื่อง เวลาและโรงเรียนที่อยู่ไกล ทำให้การส่งต่อข้อมูลไม่สะดวก และในการไปตรวจเยี่ยมหรือให้ข้อมูลโรงเรียนแต่ละครั้ง ไม่มีงบประมาณค่าใช้จ่าย ผู้ปฏิบัติงานต้องไ้รลดและงบประมาณตัว

2.2.2 การเผยแพร่สารสนเทศอีกช่องทางหนึ่งของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนคือ การเผยแพร่ทางอินเทอร์เน็ต ทั้งนี้เนื่องจากการเผยแพร่สารสนเทศสื่ออินเทอร์เน็ตถือว่าเป็นสื่อที่มีความสะดวกทั้งกับผู้ให้สารสนเทศและผู้รับสารสนเทศ โดยผู้ให้สารสนเทศควรมีการจัดทำเว็บไซต์ที่น่าสนใจ เช่นอีแกน (Eagan 2008) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง The Buzz: โปรแกรมที่ใช้ในการสนับสนุนการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยการนำเสนอข้อมูลผ่านตัวเชื่อมต่อ และส่วนคัดกรองที่มีศักยภาพช่วยจัดการกับข้อมูลช่วยให้ผู้ใช้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างเป็นระบบ และควรเพิ่มช่องทางการให้สารสนเทศมากขึ้น เช่นการให้สารสนเทศทางสื่อโทรทัศน์ เพราะบุคคลส่วนใหญ่มีการรับรู้สารสนเทศทางโทรทัศน์มากและโทรทัศน์เป็นสื่อที่เข้าถึงผู้รับบริการได้มากและเร็วที่สุดในทุกท้องถิ่นงานวิจัยของเสรี ชงภัย (2551 : ออนไลน์) ได้ศึกษาเรื่องการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาผลการศึกษาวิจัยด้านการรับรู้ข่าวสารพบว่า ครูผู้สอนรับทราบข่าวสารทางการเมืองผ่านรายการทางโทรทัศน์มากที่สุดรองลงมาได้รับทราบด้วยการติดตามข่าวสารทางหนังสือพิมพ์ วิทยู การพูดคุยกับบุคคลอื่นและนิตยสารตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กังวาท พองแก้ว (มปป.) ได้ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสื่อมวลชนของ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลพบว่ากลุ่มผู้ให้ข้อมูลบริโภคสื่อโทรทัศน์มากที่สุด เช่นเดียวกับนุชรี คีรีเสถียร (2548) พบว่า นักศึกษามีการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชน ประเภทโทรทัศน์และหนังสือพิมพ์ และโรจนา บุญชูวงศ์ (2550 : 1) ได้ศึกษาเรื่อง การรับรู้ความเข้าใจ และความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับ “ธรณีพิบัติ” จังหวัดระนองที่มีต่อระบบการสื่อสารเพื่อการเตือนภัยผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีการติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผ่นดินไหวเป็นประจำทุกวันจาก สื่อโทรทัศน์มากที่สุด และสุมาลี สุวรรณนาคะ (2549) พบว่าผู้ใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีการรับรู้เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านประโยชน์ในการใช้และความสะดวกในการใช้แตกต่างกัน มีการยอมรับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

2.2.3 การเผยแพร่สารสนเทศทางเอกสารสิ่งพิมพ์ ถือว่าเป็นการเผยแพร่ที่มีมานานและสะดวกสำหรับผู้ให้สารสนเทศ แต่บางครั้งผู้รับสารสนเทศไม่ได้ให้ความสนใจมากนัก ยิ่งถ้าเป็นเอกสารที่ไม่มีจุดเน้น ความสนใจของผู้รับก็น้อยลง ทั้งนี้เนื่องจากมีสื่อ เว็บไซต์ นวัตกรรมใหม่ๆที่สามารถถ่ายทอดสารสนเทศได้ดีกว่าสื่อสิ่งพิมพ์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อีแกน (Eagan 2008) พบว่าเครื่องมือที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลผ่านตัวเชื่อมต่อและ ส่วนคัดกรอง ที่มีศักยภาพช่วยจัดการกับข้อมูลที่มีมากเกินไปตามความต้องการ ช่วยให้ผู้ใช้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างเป็นระบบ เช่นเดียวกับ มา (Ma 2007) พบว่าการใช้เทคโนโลยีในการรวบรวมข้อมูลและมีการให้บริการที่รวดเร็วครบวงจร และสุมาลี สุวรรณนาคะ (2549) พบว่าการยอมรับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้ใช้ระบบ มีระดับการรับรู้ด้านประโยชน์ในการใช้ระบบ และด้านความสะดวกในการใช้ อยู่ในระดับปานกลาง และลักษณะส่วนบุคคล พบว่า อายุ สาขาที่จบการศึกษาและแผนงานที่แตกต่างกันมีการยอมรับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศแตกต่างกัน

2.2.4 การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งได้มีการเผยแพร่สารสนเทศร่วมกับโครงการอาหารกลางวัน ทั้งนี้เนื่องจากบางโรงเรียนที่ได้เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีปัจจัยสนับสนุนที่ไม่พร้อม เช่น เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่มีจำนวนบุคลากรน้อย ไม่เพียงพอกับการปฏิบัติงานด้านการเกษตรและไม่มีพื้นที่ในการทำโครงการเกษตร หรือบางโรงเรียนจะมีแต่เฉพาะครูผู้หญิงอย่างเดียว ทำให้การปฏิบัติงานเกษตรทำได้ยาก และบางครั้งการรับข้อมูลก็ไม่ถูกต้องและเป็นปัจจุบันเพราะความห่างไกลของโรงเรียนและขาดเทคโนโลยีสารสนเทศทำให้การติดต่อประสานงานเป็นปัญหาตลอดจนอุปสรรคมีมาก และบางครั้งบุคลากรในโรงเรียนมีเจตคติที่ไม่ค่อยดีต่อโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพราะเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับบุคลากรของโรงเรียนและปัญหาใหญ่อีกด้านก็คือ งบประมาณของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมาไม่ตรง

เวลาและค่าเช่า ทำให้โครงการไม่ต่อเนื่อง ซึ่งเป็นหน้าที่ที่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนต้องทำความเข้าใจ และให้สารสนเทศที่ถูกต้องกับผู้ปฏิบัติงานของโรงเรียน

2.3 ปัญหาด้านการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ทุกกลุ่มมีปัญหาการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีปัญหามากที่สุดคือ ด้านเอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีน้อย ไม่เพียงพอ มีเนื้อหาไม่ชัดเจน มีการใช้ภาษาที่เข้าใจยาก เช่น คำว่า โรงเรียนต้นแบบ โรงเรียนปกติ และโรงเรียนเครือข่ายซึ่งผู้ปฏิบัติงานบางคนยังไม่เข้าใจว่าโรงเรียนของตนเองจัดอยู่ในโรงเรียนประเภทใดของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจึงทำให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความยากลำบาก เนื่องจากความไม่เข้าใจและความไม่พร้อมของโรงเรียน ดังที่ชัชวาล วงษ์ประเสริฐ (2537) ได้กล่าวถึงปัญหาและอุปสรรคในการรับสารสนเทศ คือ อุปสรรคจากผู้รับและผู้ส่งสาร ได้แก่ ความแตกต่างของระดับภาษาและการใช้ภาษา เช่น การพูด โดยใช้คำศัพท์ที่เข้าใจยากให้ความหมายคลุมเครือ ความแตกต่างในเรื่องระดับการศึกษา ระดับสมอง การขาดความเชื่อถือซึ่งกันและกันของคู่สื่อสาร ความแตกต่างในเรื่องปัจจัยส่วนบุคคล เช่น วัย เพศ ระดับชั้นทางสังคม เผ่าพันธุ์ ความเครียดทางด้านร่างกายและจิตใจขณะทำการสื่อสาร สภาพแวดล้อมในขณะที่สื่อสาร และการขาดประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกัน อุปสรรคจากตัวข่าวสาร เช่น ข่าวสารหรือสารสนเทศได้มีการจัดเตรียมอย่างรีบร้อนขาดใจความสำคัญ ไม่ชัดเจน ไม่ครบถ้วน อุปสรรคจากช่องทางการสื่อสาร เช่น การเลือกใช้สื่อไม่เหมาะสมกับลักษณะของข่าวสารหรือความต้องการของผู้รับ ขาดความต่อเนื่องในการนำสารไปยังผู้รับ อุปสรรคจากผลของการสื่อสาร เช่น ในการสื่อสารนั้นขาดความต่อเนื่องในการนำผลของการสื่อสารไปใช้อย่างสม่ำเสมอ ผลของการสื่อสารไม่ตรงกับแนวคิดหรือความต้องการ

3. ข้อเสนอแนะ

ผลจากการวิจัยนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้วิจัยสรุปข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

3.1.1 ข้อเสนอแนะต่อเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ที่มีหน้าที่ให้การดูแลรับผิดชอบโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ควรมีการติดต่อประสานงานอย่างสม่ำเสมอ และควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลของโครงการอาหารกลางวัน

แบบยั่งยืนกับโรงเรียนในความรับผิดชอบหลาย ๆ วิธี เช่น แจกเอกสารบ่อย ๆ จัดพบกลุ่มปรึกษาหารือ จัดสร้างเว็บไซต์ เพื่อเผยแพร่สารสนเทศ

3.1.2 ข้อเสนอแนะต่อเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบโรงเรียนที่เข้าร่วม โครงการทั้งโครงการอาหารกลางวัน และโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ควรมีการให้ข้อมูลที่ชัดเจน ให้ผู้รับผิดชอบโครงการของโรงเรียนได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน

3.1.3 ข้อเสนอแนะต่อผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ควรมีการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับโครงการให้กับเพื่อนครูใน โรงเรียนได้รับรู้เกี่ยวกับผลงานที่กระทำในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน และมีการจัดตั้งคณะทำงานที่เป็นรูปธรรม

3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

3.2.1 ในการทำการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการพัฒนาแหล่งสารสนเทศ เช่น พัฒนาเว็บไซต์ แนวทางที่ทำให้ผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนได้เข้าถึงสารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น

3.2.2 ควรมีการศึกษาวิจัย การเข้าถึงสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน แยกตามขนาดของโรงเรียน เช่น โรงเรียนขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ มีการเข้าถึงสารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา (2538) *การจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนมัธยมศึกษา* สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร คอมพิวเตอร์ไมโครซิสเต็ม
- กระทรวงศึกษาธิการ (2549) *คู่มือการปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน* กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร
- กระทรวงศึกษาธิการ (2550) *คู่มือการปฏิบัติงานโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน* กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร
- กมลศิลป์ แก้วยาศรี (2548) "การรับรู้และการปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1 วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- กังวาท ฟองแก้ว (มปป.) "การรับรู้อัตลักษณ์ทางเพศจากการบริโภคสื่อมวลชน ของกลุ่มเยาวชนแกนนำในจังหวัดเชียงใหม่" วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- กลุ่มฝึกอาชีพการเกษตร ชุมเกษตรกรใน โรงเรียน (2544) "คู่มือโครงการฝึกอาชีพการเกษตร" ค้นคืนวันที่ 6 ตุลาคม 2553 จาก <http://www.doae.go.th/daelink/tac>
- กลุ่มวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี (2550) "ภาคเหนือกับเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โครงการอาหารกลางวันอย่างยั่งยืน ปีงบประมาณ 2550" ค้นคืนวันที่ 19 กรกฎาคม 2553 จาก [www. Schoollunch Foundation](http://www.SchoollunchFoundation)
- โครงการอาหารกลางวันตามแนวพระราชดำริ (2551) "ปลูกผักเพื่ออาหารกลางวันสำหรับเด็กนักเรียนตาม แนวพระราชดำริ" ค้นคืนวันที่ 13 มิถุนายน 2553 จาก www.thailandchonburi.com.
- จารึก ยิ้มยิ้ม (2547) "ปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาการบริหารงานโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ เขตการศึกษา 12" : วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา ค้นคืนวันที่ 13 มิถุนายน 2553 จาก <http://graduate.buu.ac.th/>
- จิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ (มปป.) ค้นคืนวันที่ 13 มิถุนายน 2553 จาก <http://www.nana-bio.com/psychology/>

- เจริญ นิลสุ (2549) “การรับรู้สารสนเทศโรคไข้เลือดออกของประชาชนในอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต แขนงวิชาสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ฉลอง จำปาสิม (2549) “ภาพปัญหาการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา” ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- เฉลิมพร ศรีธรรม (2551) "การรับรู้ประโยชน์และการปฏิบัติในการบริโภคผักผลไม้ของนักเรียนวัยรุ่นในโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอดินแดง)" วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการชุมชน มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ชิตา โดเรือง (2553) “ทฤษฎีการรับรู้” ค้นคืนวันที่ 6 มิถุนายน 2554 จาก <http://www.learners.in.th/blog/chi1003/387799>
- ชัชวาล วงษ์ประเสริฐ (2537) หลักและแนวคิดในการสื่อสารสารนิเทศ ใน วศิณ ชูประยูร (บรรณาธิการ) สารนิเทศเบื้องต้น : Introduction to information science (หน้า 22-38) ปทุมธานี สาขาวิชาสารนิเทศ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
- ชุดิมา วัชรกุล (2550) “การรับรู้ภาพลักษณ์ บริโภคนิสัย และการควบคุมน้ำหนักของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตเทศบาลนครขอนแก่น” วิทยานิพนธ์ปริญญาสาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ชินวรณ์ บุญเกียรติ (2553) บรรยายพิเศษโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาผ่านระบบสารสนเทศ กลุ่มพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงศึกษาธิการ
- ณัฐณี แจ้งจำ (2549) “การรับรู้โภชนาการชนที่มีต่อเด็กปฐมวัยของผู้ค้าปลีกกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ถนอมศรี คงทน (2546) “สภาพการบริหารงานโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ปริญญาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- ทuireน พันธุ์ปรุ (2551) “การประเมินผลโครงการอาหารกลางวันของโรงเรียนอนุบาลจิตอาหาจังหวัดสมุทรปราการ” วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- ไทยรัฐออนไลน์ (2553) โครงการอาหารกลางวัน ค้นคืนวันที่ 23 ตุลาคม 2553 จาก www.thairath.co.th/member/login

- ชั้นยวัฒน์ รัตนศักดิ์ (2546) "ความไม่มั่นคงในการดำเนินชีวิตของคนไทยภายใต้โครงการของรัฐ"
รัฐศาสตร์ปริทัศน์ 38, 1 (มกราคม-มิถุนายน)
- นภดล ทนงรัตน์ (2548) "การรับรู้สื่อเฉพาะกิจของธุรกิจระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของผู้บริโภค
ในอำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น" รายงานการศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- นุชรี ศิริเสถียร (2548) "การรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ของนักศึกษาที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษา
ต่อในมหาวิทยาลัยคริสเตียน" วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- นันทา วิทาวุฒิสักดิ์ (2545) "เส้นทางการจัดการสารสนเทศสู่การจัดการความรู้" *สารสนเทศ*
3, 2 (กันยายน – ธันวาคม)
- บุญหนา อินทร์ลีลา (2549) "การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดโครงการอาหารกลางวันใน
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดบุรีรัมย์" วิทยานิพนธ์
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์
- พงศร์ดี แก้วอ้าย (2540) "สภาพการจัดโครงการอาหารกลางวันในกลุ่มโรงเรียนทุ่งหัวช้าง จังหวัด
ลำพูน" วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- พรพิมล รักษาแก่นตง (2550) "การรับรู้และการใช้ประโยชน์ข้อมูลบนฉลากอาหารของนักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (มอดินแดง)" วิทยานิพนธ์
ปริญญาสาขารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโภชนาการชุมชน
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- พรหมสวัสดิ์ ทิพย์คงคา (2553) *อาชีพประกาศผลรางวัลระดับชาติโครงการอาหารกลางวันดีเด่นปี*
52 คั่นคืนวันที่ 15 ตุลาคม 2553 จาก www.naewna.com
- พินิจ จันทรกระจ่าง (2551) การบรรยายพิเศษโดยอดีตที่ปรึกษาด้านมาตรฐานอาชีวศึกษา
เกษตรกรรมและประมง (วันที่ 29 กรกฎาคม 2551)
- พิมพร ศะริจันทร์ (2551) กลุ่มวชท. "ภาคเหนือกับเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โครงการอาหารกลางวัน
อย่างยั่งยืน" คั่นคืนวันที่ 13 มิถุนายน 2553 จาก [www. Schoollunch Foundation](http://www.Schoollunch Foundation)
- พิมพร ศะริจันทร์ (2552) "จากการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินงานในการจัดเวที
แลกเปลี่ยนเรียนรู้โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี
สุโขทัย" คั่นคืนวันที่ 13 มิถุนายน 2553 จาก www. Schoollunch Foundation

- พุลศรี พหลสิทธิ์ (2549) “การประเมินผลโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดปทุมธานี” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
- ไพรัช อนุมา (2550) “การบริหาร จัดการโครงการอาหารกลางวันแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียน บ้านน้ำเขียว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3”
- ไพรวลัย เตชะวงศ์ (2549) การศึกษากระบวนการจัดทำโครงการอาหารกลางวัน และความพึงพอใจของนักเรียนและ ผู้ปกครองนักเรียนต่อการดำเนินโครงการอาหารกลางวัน ปีการศึกษา 2549
- ระเบียบคณะกรรมการบริหารกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษาว่าด้วยการรับการเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ. 2536
- ราชบัณฑิตยสถาน *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525* (2539) พิมพ์ครั้งที่ 6 กรุงเทพมหานคร อักษรเจริญทัศน์ 2539
- โรงเรียนบ้านท่าदान (2550) *โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนบ้านท่าदान* ค้นคืนวันที่ 16 กันยายน 2553 จาก <http://gotoknow.org/blog/uthaitani-agri>
- โรจนา บุญชูวงศ์ (2550) “การรับรู้ความเข้าใจและความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่เสี่ยงภัย “ธรณีพิบัติ” จังหวัดระนองที่มีต่อระบบการสื่อสารเพื่อการเตือนภัย”
- วชิระ จิมหนองจอก (2552) “*ทฤษฎีการรับรู้ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*” ค้นคืนวันที่ 13 มิถุนายน 2553 จาก <http://gotoknow.org>
- วาตี ภูโรจสวัสดิ์ (2552) *เลี้ยงไก่ไข่เพื่ออาหารกลางวันนักเรียน CSR + Branding ของซีพีเอฟ* เจริญโภคภัณฑ์อาหาร
- วันนา กลางหนองแสง (2550) “การรับรู้เทคนิคการสอนและประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- วิลาวัลย์ เฟื่องพานิช (2539) “สภาพและปัญหาการจัดดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วีราภรณ์ พุทธิวงศ์ “การรับรู้ทางโภชนาการและการจัดเตรียมอาหารของผู้ปกครองให้กับเด็กระดับอนุบาล” วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต โภชนศาสตร์ศึกษา

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

- ศิริศักดิ์ สุนทรไชย และคณะ (2549) “สถานภาพการจัดโครงการอาหารกลางวัน โรงเรียน
ในจังหวัดนนทบุรี : กรณีศึกษา 2 โรงเรียนในอำเภอบางกรวย” นนทบุรี : ฝ่ายพัฒนา
และเผยแพร่งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ศิริรัตน์ อินทนู (2550) “ความคิดเห็นของคณะกรรมการโครงการอาหารกลางวัน ที่มีต่อการจัด
โครงการอาหารกลางวันในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2” ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาธุรกิจศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพศึกษาภาคเหนือ (2552) โครงการอาหารกลางวัน ค้นคืนวันที่ 15
มิถุนายน 2553 จาก www.nsdv.go.th/2005/about/01.php
- สมาน ลอยฟ้า (2544) “การรู้สารสนเทศ : ทักษะที่จำเป็นสำหรับสังคมสารสนเทศ Information
Literacy : Essential Skill for Information Societ” บรรณารักษศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น 19,1 (ตุลาคม – ธันวาคม) หน้า 1-5
- สมนึก เสียงหวาน (2551) การประเมินโครงการอาหารกลางวัน โรงเรียนเทศบาล 3 ชุมชนวัด
จันทร์वास สังกัดเทศบาลเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี ค้นคืนวันที่ 13 มิถุนายน
2553 จาก <http://tpb3.ac.th>
- สุบิน แพทย์รัตน์ (2550) แนวทางการปฏิบัติการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
กรุงเทพมหานคร สำนักความร่วมมือสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- สุมาลี สุวรรณาคะ (2549) "การรับรู้เกี่ยวกับระบบเทคโนโลยีสารสนเทศกับการยอมรับระบบ
เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้ใช้ระบบ" จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การสถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
- สันติ ทันชม (2553) “จิตวิทยากลุ่มเกสตัลท์ สถาบันราชภัฏธนบุรี” ค้นคืนวันที่ 13 มิถุนายน
2553 จาก <http://dit.dru.ac.th>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552) “โครงการอาหารกลางวัน”
ค้นคืนวันที่ 15 มิถุนายน 2553 จาก <http://school lunch.obec.go.th/news/>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2536) “ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงาน
โครงการอาหารกลางวัน” ค้นคืนวันที่ 15 มิถุนายน 2553 จาก [www.
libauto.tsu.ac.th/ulib/dublin](http://www.libauto.tsu.ac.th/ulib/dublin).
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2549) “การวิจัยการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน
แบบยั่งยืนในโรงเรียนประถมศึกษา : ภายใ้การดำเนินงานของ สอศ.”

- กรุงเทพมหานคร วิทยาลัยสารพัดช่างพระนคร
สำนักงานโครงการอาหารกลางวัน (2552) “โครงการอาหารกลางวันยั่งยืน” ค้นคืนวันที่ 15
มิถุนายน 2553 จาก <http://schoollunch.obec.go.th>
- สำนักผู้ตรวจราชการประจำเขตตรวจราชการที่ 3 (2553) “โครงการอาหารกลางวัน” ค้นคืนวันที่
15 มิถุนายน 2553 จาก <http://inspect3.moe.go.th>
- สำนักงานมูลนิธิอาหารกลางวันหลวงพ่อคุณปริสุทโธ ออนไลน์ (2553) “โครงการอาหารกลางวัน
หลวงพ่อคุณปริสุทโธ” ค้นคืนวันที่ 23 ตุลาคม 2553 จาก www2.korat5.go.th
- เสถียร เพ็ชรรัตน์ (2551) “เปรียบเทียบภาวะทุพโภชนาการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนกรณีศึกษา
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนพิระยานุเคราะห์ 4 กับโรงเรียนประชาอุทิศโคกม่วง
วิทยาลัยประมงปัตตานี” งานศูนย์ข้อมูลและสารสนเทศ ฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ
เสรี ช้างภัย (2551) “การรับรู้ข่าวสารทางการเมืองของครูสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด
ขอนแก่น” ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตการศึกษา ค้นคืนวันที่ 13 มิถุนายน
อศนี วันชัย (2553) “วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช” ค้นคืนวันที่ 13 มิถุนายน
2553 จาก www.thaigoodview.com.
- อธิปชัย คลี่สุนทร (2536) “ผู้บริหารระบบสารสนเทศคอมพิวเตอร์ : ความเกี่ยวข้องและข้อคิดเพื่อ
พิจารณา” สารสนเทศ ศธ. 2537 ขอนแก่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- Allen, David W. (2009) *Voices From the Field on Effective Intervention Practices: How
Early Childhood Special Educators Receive, Respond to, and Apply Information and
Experiences*. United States : University of Idaho.
- Atherton, Pauline. (1979) *Handbook for Information Systems and Services*. Paris:
unesco.
- Banerjea-Brodeur, Nicolas Paul (2004) *Advance Passenger Information/Passenger
Name Record: Privacy Rights and Security Awareness*. Canada: McGill University.
- Bergman, EA and Gordon, RW. (2010) *American Dietetic Association. Position of the
American Dietetic Association: Local Support for Nutrition Integrity in Schools**
USA : Central Washington University
- Bruce. C. (2007) *Seven Faces of Information Literacy in Higher Education*. From. Retrieved
June 13, 2010 from <http://sky.fit.qut.edu.au/>
- Bullock, SL and others (2010) *Food and Beverage Environment Analysis and Monitoring*

- System: a Reliability Study in the School Food and Beverage Environment*• USA. Samuels & Associates.
- Cho, Nadow (2004) *Understanding Barriers to Implementing Quality Lunch and Nutrition Education*. USA : Emerson College.
- Christofero, Tracy M.(2005) *Information Privacy as Required by the Health Insurance Portability and Accountability Act of 1966 (HIPAA): Awareness and Barriers to Compliance as Experienced by Small Health Care Practitioners in Rural West Virginia*. Florida : Nova Southeastern University.
- Eagan, James. (2008) *The Buzz: Supporting Extensively Customizable Information Awareness Applications*. United States – Georgia : Georgia Institute of Technology.
- Farah, Jocelyne (2004) [Title] . *A Study of the Federal Management Community's Awareness, Attitudes and Understanding of Information Security Requirements: Focus on FISMA best practices* Oklahoma : The University of Tulsa.
- Gokhale, Mitali Satish (2003) *Information for Prevention: Online Data Mining System for Early Detection of Skin Cancer and Awareness Education*. United States – Texas : The University of Texas at Arlington.
- Hinrichs P. (2010) *The Effects of the National School Lunch Program on Education and Health*. Washington: Georgetown Public Policy Institute, Georgetown University.
- Johnston Y and others (2010) *Rock on Cafe: Achieving Sustainable Systems Changes in School Lunch Programs*. New York : Binghamton University.
- Lazor, K, Chapman, N and Levine, E. (2010) *Soy Goes to School: Acceptance of Healthful, Vegetarian Options in Maryland Middle School Lunches*• USA. Montgomery County Schools.
- Long MW, Henderson KE. (2010) *Evaluating the impact of a Connecticut program to reduce availability of unhealthy competitive food in schools*. Boston : Harvard School of Public Health.
- Ma, Yiming (2007) *Managing Uncertain Spatial Information and Enabling Similarity Search for Situational Awareness Applications*. United States : University of California, Irvine.
- Nozue, M and others (2010) *Amounts Served and Consumed of School Lunch Differed by*

Gender in Japanese Elementary Schools. Japan : Toyama, Shinjuku-ku, Tokyo.

Streff, Kevin. (2005) *Information Assurance Awareness: Food Sector.* Minnesota :
Capella University.

Sweitzer, SJ. and others. (2010) *Lunch Is In the Bag: Increasing Fruits, Vegetables, and
Whole Grains in Sack Lunches of Preschool-Aged Children.* USA : The
University of Texas at Austin.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ

1. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านการรับรู้สารสนเทศ

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิริรัตน์ เพ็ชรแสงศรี

สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ
ทหารลาดกระบัง เลขที่ 1 ซ.ฉลองกรุง1 ลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

วุฒิทางการศึกษา Ed.D (Instructional Design and Technology)

ก.ม. (โสตทัศนศึกษา)

ประสบการณ์หรือความชำนาญ ผู้สอนเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมเพื่อ
การศึกษา

1.2 ชื่อ นาง ปิยวรรณ คุณสินธุ์

สถานที่ทำงาน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
ถนนหาดเจ้าสำราญ ตำบลนาวิ่ง อ.เมือง

จ.เพชรบุรี 76000

วุฒิการศึกษา อ.ม. (บรรณารักษศาสตร์)

ประสบการณ์หรือความชำนาญ ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

1.3 ชื่อ นางปฐมาภรณ์ วงศ์ชนะภัย

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคนิคสมุทรสงคราม อ.เมือง จ. สมุทรสงคราม 75000

วุฒิทางการศึกษา ศศ.ม (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์)

ประสบการณ์หรือความชำนาญ หัวหน้างานวิทยบริการและห้องสมุด

2. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญด้านโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

2.1 ชื่อ นายรัช เรื่องโสภณ

สถานที่ทำงาน ข้าราชการบำนาญ อธิการผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี 76120

วุฒิทางการศึกษา วท.ค. (พืชไร่-นา)

ประสบการณ์หรือความชำนาญ ควบคุมงานด้านโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

2.2 ชื่อ นายชุมพร พันธุ์ศิริ

สถานที่ทำงาน ข้าราชการบำนาญ อธิการผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

วุฒิการศึกษา M.Agr. (Ed.) (Agricultural Education) University of the Philippine LOS BAN NOS

ประสบการณ์หรือความชำนาญ ควบคุมงานด้านโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

2.3 ชื่อ นายอดิชาติ สามนคร

สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ต.สามพระยา อ.ชะอำ จ.เพชรบุรี

วุฒิทางการศึกษา วท.ม. (ส่งเสริมการเกษตร)

ประสบการณ์หรือความชำนาญ หัวหน้าควบคุมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

ภาคผนวก ข

ขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

ที่ ศร 0522.15(1) / ๐.113

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวชิราวุธ
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

3 กันยายน 2553

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์ให้นักศึกษาทดลองเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางศุภกัญญา พงศ์ภัสสร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แผนกวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมวชิราวุธ ได้ยื่นขออนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การรับรู้สาระสนเทศ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนมา หาญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริทวิศักดิ์ กับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรังษิณี ภิญโญอนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้นักศึกษาดังกล่าวจะตั้งขอเก็บข้อมูลเพื่อทดลองวิจัยเกี่ยวกับการวิจัยขอ ผู้บริหาร และครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน และครูผู้รับผิดชอบด้านสาธารณสุขอนามัยจาก โรงเรียนของท่าน สาขาวิชาศิลปศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่าน อนุญาตให้นักศึกษาทดลองเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษานำเรียนด้วยตนเอง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ชำนาญ เขากิ่งสิงห์)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์

บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์

โทร. 0 2504 8515-7

โทรสาร 0 2503 3564

ที่ ศบ 0522.15(1)/ว 114

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

3 กันยายน 2553

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสุกัญญา พงศ์ภักดิ์สร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แผนกวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้เวียนอุทิศให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การบริหารจัดการสวนทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนาวา หาญกุล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริสวัสดิ์ กับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ ภิญโญคุณนิตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษาดังกล่าวเป็นขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ในเขตพื้นที่การศึกษาของท่าน สาขาวิชาศิลปศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาดังกล่าวเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำติดตนด้วยตนเอง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ชำนาญ เขาวงกิตพงศ์)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์

บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์

โทร. 0 2504 8515-7

โทรสาร 0 2503 3564

ที่ ศช 0522.15(1) / จ.114

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์
ตำบลบางซุด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี 11120

3 กันยายน 2553

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
วิทยน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษานนทบุรี เขต 2
สิ่งที่ส่งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วยนางสุกัญญา พงศ์ภักดิ์ นัศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แผนกวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พิศนภา หาญพล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริสวัสดิ์ กับ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ ภิญโญภนงค์พงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษาดำเนินขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจากโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ในเขตพื้นที่การศึกษของท่าน สาขาวิชาศิลปศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเขียนด้วยตนเอง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ พิศนภา หาญพล)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์

บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์

โทร. 0 2504 8515-7

โทรสาร 0 2503 3564

ที่ ศษ 0522.15(1) / ๗114

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์
 ตำบลบางพลู อำเภอป่าแก้ว
 จังหวัดนนทบุรี 11120

3 กันยายน 2553

เรื่อง ขอลงความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เรื่อง ผู้ช่วยงานเขตพื้นที่การศึกษามุททศสงคราม
 สิ่งที่ตั้งมาด้วย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสุกัญญา พงศ์วิเศษ นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แผนกวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การวิจัยสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ตามโครงการวิทยานิพนธ์ที่แนบมาด้วยนี้ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ หาญผล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวิมล คุ้ม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ ภูมิไธยานันตพงษ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในการนี้ นักศึกษาจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจาก โรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ในเขตพื้นที่การศึกษาของท่าน สาขาวิชาศิลปศาสตร์ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย ดังทวีปรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียนคัมภีร์ตนเอง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ชำนาญ งามศิริพิงค์)
 ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์

บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์

โทร. 02504 8515-7

โทรสาร 02503 3564

ที่ ศบ 0522.15(1) / 0 114

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์
 ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
 จังหวัดนนทบุรี 11120

3 กันยายน 2553

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
 เรือน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2
 สิ่งที่เกี่ยวข้อง โดย โครงการวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางศุภกัญญา พงศ์ภัตตร นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แผนกวิชาสารสนเทศศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมศาสตร์ ได้รับทุนวิจัยให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การรับผู้เรียน สภทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี ตาม โครงการวิทยานิพนธ์ ที่แนบมาด้วยนี้ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.กัญญา หาญพุด เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และ รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริศักดิ์ กิ่งแก้ว เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ ภิญโญนันตพงษ์ เป็นอาจารย์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ในกรณีนี้นักศึกษาจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยจาก จากโรงเรียนที่เข้าร่วม โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ในเขตพื้นที่การศึกษาของท่าน สาขาวิชาศิลปศาสตร์ จึงขอความ อนุเคราะห์จากท่านอนุญาตให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย สำหรับรายละเอียดอื่น ๆ นักศึกษาจะนำเรียน ด้วยตนเอง และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

 (รองศาสตราจารย์ชำนาญ เชาวศิริพิงศ์)
 ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศิลปศาสตร์

บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์

โทร. 0 2504 8515-7

โทรสาร 0 2503 3564

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง

การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับ ผู้บริหาร ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน ครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย ของโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม และ เขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2

2. เป็นแบบสอบถามการรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน เพื่อนำข้อมูลเรื่องการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมาใช้เพื่อพัฒนาการขยายผลโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนไปสู่โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 และเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรีเขต 2 เขตพื้นที่การศึกษาสมุทรสงคราม และ เขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เพิ่มขึ้น

3. โปรดตอบแบบสอบถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง ข้อมูลที่ได้จะปกปิดเป็นความลับ ไม่มีโทษกับผู้ตอบแบบสอบถาม เพราะจะนำผลไปใช้เพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น

แบบสอบถามนี้มี 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

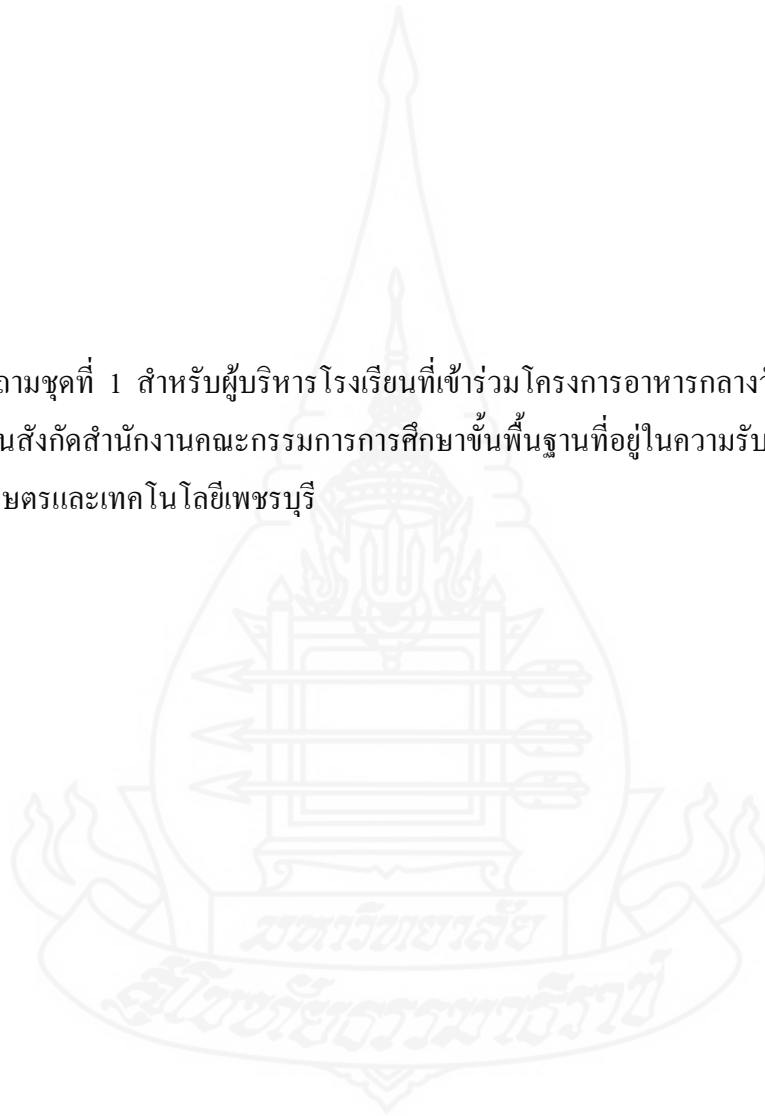
ตอนที่ 2 การเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ตอนที่ 3 การรับรู้สารสนเทศ ใน 6 ด้าน คือ

- 1) ด้านบริหารและกระบวนการ
- 2) ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร
- 3) ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร
- 4) ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข
- 5) ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- 6) ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ การรับรู้สารสนเทศ และปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนได้

แบบสอบถามชุดที่ 1 สำหรับผู้บริหารโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของ
โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่อยู่ในความรับผิดชอบของ
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

แบบสอบถามเรื่อง

การรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. โรงเรียน.....
เขตพื้นที่การศึกษา.....
จังหวัด.....
2. เพศ
() 1. ชาย () 2. หญิง
3. ตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม
() 1. น้อยกว่า 5 ปี () 2. 5 - 10 ปี
() 3. 11 - 15 ปี () 4. มากกว่า 15 ปี

ตอนที่ 2 การเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

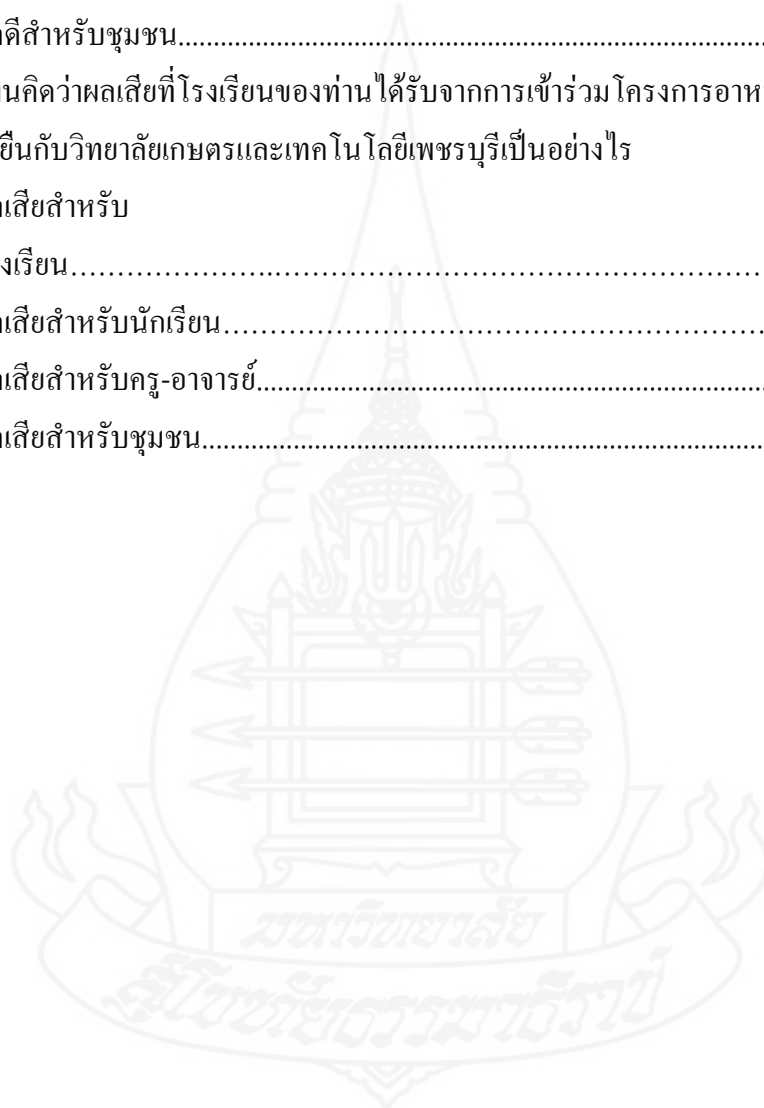
คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน เป็นข้อ
คำถามแบบเลือกตอบ และสามารถตอบได้หลายข้อ

1. ประเภทของโรงเรียน
() 1. โรงเรียนขนาดเล็ก
() 2. โรงเรียนขนาดกลาง
() 3. โรงเรียนขนาดใหญ่
2. จำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2553 รวมทั้งสิ้น.....คน
แยกเป็น

☐ 1. ก่อนประถมศึกษา	จำนวน.....คน
☐ 2. ประถมศึกษา	จำนวน.....คน
☐ 3. มัธยมศึกษา	จำนวน.....คน

3. การเข้าร่วมโครงการฯ ของโรงเรียน ท่านรับรู้ข้อมูลของโครงการฯ จากแหล่งใด
- () 1. โรงเรียนต้นแบบที่เข้าร่วมโครงการฯ
 - () 2. เจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี
 - () 3. เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - () 4. ศิษย์เก่าของโรงเรียนที่จบและเข้ามาเรียนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี
 - () 5. ข้อมูลจาก สื่อสิ่งพิมพ์ โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต
4. โรงเรียนของท่านเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนโดยวิธีใด
- () 1. ได้รับความคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 - () 2. ได้รับการคัดเลือกจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี
 - () 3. สมัครผ่านโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนแล้ว
5. โรงเรียนของท่านเข้าร่วมโครงการฯ ตั้งแต่เมื่อใด
- () 1. ปี พ.ศ. 2546 - 2547
 - () 2. ปี พ.ศ. 2548 - 2549
 - () 3. ปี พ.ศ. 2550 - 2551
 - () 4. ปี พ.ศ. 2552 - 2553
6. โรงเรียนของท่านจัดอยู่ในประเภทใดของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- () 1. โรงเรียนต้นแบบ
 - () 2. โรงเรียนปกติ
 - () 3. โรงเรียนเครือข่าย
7. ลักษณะของโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนของท่านเป็นอย่างไร
- () 1. ช่วยเหลือตนเองได้ 100 %
 - () 2. ช่วยเหลือตนเองได้บางส่วน
 - () 3. เป็นโรงเรียนขาดแคลน
8. โรงเรียนของท่านเคยเข้าร่วมเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- () 1. เคย
 - () 2. ไม่เคย

9. ท่านคิดว่าผลดีที่โรงเรียนของท่านได้รับจากการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีเป็นอย่างไร
- ผลดีสำหรับโรงเรียน.....
- ผลดีสำหรับนักเรียน.....
- ผลดีสำหรับครู-อาจารย์.....
- ผลดีสำหรับชุมชน.....
10. ท่านคิดว่าผลเสียที่โรงเรียนของท่านได้รับจากการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีเป็นอย่างไร
- ผลเสียสำหรับ
โรงเรียน.....
- ผลเสียสำหรับนักเรียน.....
- ผลเสียสำหรับครู-อาจารย์.....
- ผลเสียสำหรับชุมชน.....

ตอนที่ 3 สภาพการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

3.1 ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจากแหล่งใด (เลือกได้หลายข้อ)

- () 1. แหล่งสารสนเทศบุคคล
- () 2. เอกสารและเจ้าหน้าที่จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี
- () 3. เอกสารและเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- () 4. หนังสือพิมพ์
- () 5. โทรทัศน์
- () 6. อินเทอร์เน็ต
- () 7. แหล่งอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้เผยแพร่สารสนเทศ
-
-
-

3.2 ท่านรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในแต่ละด้านต่อไปนี้
อย่างน้อยเพียงใด

- ด้านบริหารและกระบวนการ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- ด้านกิจกรรมประกอบอาหาร โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข
- ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

โปรดแสดงความคิดเห็นเรื่องการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมิน

- คะแนน 5 หมายถึง มีการรับรู้สารสนเทศ ในระดับ มากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง มีการรับรู้สารสนเทศ ในระดับ มาก
- คะแนน 3 หมายถึง มีการรับรู้สารสนเทศ ในระดับ ปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง มีการรับรู้สารสนเทศ ในระดับ น้อย
- คะแนน 1 หมายถึง มีการรับรู้สารสนเทศ ในระดับ น้อยที่สุด

ที่	การรับรู้สารสนเทศ	ระดับการรับรู้สารสนเทศ				
		5	4	3	2	1
	ท่านรับรู้สารสนเทศด้านการบริหารและกระบวนการ					
	โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพียงใด					
1	นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการใช้เงินกองทุน โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
2	นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับภาวะทุพโภชนาการของนักเรียน					
3	นโยบายกระทรวง ศึกษาธิการเกี่ยวกับการสนับสนุนโครงการอาหารกลางวันนักเรียน					
4	พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ.2535					
5	โครงสร้างการบริหาร โครงการระดับชาติ ระดับกระทรวง และระดับ กรม/สำนักงาน					
6	การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของโรงเรียน					
7	หลักการและวัตถุประสงค์ของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
8	แนวปฏิบัติเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
9	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการสนับสนุนโครงการอาหารกลางวัน					
10	การมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียนในการจัดโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
11	แนวปฏิบัติของโรงเรียนเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
12	ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					

ที่	การรับรู้สารสนเทศ	ระดับการรับรู้สารสนเทศ				
		5	4	3	2	1
13	ความร่วมมือด้านอาหารกลางวันจากหน่วยงานราชการต่าง ๆ					
14	ความร่วมมือจาก อบต.หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวัน					
15	งบประมาณที่โรงเรียนได้รับในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน					
16	งบประมาณที่โรงเรียนได้รับจากโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
17	กระบวนการในการดำเนินงานของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
18	การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
19	การชี้แจงข่าวสารความเคลื่อนไหวของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ					
20	องค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ พัฒนารูปแบบการผลิตอาหารที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความยั่งยืน					
21	องค์ความรู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี					
22	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ขยายผลไปสู่ชุมชนและโรงเรียนเครือข่าย					

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการรับรู้สารสนเทศด้านบริหารและกระบวนการ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

.....

.....

.....

.....

ที่	การรับรู้สารสนเทศ	ระดับการรับรู้สารสนเทศ				
		5	4	3	2	1
23	ทำนรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพียงใด					
24	กิจกรรมการผลิตอาหารจากผลผลิตของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
25	การเตรียมกิจกรรมทางด้านพืชในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
26	การเตรียมกิจกรรมทางด้านสัตว์ในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
27	การเตรียมกิจกรรมทางด้านประมงในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
28	กระบวนการผลิตด้านการเกษตรที่สนับสนุนโครงการอาหารกลางวัน					
29	กระบวนการผลิตด้านการแปรรูปอาหารจากผลผลิตที่ได้รับจากโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
30	การให้คำปรึกษาในกระบวนการผลิตจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี					
31	การช่วยแก้ปัญหาด้านการผลิตจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี					
32	การประชาสัมพันธ์กิจกรรมของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนให้ผู้ปกครอง/ชุมชน					
33	การมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
33	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง/ชุมชนในกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

.....

.....

.....

ที่	การรับรู้สารสนเทศ	ระดับการรับรู้สารสนเทศ				
		5	4	3	2	1
	ท่านรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมประกอบอาหาร โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพียงใด					
34	การปฏิบัติกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันแบบ ยั่งยืน					
35	การจัดสถานที่ประกอบอาหาร โครงการอาหาร กลางวัน					
36	สถานที่รับประทานอาหารของนักเรียนในโครงการ อาหารกลางวัน					
37	วัสดุอุปกรณ์ประกอบอาหารในโครงการอาหาร กลางวัน					
38	การมอบหมายหน้าที่การปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงการ อาหารกลางวัน					
39	สุขอนามัยของผู้ประกอบอาหารในโครงการอาหาร กลางวัน					
40	มาตรการในการควบคุมการปรุงอาหารในโครงการ อาหารกลางวัน					
41	การจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบ อาหาร					
42	ความร่วมมือในการประกอบอาหารและจัดอาหาร กลางวันของนักเรียน					
43	ความร่วมมือในการประกอบอาหารและจัดอาหาร กลางวันของผู้ปกครอง					
44	ครูที่รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันมีการรับรู้ เกี่ยวกับการประกอบอาหารและการจัดอาหาร กลางวัน					

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมกระบวนการประกอบอาหารโครงการ
อาหารกลางวันแบบยั่งยืน.....

.....

ที่	การรับรู้สารสนเทศ	ระดับการรับรู้สารสนเทศ				
		5	4	3	2	1
	ท่านรับรู้สารสนเทศด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้าน					
	สาธารณสุขเพียงใด					
45	จำนวนนักเรียนที่ขาดภาวะทุพโภชนาการ					
46	จำนวนนักเรียนที่มีภาวะ โภชนาการเกิน					
47	รูปแบบการให้บริการอาหารกลางวันของโรงเรียน					
48	การสำรวจภาวะ โภชนาการนักเรียนรายปี					
49	การวิเคราะห์เปรียบเทียบและนำข้อมูลไปใช้ แก้ปัญหาภาวะทุพโภชนาการ					
50	การสรุปผลภาวะ โภชนาการของนักเรียน เพื่อนำมา ปรับปรุงภาวะทุพโภชนาการ					

ข้อดีเมื่อได้รับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้าน

สาธารณสุข

- ()
- ()
- ()
- ()

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านปัจจัยตัวชี้วัด
ทางด้านสาธารณสุข

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ที่	ปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
51	ท่านมีปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพียงใด การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ต่อเนื่องของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
52	การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ต่อเนื่องของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี					
53	การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ดูแลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
54	การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีที่ดูแลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
55	ผู้ปฏิบัติโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ถูกต้อง					
56	โรงเรียนอยู่ไกลทำให้การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนล่าช้า					
57	ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีน้อยช่องทาง					

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ และปัญหาการรับรู้สารสนเทศ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบสอบถามชุดที่ 2 สำหรับ ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
ครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวัน
ครูผู้รับผิดชอบด้านอาชีวอนามัย

แบบสอบถามเรื่อง

การรับรู้สารสนเทศของครูผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. โรงเรียน.....
เขตการศึกษา.....
จังหวัด.....
2. เพศ

☐ 1. ชาย	☐ 2. หญิง
3. ท่านดำรงตำแหน่งด้านที่รับผิดชอบเป็นเวลา

☐ 1. น้อยกว่า 5 ปี	☐ 2. 5 - 10 ปี
☐ 3. 11 - 15 ปี	☐ 4. มากกว่า 15 ปี
4. ท่านคิดว่าผลดีที่โรงเรียนของท่านได้รับจากการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีเป็นอย่างไร
 ผลดีสำหรับโรงเรียน.....
 ผลดีสำหรับนักเรียน.....
 ผลดีสำหรับครู-อาจารย์.....
 ผลดีสำหรับชุมชน.....
5. ท่านคิดว่าผลเสียที่โรงเรียนของท่านได้รับจากการเข้าร่วมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนกับวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีเป็นอย่างไร
 ผลเสียสำหรับ
 โรงเรียน.....
 ผลเสียสำหรับนักเรียน.....
 ผลเสียสำหรับครู-อาจารย์.....
 ผลเสียสำหรับชุมชน.....

ตอนที่ 2 การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน ครูผู้รับผิดชอบด้านอาหารกลางวัน ครูอาชีวอนามัย โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในการควมรับผิดชอบของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี

5.1 ท่านรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนจากแหล่งใด (เลือกได้หลายข้อ)

- () 1. แหล่งสารสนเทศบุคคล
- () 2. เอกสารและเจ้าหน้าที่จากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี
- () 3. เอกสารและเจ้าหน้าที่จากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- () 4. หนังสือพิมพ์
- () 5. โทรทัศน์
- () 6. อินเทอร์เน็ต
- () 7. แหล่งอื่น ๆ ที่ผู้ตอบแบบสอบถามต้องการให้เผยแพร่สารสนเทศ

.....

.....

.....

5.2 ท่านรับรู้สารสนเทศเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนในแต่ละด้านต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

- ด้านบริหารและกระบวนการ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- ด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- ด้านกิจกรรมประกอบอาหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- ด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้านสาธารณสุข
- ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน
- ด้านปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

โปรดแสดงความคิดเห็นเรื่องการรับรู้สารสนเทศของผู้รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมิน

- คะแนน 5 หมายถึง มีการรับรู้สารสนเทศ ในระดับ มากที่สุด
- คะแนน 4 หมายถึง มีการรับรู้สารสนเทศ ในระดับ มาก
- คะแนน 3 หมายถึง มีการรับรู้สารสนเทศ ในระดับ ปานกลาง
- คะแนน 2 หมายถึง มีการรับรู้สารสนเทศ ในระดับ น้อย
- คะแนน 1 หมายถึง มีการรับรู้สารสนเทศ ในระดับ น้อยที่สุด

ที่	การรับรู้สารสนเทศ	ระดับการรับรู้สารสนเทศ				
		5	4	3	2	1
	ท่านรับรู้สารสนเทศด้านบริหารและกระบวนการ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพียงใด					
1	นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการใช้เงินกองทุน โครงการ อาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
2	นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับภาวะทุพโภชนาการของ นักเรียน					
3	นโยบายกระทรวง ศึกษาธิการเกี่ยวกับการสนับสนุน โครงการอาหารกลางวันนักเรียน					
4	พระราชบัญญัติกองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวัน ในโรงเรียนประถมศึกษา พ.ศ.2535					
5	โครงสร้างการบริหาร โครงการระดับชาติ ระดับ กระทรวง และระดับ กรม/สำนักงาน					
6	การจัดตั้งคณะกรรมการบริหารโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืนของโรงเรียน					
7	หลักการและวัตถุประสงค์ของโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน					
8	แนวปฏิบัติเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบ ยั่งยืน					
9	การมีส่วนร่วมของชุมชนในการสนับสนุนโครงการ อาหารกลางวัน					
10	การมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียนในการจัด โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
11	แนวปฏิบัติของโรงเรียนเกี่ยวกับโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน					
12	ความเข้าใจเกี่ยวกับการเข้าร่วมโครงการอาหาร กลางวันแบบยั่งยืน					
13	ความร่วมมือด้านอาหารกลางวันจากหน่วยงาน ราชการต่าง ๆ					

ที่	การรับรู้สารสนเทศ	ระดับการรับรู้สารสนเทศ				
		5	4	3	2	1
14	ความร่วมมือจาก อบต.หรือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวัน					
15	งบประมาณที่โรงเรียนได้รับในการดำเนินงานโครงการอาหารกลางวัน					
16	งบประมาณที่โรงเรียนได้รับจากโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
17	กระบวนการในการดำเนินงานของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
18	การปฏิบัติหน้าที่ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
19	การชี้แจงข่าวสารความเคลื่อนไหวของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ					
20	องค์ความรู้ในการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการ พัฒนารูปแบบการผลิตอาหารที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดความยั่งยืน					
21	องค์ความรู้ที่ได้รับการสนับสนุนจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี					
22	ผลสัมฤทธิ์ของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ขยายผลไปสู่ชุมชนและ โรงเรียนเครือข่าย					

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านบริหารและกระบวนการโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

.....

.....

.....

.....

ที่	การรับรู้สารสนเทศ	ระดับการรับรู้สารสนเทศ				
		5	4	3	2	1
23	ทำนรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหารโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพียงใด					
24	กิจกรรมการผลิตอาหารจากผลผลิตของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
25	การเตรียมกิจกรรมทางด้านพืชในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
26	การเตรียมกิจกรรมทางด้านสัตว์ในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
27	การเตรียมกิจกรรมทางด้านประมงในโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
28	กระบวนการผลิตด้านการเกษตรที่สนับสนุนโครงการอาหารกลางวัน					
29	กระบวนการผลิตด้านการแปรรูปอาหารจากผลผลิตที่ได้รับจากโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
30	การให้คำปรึกษาในกระบวนการผลิตจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี					
31	การช่วยแก้ปัญหาด้านการผลิตจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี					
32	การประชาสัมพันธ์กิจกรรมของโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนให้ผู้ปกครอง/ชุมชน					
33	การมีส่วนร่วมของนักเรียนในกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
33	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง/ชุมชนในกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					

ปัญหาและข้อเสนอแนะด้านกิจกรรมกระบวนการผลิตอาหาร โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

.....

.....

ที่	การรับรู้สารสนเทศ	ระดับการรับรู้สารสนเทศ				
		5	4	3	2	1
	ท่านรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมประกอบอาหาร โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพียงใด					
34	การปฏิบัติกิจกรรมโครงการอาหารกลางวันแบบ ยั่งยืน					
35	การจัดสถานที่ประกอบอาหาร โครงการอาหาร กลางวัน					
36	สถานที่รับประทานอาหารของนักเรียนในโครงการ อาหารกลางวัน					
37	วัสดุอุปกรณ์ประกอบอาหารในโครงการอาหาร กลางวัน					
38	การมอบหมายหน้าที่การปฏิบัติงานเกี่ยวกับโครงการ อาหารกลางวัน					
39	สุขอนามัยของผู้ประกอบอาหารในโครงการอาหาร กลางวัน					
40	มาตรการในการควบคุมการปรุงอาหารในโครงการ อาหารกลางวัน					
41	การจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการประกอบ อาหาร					
42	ความร่วมมือในการประกอบอาหารและจัดอาหาร กลางวันของนักเรียน					
43	ความร่วมมือในการประกอบอาหารและจัดอาหาร กลางวันของผู้ปกครอง					
44	ครูที่รับผิดชอบโครงการอาหารกลางวันมีการรับรู้ เกี่ยวกับการประกอบอาหารและการจัดอาหาร กลางวัน					

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการรับรู้สารสนเทศด้านกิจกรรมกระบวนการประกอบอาหาร โครงการ
อาหารกลางวันแบบยั่งยืน.....

.....

ที่	การรับรู้สารสนเทศ	ระดับการรับรู้สารสนเทศ				
		5	4	3	2	1
	ท่านรับรู้สารสนเทศด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้าน					
	สาธารณสุขเพียงใด					
45	จำนวนนักเรียนที่ขาดภาวะทุพโภชนาการ					
46	จำนวนนักเรียนที่มีภาวะ โภชนาการเกิน					
47	รูปแบบการให้บริการอาหารกลางวันของโรงเรียน					
48	การสำรวจภาวะ โภชนาการนักเรียนรายปี					
49	การวิเคราะห์เปรียบเทียบและนำข้อมูลไปใช้ แก้ปัญหาภาวะทุพโภชนาการ					
50	การสรุปผลภาวะ โภชนาการของนักเรียน เพื่อนำมา ปรับปรุงภาวะทุพโภชนาการ					

ข้อดีเมื่อได้รับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านปัจจัยตัวชี้วัดทางด้าน

สาธารณสุข

- ()
- ()
- ()
- ()

ปัญหาและข้อเสนอแนะในการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนด้านปัจจัยตัวชี้วัด
ทางด้านสาธารณสุข

.....

.....

.....

.....

.....

ด้านปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

ที่	ปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศ	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
51	ท่านมีปัญหาการรับรู้แหล่งสารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพียงใด การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ต่อเนื่องของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
52	การประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ต่อเนื่องของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี					
53	การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ดูแลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
54	การติดตามดูแลของเจ้าหน้าที่ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรีที่ดูแลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน					
55	ผู้ปฏิบัติโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนของโรงเรียนขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนที่ถูกต้อง					
56	โรงเรียนอยู่ไกลทำให้การได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนล่าช้า					
57	ช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมีน้อยช่องทาง					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ที่	ปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศ	ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
	ท่านมีปัญหาการรับรู้ประเภทสารสนเทศเกี่ยวกับ โครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนเพียงใด					
58	เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมี น้อย ไม่เพียงพอ					
59	เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนมี เนื้อหาไม่ชัดเจน					
60	เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน บางประเภทมีเนื้อหาค่อนข้างยากต้องมีการอบรมให้ ความรู้เพิ่มเติม					
61	เอกสารเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน มี รูปแบบล้าสมัย ไม่น่าสนใจ					
62	ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนทาง อินเทอร์เน็ตมีน้อย					
63	ข้อมูลเกี่ยวกับโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืนทาง อินเทอร์เน็ตมีเนื้อหาไม่ครอบคลุมและไม่ชัดเจน					

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะ และปัญหาการรับรู้สารสนเทศโครงการอาหารกลางวันแบบยั่งยืน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสุกัญญา พงศ์ภัตสร
วัน เดือน ปีเกิด	29 พฤษภาคม 2509
สถานที่เกิด	อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ประวัติการศึกษา	ครุศาสตรบัณฑิต วิทยาลัยครูเพชรบุรี 2531
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบุรี
ตำแหน่ง	ครู คศ.2

